

T.C.
BURSA ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
GÜZEL SANATLAR EĞİTİMİ ANA BİLİM DALI
MÜZİK EĞİTİMİ BİLİM DALI

8-11 YAŞ GRUBU ÇOCUKLARDA VİYOLONSEL EĞİTİMİNDE
KULLANILAN ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ VE METOTLARA
YÖNELİK ÖĞRETİM ELEMANI GÖRÜŞLERİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Dilan AZAD
0000-0001-5968-9453

BURSA 2023

T.C.
BURSA ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
GÜZEL SANATLAR EĞİTİMİ ANA BİLİM DALI
MÜZİK EĞİTİMİ BİLİM DALI

8-11 YAŞ GRUBU ÇOCUKLARDA VİYOLONSEL EĞİTİMİNDE
KULLANILAN ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ VE METOTLARA
YÖNELİK ÖĞRETİM ELEMANI GÖRÜŞLERİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Dilan AZAD
0000-0001-5968-9453

Danışman
Doç. Sezin ALICI

BURSA 2023

BİLİMSEL ETİĞE UYGUNLUK

Bu çalışmadaki tüm bilgilerin akademik ve etik kurallara uygun bir şekilde elde edildiğini beyan ederim.

Dilan AZAD

10/07/2023

TEZ YAZIM KILAVUZUNA UYGUNLUK ONAYI

“8-11 Yaş Grubu Çocuklarda Viyolonsel Eğitiminde Kullanılan Öğretim Yöntemleri ve Metotlara Yönelik Elemanı Görüşleri” adlı yüksek lisans tezi Bursa Uludağ Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü tez yazım kurallarına uygun olarak hazırlanmıştır.

Tezi Hazırlayan

Dilan AZAD

Danışman

Doç. Sezin ALICI

Güzel Sanatlar Eğitimi Ana Bilim Dalı Başkanı

Prof. Dr. R. Erol DEMİRBATIR

**EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
YÜKSEK LİSANS BENZERLİK YAZILIM RAPORU**

**BURSA ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
GÜZEL SANATLAR EĞİTİMİ ANABİLİM DALI BAŞKANLIĞI'NA**

Tarih:10/07/2023

Tez Başlığı / Konusu:

8-11 Yaş Grubu Çocuklarda Viyolonsel Eğitiminde Kullanılan Öğretim Yöntemleri ve Metotlara Yönelik Öğretim Elemanı Görüşleri

Yukarıda başlığı gösterilen tez çalışmamın a) Kapak sayfası, b) Giriş, c) Ana bölümler ve d) Sonuç kısımlarından oluşan toplam 101 sayfalık kısmına ilişkin, 10/07/2023 tarihinde şahsım tarafından Turnitin adlı intihal (benzerlik) tespit programından (Turnitin)* aşağıda belirtilen filtrelemeler uygulanarak alınmış olan özgünlük raporuna göre, tezimin benzerlik oranı % 14'tür.

Uygulanan filtrelemeler:

- 1- Kaynakça hariç
- 2- Alıntılar hariç
- 3- 5 kelimedenden daha az örtüşme içeren metin kısımları hariç

Bursa Uludağ Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Tez Çalışması Özgünlük Raporu Alınması ve Kullanılması Uygulama Esasları'nı inceledim ve bu Uygulama Esasları'nda belirtilen azami benzerlik oranlarına göre tez çalışmamın herhangi bir intihal (benzerlik) içermediğini; aksinin tespit edileceği muhtemel durumda doğabilecek her türlü hukuki sorumluluğu kabul ettiğimi ve yukarıda vermiş olduğum bilgilerin doğru olduğunu beyan ederim.

Gereğini saygılarımla arz ederim.

Tarih ve İmza
10/07/2023

Adı Soyadı: Dilan AZAD

Öğrenci No: 802141001

Anabilim Dalı: Güzel Sanatlar Eğitimi

Programı: Müzik Eğitimi

Statüsü: Y.Lisans Doktora

Danışman
Doç. Sezin ALICI

TEZ ONAY SAYFASI

T.C.

BURSA ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE,

Güzel Sanatlar Eğitimi Ana Bilim Dalı'nda 802141001 numara ile kayıtlı Dilan Azad'ın hazırladığı "8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde kullanılan öğretim yöntemleri ve metotlara yönelik öğretim elemanı görüşleri" konulu Yüksek Lisans çalışması ile ilgili tez savunma sınavı, 27/07/2023 günü 11.00-12.30 saatleri arasında yapılmış, sorulan sorulara alınan cevaplar sonunda adayın tezinin başarılı olduğuna oybirliği ile karar verilmiştir.

Sınav Komisyonu Başkanı

Doç. Sezin ALICI

Bursa Uludağ Üniversitesi

Üye

Prof. Dr. R. Erol DEMİRBATIR

Bursa Uludağ Üniversitesi

Üye

Doç. Dr. H. Hakan OKAY

Balıkesir Üniversitesi

ÖN SÖZ

Teknolojinin yaygınlaştığı ve geliştiği, dolayısı ile toplumsal değişimler yaşadığımız bu dönemde, küçük yaş grubu çocukların viyolonsel eğitime başlangıç aşamalarında kullanılan öğretim yöntemleri ve metotların incelenmesinin, başlangıç yaşı ve bu yaşa uygun eğitim gerekliliklerin tespit edilmesinin önemli olduğu düşünölmektedir. Türkiye’de mesleki olarak viyolonsel eğitimi, en erken ortalama 8-11 yaş grubu çocuklara verilmektedir. Bu doğrultuda araştırmada 8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitime başlangıç aşamalarında kullanılan öğretim yöntemleri ve metotlar incelenmiştir. Türkiye’de 8-11 yaş grubu viyolonsel öğrencileri üzerine viyolonsel öğretim yöntemleri ve metotlara yönelik bir araştırma bulunmaması bu araştırmanın çıkış noktasını oluşturmaktadır.

Dilan AZAD

ÖZET

Yazar Adı ve Soyadı	Dilan AZAD
Üniversite	Bursa Uludağ Üniversitesi
Enstitü	Eğitim Bilimleri Enstitüsü
Ana Bilim Dalı	Güzel Sanatlar Eğitimi
Bilim Dalı	Müzik Eğitimi
Tezin Niteliği	Yüksek Lisans
Sayfa Sayısı	XVII+81
Mezuniyet Tarihi	Ağustos 2023
Tez Danışmanı	Doç. Sezin ALICI

8-11 YAŞ GRUBU ÇOCUKLARDA VİYOLONSEL EĞİTİMİNDE KULLANILAN ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ VE METOTLARA YÖNELİK ÖĞRETİM ELEMANI GÖRÜŞLERİ

Türkiye’de mesleki olarak viyolonsel eğitimi, en erken ortalama 8-11 yaş grubu çocuklara verilmektedir. Bu araştırmada, 8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitimine başlangıç aşamalarında kullanılan öğretim yöntemleri ve metotların öğretim elemanları görüşleri doğrultusunda incelenmesi amaçlanmıştır. Türkiye’deki literatürde 8-11 yaş grubu viyolonsel öğrencileri üzerine başka bir çalışmanın yapılmadığı tespit edilmiştir, çalışmanın literatüre katkı sağlaması açısından önem taşıdığı düşünülmektedir. Bu doğrultuda 8-11 yaş grubu çocuklar ile çalışan viyolonsel öğretmenleri ile kullandıkları metotlar ve öğretim yöntemleri üzerine görüşme yapılmıştır. Görüşmeler ışığında elde edilen başlangıç metotları incelenmiş ve karşılaştırılmıştır. Görüşme yapılan öğretim elemanlarının görev aldıkları kurumların, 8-11 yaş grubu öğrencileri kapsayan viyolonsel öğretim programları incelenmiştir. Araştırmada nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Veriler yarı yapılandırılmış görüşme tekniği ile toplanmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi tekniği ile çözümlenmiştir. Öğretim programları ve metotların incelenmesinde doküman analizi yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu, geneli yansıtılabildiği ve temsil ettiği düşünülen 7 farklı kurumda 8-11 yaş grubu viyolonsel öğrencileri ile çalışmakta olan öğretim elemanları oluşturmaktadır. Çalışma grubunun belirlenmesinde amaçlı örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Elde edilen bulgulara göre, görsel uyaranlara karşı çok daha duyarlı olan 8-11 yaş grubu çocuklara hitap eden metotların az sayıda olduğu tespit edilmiştir. Yarı zamanlı eğitim programının, birçok

kurumda aktif olmadığı ve programlara çok küçük yaşlardan öğrenci alınmadığı tespit edilmiştir. 8-11 yaş grubunu kapsayan öğretim programlarının, yenilikçi yöntemleri takip etmediği belirlenmiştir. Araştırmanın sonuçları doğrultusunda, yarı zamanlı eğitim programlarının yapılandırılması, kullanılan metotların günümüz çocuklarının ihtiyaçları doğrultusunda düzenlenmesi önerilmektedir.

Anahtar Sözcükler: Metot, Öğretim Yöntemi, Viyolonsel Eğitimi

ABSTRACT

Name And Surname	Dilan AZAD
University	Bursa Uludag University
Institution	Institute of Educational Sciences
Field	Fine Arts Education
Branch	Music Education
Degree Awarded	Master's Thesis
Page Number	XVII+81
Degree Date	August 2023
Supervisor	Doç. Sezin ALICI

THE OPINIONS OF ACADEMIC MUSICIANS ON TEACHING TECHNICS AND METHODS USED IN VIOLONCELLO EDUCATION OF 8-11 AGE CHILDREN

In Turkey, cello education is given to children between the ages of 8-11 at the earliest. In this study, it is aimed to examine the teaching methods and methods used in the beginning stages of cello education in children aged 8-11 in line with the opinions of the instructors. It has been determined that no other study has been conducted on cello students aged 8-11 in the literature in Turkey, and it is thought that the study is important in terms of contributing to the literature. In this direction, cello teachers working with children aged 8-11 were interviewed about the methods and teaching methods they use. The initial methods obtained from the interviews were analyzed and compared. The cello teaching programs of the institutions where the interviewed instructors work, including students in the 8-11 age group, were examined. Qualitative research method was used in the study. Data were collected through semi-structured interviews. The data obtained were analyzed with content analysis technique. Document analysis method was used in the examination of curricula and methods. The study group of the research consists of instructors working with cello students aged 8-11 in 7 different institutions, which are thought to reflect and represent the general population. Purposive sampling method was used to determine the study group. According to the findings, it was determined that there are few methods that appeal to 8-11 year old children who are much more sensitive to visual stimuli. Part-time education programs are not active in many institutions and students are not accepted from very young ages. It was determined that the teaching programs covering the 8-11 age group do not follow innovative methods. In line with the results of the study, it is

recommended that part-time education programs should be structured and the methods used should be arranged in line with the needs of today's children.

Keywords: Cello Education, Method, Modern Training Methods

TEŞEKKÜR

Her düşüncemde beni destekleyen, yapamayacağıma değil, en iyisini yapacağıma inandıran, her ihtiyacım olduğunda yanımda olan çok sevgili yol göstericim, danışmanım Doç. Sezin ALICI'ya tüm emeği ve katkısı için teşekkürlerimi sunarım.

Lisans ve yüksek lisans eğitimin boyunca üzerimde çok fazla emeği bulunan sevgili Prof. Dr. R. Erol DEMİRBATIR hocama tez çalışmamdaki tüm desteği ve katkıları için teşekkürlerimi sunarım.

Zaman ayırıp sorularımı cevaplayan, değerli bilgi ve deneyimlerini benimle paylaşarak araştırmamın oluşmasında katkıları olan sayın viyolonsel eğitimcileri hocalarım; Prof. Dr. Ozan Evrim TUNCA, Doç. Dr. Emel Asuman ÖNEN, Doç. Dr. Şahin İzzet NAZLIAKA, Doç. Pınar TURAN, Dr. Öğr. Üyesi Dilbağ TOKAY, Dr. Öğr. Üyesi Ezgi Nihan UZUNONAT, Dr. Öğr. Üyesi İdil ONARAN, Öğr. Gör. Behice Cansu BAYGÜN, Öğr. Gör. Mutlu Varlık KOCAİLİ ve Öğr. Gör. Ulaş ÇABUK'a teşekkürlerimi sunarım. Doç. Pınar TURAN ve Öğr. Gör. Ulaş ÇABUK hocama tez çalışmamdaki destekleri ve yardımları için ayrıca teşekkürlerimi sunarım.

Her zaman bana inandıkları ve destekledikleri, sevgileri ile sarıp sarmaladıkları için canım anne ve babama en içten teşekkürlerimi sunarım. Değerli meslektaşım ve dostum Hakan KOPARANOĞLU'na destekleri ve yardımları için teşekkürlerimi sunarım.

Dilan AZAD

İÇİNDEKİLER

BİLİMSEL ETİĞE UYGUNLUK	i
TEZ YAZIM KILAVUZUNA UYGUNLUK ONAYI	ii
BENZERLİK YAZILIM RAPORU.....	iii
TEZ ONAY SAYFASI	iv
ÖN SÖZ.....	v
ÖZET.....	vi
ABSTRACT	viii
TEŞEKKÜR	x
TABLolar LİSTESİ	xiv
ŞEKİLLER LİSTESİ.....	xv
KISALTMALAR LİSTESİ.....	xvii

BİRİNCİ BÖLÜM

GİRİŞ

1. BÖLÜM GİRİŞ	1
1.1. Problem Durumu.....	1
1.2. Araştırma Soruları.....	2
1.3. Araştırmanın Amacı.....	2
1.4. Araştırmanın Önemi.....	3
1.5. Araştırmanın Varsayımları.....	3
1.6. Araştırmanın Sınırlılıkları	3
1.7. Tanımlar	3

İKİNCİ BÖLÜM

KAVRAMSAL ÇERÇEVE

2. BÖLÜM KAVRAMSAL ÇERÇEVE	4
2.1. Müzik Eğitimi	4
2.2. Çalgı Eğitimi	4
2.3. Viyolonsel Eğitimi	5
2.4. Viyolonsel Eğitiminde Çağdaş Yöntemler	6
2.4.1. Suzuki Öğretim Yöntemi:	7
2.4.2. Orff-Schulwerk Öğretim Yöntemi:	8
2.4.3. Kodaly Öğretim Yöntemi:	9
2.4.4. Dalcroze Öğretim Yöntemi:	9
2.5. Viyolonsel Eğitiminde Eşlik Çalışmaları.....	10

2.6. Türkiye’de 8-11 Yaş Grubu Çocuklara Viyolonsel Eğitimi Veren Kurumlar.....	11
2.8. İlgili Araştırmalar.....	12
2.8.1. Ulusal Yayınlar:	13
2.8.2. Uluslararası Yayınlar:	14

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

YÖNTEM

3. BÖLÜM YÖNTEM	16
3.1. Araştırmanın Modeli	16
3.2. Çalışma Grubu	16
3.3. Veri Toplama Araçları	17
3.4. Verilerin Toplanması ve Çözümlemesi.....	18

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BULGULAR ve YORUM

4. BÖLÜM BULGULAR VE YORUM	19
4.1. Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar.....	19
4.2. İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar	26
4.2.1. Metotlar:.....	29
4.2.2. Metotların Analizi:.....	29
4.2.2.1. Antal Fris- Gordonkaskola I:.....	30
4.2.2.2. Doğan CANGAL- Can ELBİ- Viyolonsel Başlangıç Metodu Sol El ve Sağ El:.....	32
4.2.2.3. Sassmannshaus- Early Start on the Cello Book 1:.....	34
4.2.2.4. Leonid Marderovskij- Lessons in Cello Playing:.....	36
4.2.2.5. Louis Feuillard 60 Méthode Du Jeune Violoncelliste:.....	39
4.2.2.6. Michael Allen, Robert Gillespie ve Pamela Tellejohn Hayes- Essential Elements For Strings Cello Book One:.....	41
4.2.2.7. Shinichi Suzuki- Suzuki Cello School Volume I:.....	44
4.2.3. Metotların Karşılaştırılması:	47
4.2.3.1. Başlangıç Sağ El Çalışmaları:.....	47
4.2.3.2. Başlangıç Pozisyon Çalışmaları:.....	48
4.2.3.3. Başlangıç Eşlik Çalışmaları:.....	49
4.3. Üçüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar	49
4.3.1. Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuarı	50
4.3.2. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Devlet Konservatuarı	50

4.3.3. Dokuz Eylül Üniversitesi Devlet Konservatuvarı.....	50
4.3.4. Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuvarı	50
4.3.5. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi İstanbul Devlet Konservatuvarı	50
4.3.6. Bursa Uludağ Üniversitesi Devlet Konservatuvarı.....	50
4.4. Dördüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar.....	52
4.4. Beşinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar.....	54
4.4. Altıncı Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar.....	57
BEŞİNCİ BÖLÜM	
SONUÇ, TARTIŞMA ve ÖNERİLER	
5. BÖLÜM SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER	60
5.1. Sonuç ve Tartışma.....	60
5.1.1. Araştırmanın Birinci Alt Problemi:.....	60
5.1.1. Araştırmanın İkinci Alt Problemi:	61
5.1.3. Araştırmanın Üçüncü Alt Problemi:	63
5.1.4. Araştırmanın Dördüncü Alt Problemi:.....	64
5.1.5. Araştırmanın Beşinci Alt Problemi:.....	65
5.1.1. Araştırmanın Altıncı Alt Problemi:.....	66
5.2. Öneriler	67
KAYNAKÇA	68
EKLER.....	73
Ek 1: Etik Kurul Onay Formu.....	73
Ek 2: Görüşme Soruları.....	74
Ek 3: AÜ Öğretim Programı	75
Ek 4: ÇOMÜ Öğretim Programı	76
Ek 5: DEÜ Öğretim Programı.....	77
Ek 6: HÜ Öğretim Programı	78
Ek 7: MSGSÜ Öğretim Programı	79
Ek 8: BUÜ Öğretim Programı	80
ÖZ GEÇMİŞ	81

TABLULAR LİSTESİ

<i>Tablo</i>	<i>Sayfa</i>
Tablo 1 Türkiye’de 8-11 yaş grubu çocuklara viyolonsel eğitimi veren konservatuvarların başlangıç kademeleri.....	12
Tablo 2 Öğretim elemanlarının demografik bilgileri	17
Tablo 3 8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde öğretim yöntemlerine ilişkin öğretim elemanı görüşleri.....	19
Tablo 4 8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitimi başlangıç metotlarına ilişkin öğretim elemanı görüşleri..	27
Tablo 5 Metotların başlangıç düzeyindeki etüt ve eser çalışmalarının karşılaştırılması	49
Tablo 6 8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde uygulanan öğretim programları içeriği.....	51
Tablo 7 8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitime başlangıç yaşına ilişkin öğretim elemanı görüşleri.....	52
Tablo 8 8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde başlangıç tekniğine ilişkin öğretim elemanı görüşleri.....	54
Tablo 9 8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde eşlikli çalmaya ilişkin öğretim elemanı görüşleri.....	57

ŞEKİLLER LİSTESİ

<i>Şekil</i>	<i>Sayfa</i>
Şekil 1 Gordonkaiskola s. 5	30
Şekil 2 Gordonkaiskola s. 6	30
Şekil 3 Gordonkaiskola s. 20	31
Şekil 4 Gordonkaiskola s. 31	31
Şekil 5 Gordonkaiskola s. 67	31
Şekil 6 Doğal Cangal- Can Elbi s.1.....	32
Şekil 7 Doğal Cangal- Can Elbi s. 3.....	32
Şekil 8 Doğan Cangal- Can Elbi s. 7.....	32
Şekil 9 Doğan Cangal- Can Elbi s. 8.....	33
Şekil 10 Doğan Cangal- Can Elbi s. 9.....	33
Şekil 11 Doğan Cangal- Can Elbi s.12.....	33
Şekil 12 Doğan Cangal- Can Elbi s.19.....	33
Şekil 13 Doğan Cangal- Can Elbi s. 30.....	34
Şekil 14 Sassmannshaus s. 6	34
Şekil 15 Sassmannshaus s. 13	34
Şekil 16 Sassmannshaus s. 15	35
Şekil 17 Sassmannshaus s. 21	35
Şekil 18 Sassmannshaus s. 29	35
Şekil 19 Sassmannshaus s. 39	36
Şekil 20 Sassmannshaus s. 63	36
Şekil 21 Marderovskij s. 7	37
Şekil 22 Marderovskij s. 8	37
Şekil 23 Marderovskij s. 10	37
Şekil 24 Marderovskij s.12	38
Şekil 25 Marderovskij s.21	38
Şekil 26 Feuillard s. 10.....	39
Şekil 27 Feuillard s. 10.....	39
Şekil 28 Feuillard s. 10.....	39
Şekil 29 Feuillard s. 11.....	40
Şekil 30 Feuillard s.11	40
Şekil 31 Feuillard s. 15.....	41
Şekil 32 Feuillard s. 19.....	41
Şekil 33 Essential Elements s. 4.....	42
Şekil 34 Essential Elements s. 4.....	42
Şekil 35 Essential Elements s. 6.....	42
Şekil 36 Essential Elements s. 13.....	43
Şekil 37 Essential Elements s. 25.....	43

Şekil 38 Suzuki s. 6.....	44
Şekil 39 Suzuki s. 7.....	44
Şekil 40 Suzuki s.9.....	45
Şekil 41 Suzuki s. 13.....	45
Şekil 42 Suzuki s.15.....	46
Şekil 43 Suzuki s.15.....	46
Şekil 44 Suzuki s. 19	47
Şekil 45 Suzuki s. 22.....	47

KISALTMALAR LİSTESİ

AÜ: Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuvarı

BUÜ: Bursa Uludağ Üniversitesi Devlet Konservatuvarı **ÇOMÜ:** Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Devlet Konservatuvarı

Doğan Cangal- Can Elbi: Doğan Cangal- Can Elbi Viyolonsel Başlangıç Metodu

DEÜ: Dokuz Eylül Üniversitesi Devlet Konservatuvarı

Essential Elements: Michael Allen, Robert Gillespie ve Pamela Tellejohn Hayes- Essential Elements For Strings Cello Book One

et.al: and others (ve diğerleri)

Feuillard: Louis Feuillard- 60 Méthode Du Jeune Violoncelliste

Gordonkaiskola: Antal Friss- Gordonkaiskola I

HÜ: Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuvarı

Marderovskij: Leonid Marderovskij- Lessons in Cello Playing

MSGSÜ: Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi İstanbul Devlet Konservatuvarı

ÖE: Öğretim Elemanı

Sassmannshaus: Egon Sassmannshaus- Early Start on the Cello Book 1

Suzuki: Shinichi Suzuki- Suzuki Cello School Volume I

vb.: ve benzeri

vs.: vesaire

1. BÖLÜM

GİRİŞ

Bu bölümde, araştırmanın problem durumu, araştırma soruları, araştırmanın amacı, araştırmanın önemi, araştırmanın sınırlılıkları ve tanımlara yer verilmiştir.

1.1. Problem Durumu

Teknolojinin sürekli bir gelişim halinde olduğu küreselleşen dünyada, toplumun ihtiyaçları ve beklentileri de bu gelişimlerden doğrudan etkilemektedir. Bu nedenle toplumların temel yapı taşlarından biri olan eğitim alanında da değişimler yaşanmaktadır (Uça Güneş, 2016). Eğitim; toplumdaki değişime ve yaşanan döneme göre şekillenmekle beraber öğrencinin yaşına ve sosyo-kültürel durumuna göre de şekillenmektedir.

Toplumdaki değişimler doğrutusunda var olan öğretim yöntemlerinin yapılandırılması önemli bir noktadır (Şenel ve Gençoğlu, 2003). Tüm bu değişimler ve öğrencinin yaşamındaki farklılıklara göre eğitim sürecini etkin hale getirmek için çeşitli öğretim yöntemleri kullanılmaktadır. Dolayısı ile eğitimde yöntem seçimi sadece toplumsal yapıya göre değil; hedefe, içeriğe, öğrenciye ve öğretmene, kısacası her duruma ve ihtiyaçlara göre değişmektedir. (Kaya, 2018). Bu noktada öğretmen; hedefi iyi belirleyerek, öğrenciye göre bir öğretim yöntemi belirlemelidir.

Müzik sadece eğitim kapsamında toplumsal olaylardan etkilenmez. Aynı zamanda varoluşsal olarak müzik, her zaman toplumsal olaylardan ve gelişimden etkilenmiş, kendisini yenilemiştir. Din, siyaset, ekonomi, savaşlar, teknoloji kısacası toplumun yapısını etkileyen her olay, toplumla birebir etkileşimde olan müziği de etkilemiştir (Göher, 2007).

Toplumsal olaylar ile her zaman değişim içerisinde olan müzik, uzun yıllardır eğitimin bir parçası olarak bir sonraki nesillere aktarılır. Bu aktarım sürecinde tarihini ve kültürünü koruyarak çağı yakalayacak yöntemler ile eğitim gerçekleştirilir.

Müzik eğitiminin en önemli öğretim alanlarından olan çalgı eğitimi, uzun bir süreci kapsamaktadır. Tüm çalgı eğitimlerinde olduğu gibi viyolonsel eğitiminde de mesleki bir amaçla bu eğitim alındığında, küçük yaşta başlamanın önemi fazlasıyla büyüktür. Bireyin çalgısında belirli bir düzeye gelmesi, çalgısını tüm gereklilikleri ile seslendirebilmesi uzun ve disiplinli bir çalışma gerektirir. Dolayısı ile bu disiplin sürecine adapte olabilmesi, uzun zamana ihtiyacı olması, çalgı eğitimine küçük yaşlarda başlamayı gerektiren unsurlardır.

Türkiye’de viyolonsel eğitimi, mesleki eğitim kapsamında birçok farklı yaş gruplarını kapsamaktadır. İlkokul ve ortaokul düzeylerinde konservatuvarlarda, lise düzeyinde güzel sanatlar liselerinde, üniversite düzeyinde ise müzik öğretmenliği bölümlerinde viyolonsel

eğitimi verilmektedir. Birçok farklı yaş ve hedefe yönelik olan bu eğitimde, öğretim programları farklılıklar barındırmaktadır. Bu nedenle viyolonselde başlangıç eğitiminde metot ve öğretim yöntemi çeşitliliği kaçınılmazdır.

Teknolojinin yaygınlaştığı ve geliştiiği, dolayısı ile toplumsal değişimler yaşadığımız bu dönemde, küçük yaş grubu çocukların viyolonsel eğitimine başlangıç aşamalarında kullanılan öğretim yöntemleri ve metotların incelenmesi, başlangıç yaşı ve bu yaşa uygun eğitim gerekliliklerinin tespit edilmesi önemli görölmektedir.

1.2. Araştırma Soruları

Problem durumundan yola çıkarak “8-11 Yaş Grubu Çocuklarda Viyolonsel Eğitiminde Kullanılan Öğretim Yöntemleri ve Metotlara Yönelik Öğretim Elemanı Görüşleri Nelerdir?” sorusu doğrultusunda aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır.

- 8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde öğretim yöntemlerine ilişkin öğretim elemanı görüşleri nelerdir?
- 8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitimi başlangıç metotlarına ilişkin öğretim elemanı görüşleri nelerdir?
- 8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde uygulanan öğretim programları nelerdir?
- 8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitimine başlangıç yaşına ilişkin öğretim elemanı görüşleri nelerdir?
- 8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde başlangıç tekniğine ilişkin öğretim elemanı görüşleri nelerdir?
- 8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde eşlikli çalmaya ilişkin öğretim elemanı görüşleri nelerdir?

1.3. Araştırmanın Amacı

Erken yaş grubu çocuklarda müzik eğitimi, çalgı eğitimi, piyano eğitimi vb. konularda alan yazın incelendiğinde uluslararası düzeyde pek çok çalışma gerçekleştirildiği görölmektedir. Buna karşın ülkemizde bu alanda yapılmış çalışmalarda çoğunlukla piyano eğitimi üzerine çalışmalar tespit edilmiştir. Küçük yaş grubunda viyolonsel eğitimine yönelik bir çalışma olmamakla birlikte bu konuda öğretim elemanı görüşlerini içeren bir çalışma da yapılmamıştır.

Bu çalışma ile 8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitimine başlangıç aşamalarında kullanılan öğretim yöntemleri ve metotların incelenmesi, bu yaşa uygun eğitim gerekliliklerinin öğretim elemanı görüşleri doğrultusunda tespit edilmesi amaçlanmıştır.

1.4. Araştırmanın Önemi

Araştırma, viyolonsel eğitiminde kullanılan başlangıç metotlarının tespit edilmesi, teknik ve müzikal anlamda içeriklerinin incelenmesi ve mevcut olan metotların çağımızın eğitim ihtiyaçlarına göre güncellenebilmesi açısından önem taşıdığı düşünülmektedir.

İlgili literatür incelendiğinde, Türkiye’de araştırmanın konusu olan 8-11 yaş grubu viyolonsel eğitiminde metot ve öğretim yöntemlerine ilişkin başka bir çalışmanın bulunmadığı tespit edilmiştir. Bu doğrultuda, 8-11 yaş grubu viyolonsel eğitimi ile ilgili literatüre katkı sağlaması açısından da önem taşıdığı düşünülmektedir.

1.5. Araştırmanın Varsayımları

Araştırmada görüşme yapılan tüm öğretim elemanlarının, araştırma sorularına cevaplarının objektif ve doğru olduğu varsayılmaktadır.

1.6. Araştırmanın Sınırlılıkları

Bu araştırmada görüşme yapılan kişiler, Türkiye’de 8-11 yaş grubu çocuklara viyolonsel eğitimi vermekte olan 10 öğretim elemanı ile sınırlandırılmıştır.

Araştırma kapsamındaki bulgular, araştırmacı tarafından hazırlanan görüşme soruları ve soruların cevapları ile sınırlıdır.

Araştırmada incelenen öğretim programları sadece görüşme yapılan kurumlar ile sınırlandırılmıştır.

1.7. Tanımlar

Arşe: Diğer ismi ile yay, viyolonselden ses çıkarmayı sağlayan üzerinde at kılı veya sentetik naylondan yapılan gereçtir.

Pizzicato: Yaylı çalgılar için bir çalım tekniğidir. Bu teknikte ses arşe ile değil, parmaklarla telleri çekerek üretilmektedir.

Tuşe: Parmaklarımızı üzerine yerleştirdiğimiz ve tellere basarak notaların oluşmasını sağlayan bölümdür.

2. BÖLÜM

KAVRAMSAL ÇERÇEVE

2.1. Müzik Eğitimi

Bir sanat alanı olan müzik, kişinin yaşantısı süresince değişim ve gelişim ile devam eden bir yolculuktur. Bu yolculuktan kaynaklı olarak aynı zamanda da bir eğitim alanıdır. Eğitim alanı kapsamında müzik, bireyde yaşantısı yoluyla istedik müziksel davranış kazandırma, müziksel davranış değiştirme ve geliştirme sürecidir. Bu süreçte planlı, amaçlı ve yöntemli bir yol izlenir (Uçan, 1997). Müzik eğitimi; müzik teorisi, müzik tarihi, genel müzik becerileri, çalgı ve şan eğitimi gibi farklı öğretim alanlarını içeren bir eğitim bilimidir (Çuhadar, 2016). Müzik eğitimi ile müzikal davranış kazandırmanın yanı sıra bireylerin bilişsel, duyuşsal ve motor gelişimlerine de katkı sağlanmaktadır (Topoğlu ve İşgörür, 2013). Bu davranış alanlarının gelişimine yönelik okulların öğretim programlarında müzik dersleri yer almaktadır (Erden, 2011).

Müzik derslerinin bilinçli ve kontrollü bir sistem ile öğretilmesi eğitimin niteliği açısından önem taşımaktadır. Bu noktada müzik eğitiminde, öğretim amacına göre hazırlanması önemlidir.

Türkiye’de Cumhuriyet Dönemi okullarda müzik eğitimi üç gruba ayrılmaktadır.

- İlk ve orta öğretim kurumlarında müzik eğitimi
- Müzik öğretmeni yetiştiren kurumlarda müzik eğitimi
- Sanatçı yetiştiren kurumlarda müzik eğitimi

Müzik eğitimi amaca yönelik olarak ise üç ana gruba ayrılmaktadır.

- Genel müzik eğitimi
- Amatör müzik eğitimi (özengen)
- Mesleki müzik eğitimi (profesyonel) (Uçan, 1997).

2.2. Çalgı Eğitimi

Çalgı eğitimi, müzik eğitiminin büyük öneme sahip olan bir öğretim boyutudur. Müzik eğitiminin diğer bütün alanlarında olduğu gibi çalgı eğitiminde de düzenli çalışma, sık tekrar ve pratik oldukça önemli ve gereklidir (Koğa Demirbacak, 2019). Bu bağlamda çalgı eğitimi meşakkatli ve uzun bir süreçtir. Bir çalgıyı tüm gerekliliği ve donanımı ile çalabilmek yoğun fiziksel ve zihinsel çaba gerektirmektedir.

Kas ve kemik yapısının çalgı çalmaya uygun gelişimi, küçük motor becerilerinin gelişimi, sürecin uzun olması gibi durumlar çalgı eğitimine küçük yaşlarda başlamayı

destekleyen unsurlardır (Sakar, 1997). Öte yandan küçük yaşlarda alınan çalgı eğitiminin uzun vadeli etkilerinin bulunduğu bilinmektedir (James et al., 2020).

Çalgı çalmanın, çocuklarda bilişsel ve sosyal becerilerin gelişimine, akademik anlamda başarıya, yaratıcılığa, özgüven ve öz saygınlık gibi kişilik özelliklerine olumlu katkıları bulunmaktadır (Hille & Schupp, 2015). Ayrıca fiziki olarak çocuğun henüz şekillenmemiş kas yapısını bu yönde güçlendirmeye, el ve parmaklarının çalgısının gerekliliği yönünde gelişmesine katkı sağlamaktadır. Bu doğrultuda çalgı eğitiminin, çocuğun bilişsel, sosyal ve fiziksel gelişimine katkı sağlamada önemli payı vardır (Aylaz, 2018).

Uzun bir süreç olan çalgı eğitiminde, fiziki olarak konforlu hissetmek oldukça önemlidir. Kemik uzunluğu, kas yapısı, vücut- postür yapısı, esneklik vb. gibi durumların, çalgı eğitimine olumlu katkıları ile beraber olumsuz etkilerinin de olacağı bilinmektedir. Sağlık problemlerinin ortaya çıkmaması için öğretmenin bu noktadaki gözleminin çok iyi olması gerekmektedir (Baltacı, 2009). Her çocuğun fiziki gelişiminin aynı doğrultuda olmamasından kaynaklı, iyi bir gözlem yapılması ve bu yönde bir yol çizilmesi önem taşımaktadır (Koğa Demirbacak, 2019; Erden, 2011).

2.3. Viyolonsel Eğitimi

Viyolonsel de içinde bulunduğu yaylı çalgılar ailesi, mesleki müzik eğitimi içerisinde önemli bir yere sahiptir. Keman, viyola, viyolonsel ve kontrbassan oluşan yaylı çalgılar, teknik ve müzikal anlamda geniş imkanları barındırmaktadır. Viyolonsel ise yaylı çalgılar ailesinin solistik çalgısıdır. (Demirbatır, 1998)

Azad ve Alıcı' ya (2023) göre “Viyolonsel, başlangıçta orkestralardaki bas ihtiyacını karşılama amacıyla ortaya çıkmış hatta bas keman olarak adlandırılmıştır. 19. yy. a kadar viyolonsel virtüöz bir çalgı olacağı kabul edilmemiştir fakat 19. yy. itibari ile kendini kabul ettirmiş ve insan sesine yakın perde aralığı ile sadece bas eşlik çalgısı olmaktan çıkıp solo çalgı olmuştur.”

Hem solo hem de eşlik çalgısı anlamında zengin bir repertuvara sahip olan viyolonsel; orkestra, oda müziği grupları, duo, trio, kuartet vb. gibi çalgı topluluklarında önemli bir yere sahiptir (Demirbatır, 1998; Urhal ve Can, 2019).

Viyolonsel eğitiminde de diğer çalgı eğitimlerinde olduğu gibi başlangıç yaşı oldukça önemlidir. Erken yaşta başlamanın olumlu boyutları, viyolonsel eğitimi için de geçerli unsurlardır. Sakar'a göre (1997) “Bir çalgıyı çalabilmek için uzun zamana ve geniş kapsamlı sistemli çalışmalara gereksinim olduğu bilinen bir gerçektir. Bu uzun zaman dilimine başlama

yaşının oldukça erken olması öğrencinin lehine olabilecek istendik gelişme ve olgunlaşmaları elde edebilme yönünden oldukça önemlidir”

Viyolonsel büyük bir çalgı olmasından kaynaklı, başlangıç aşamasında öğrencinin belirli bir olgunlaşmaya erişmiş olması beklenmektedir. Bu bağlamda viyolonsel eğitiminde hem erken öğrenme hem de geç öğrenme olumsuz durumlara neden olabilmektedir (Yıldız ve Şen, 1999).

Her çocuğun fiziki olgunlaşmasının aynı doğrultuda olmadığı göz önünde bulundurularak, uygun boyutta viyolonsel seçilmelidir. Çeyrek, yarım, üç çeyrek ve tam (büyük) olmak üzere dört farklı boyut vardır. Ortalama olarak; 5-9 yaş arası, çeyrek viyolonsel, 9-11 yaş arası yarım viyolonsel, 10-13 yaş arası üç çeyrek viyolonsel, 13 yaş ve üzerine tam viyolonsel önerilmektedir (Tokay, 2000).

Viyolonsel eğitimine başlangıç aşamasında öncelikli olarak çalgının yapısı ve özellikleri tanıtılmalı, ardından doğru tutuş ve oturuş öğretilmelidir (Öztopalan, 2010).

Viyolonsel büyük olması, çalgının vücut ile tam temas halinde olması gibi durumlardan dolayı vücut-çalgı birlikteliğini sağlıklı kullanabilmek önemlidir. Sandalyenin ucunda dik bir oturuş ile bacak arasında çalgıyı tutma, viyolonsel pik yüksekliğinin ayarı, üst gövdenin göğüs hizasında ve burguların kulak arkasında olması gibi temel tutuş kurallarının öğretilmesi gerekmektedir.

Sağ elde arşe tutuşu, el ve parmakların arşe üzerindeki konumlanması gereken yerler, arşenin teller üzerindeki konumu ve teller arası geçiş sırasında kolun açısı, arşede çek-it kavramları, arşenin bölümleri, kolun arşenin bölümlerindeki duruşu vb. gibi sağ elde temel teknik konuların çalışmaları yapılmalıdır. Sol elin tuşe üzerindeki duruşu, el ve parmakların konumu, kolun açısı, vücudun esnekliği, her iki elde de baş parmakların kırılmaması, kasları kasmamak gibi kurallar da viyolonsel eğitiminde önem taşımaktadır (Feyat, 2022; Urhal 2018).

Viyolonsel perdesiz bir çalgı olduğundan dolayı solfej ve kulak eğitimi, bu eğitim sürecinde oldukça önemli bir yere sahiptir. Bu doğrultuda meşakkatli bir eğitim sürecidir. 8-11 yaş grubundaki çocuklarda bu eğitim süreci zaman zaman caydırıcı olabilmektedir. Değişen çağ ve teknoloji ile yüzyıllardır küçük değişiklikler dışında aynı sistemde öğretilen viyolonsel eğitiminde, yeni yöntem arayışlarına gidilmiştir.

2.4. Viyolonsel Eğitiminde Çağdaş Yöntemler

Erken yaşta başlamanın öneminin büyük olduğu çalgı eğitiminde, geleneksel yaklaşımlar dışında son dönemlerde çağdaş yaklaşımlar da ortaya çıkmaktadır. Çağdaş müzik öğretim yöntemleri kapsamında tüm dünyada en çok kullanılan; Suzuki, Orff, Kodaly, Dalcroze

yöntemleri incelenmiştir. Bu yöntemler daha çok erken yaşta müzik eğitimi ile ilgilidir (Özen, 2004). Çocukların çok küçük yaşlardan itibaren müziği yaşamlarına oyunlar ile entegre ederek, çalgı eğitimine hazırlıkları için de kullanılmaktadır. Bu kapsamı ile çalgı eğitim yöntemleri olarak da değerlendirilmektedir.

Çağdaş müzik öğretim yöntemleri; öğrencinin aktif ve yaratıcılığını ortaya çıkartabileceği, yaparak ve yaşayarak öğrendiği ortamları oluşturan bir yöntemdir. Bireyin kalıplaşmış, ezbere öğretilen eğitimin sınırlarını aşarak, zaten yaşantısında var olan müziği hissetmesi sağlanmaktadır. Birey müziği yaşadıkça ve yarattıkça özgüveni artmaktadır ve böylelikle sosyal anlamda daha sağlıklı iletişimler kurmaktadır (Tekin Gürgen ve Bilen, 2005).

2.4.1. Suzuki Öğretim Yöntemi: Japon kemancı, filozof ve eğitimci Shinichi Suzuki'nin (17 Ekim 1898- 26 Ocak 1998) uluslararası çalgı eğitimi yöntemidir. Suzuki metoduna göre çalgı eğitiminde ideal olan 5 yaşından önce eğitime başlamaktır. Çocukların bu dönemde birden fazla alanda gelişim gösterdiklerini ve öğrenmenin en güçlü olduğu dönemin bu dönem olduğunu belirtilmiştir (Aylaz, 2018; Özal, 2007).

Bu yöntemde, çocukların ana dillerini öğrenme sürecinden yola çıkılmıştır. Suzuki, çocukların ana dillerini harfler ve kelimeler ile değil duyarak öğrendiklerini, dili aktif olarak konuşmaya başladıktan sonra yazılı eğitime geçildiğini söylemiştir. Küçük yaş grubu çocukların müzik öğretim sürecinde de ilk önce çocuğun müziği dinlemesinin ve oyunlarla müziği hissetmesinin daha sonra yazılı müzik eğitimine geçilmesinin uygun olduğunu belirtmiştir (Özal, 2007).

Çocuklara olabildiğince en küçük yaşta, hatta doğdukları andan itibaren müzik dinletileceği ortamların oluşturulmasını önermiştir. Çocuklar eğitime başladıkları andan itibaren çalacakları her eseri ezberleyecek kadar dinlemelerinin daha hızlı öğrenmelerine olanak sağlayacağını belirtmiştir. Dolayısı ile çalgı eğitim sürecinde öncelikle ezbere çalmasını (kulaktan) daha sonrasında notasyonun öğretilmesini, anadil yaklaşımı üzerinden savunmuştur (Tecimer Kasap, 2005).

Önce çevre ve kültür ile bu eğitim aktarılmalıdır. Aileden biri de bu kültürü aşılması bakımından sürece etkin bir biçimde dahil olmalıdır. Suzuki, yine anadil yaklaşımı üzerinden, çocuğun öğrendiği yeni kelimeleri tekrar ederek pekiştirdiğini, çalgı eğitiminde de bu sık tekrarın önemli olduğunu belirtmektedir.

Bu noktada ailenin eğitim sürecindeki rolü fazlasıyla büyüktür. Çocuğa hem müzik dinleyebileceği ortam yaratmalı hem de dersler başladığı andan itibaren çocuğun evdeki çalışmasını ve pratiğini kontrol etmelidir. Suzuki yönteminde eğitim; öğretmen, öğrenci ve aile

üçgeninden oluşmaktadır (Yalçın Dittgen, 2018). Aile, çocuğa pratiği için uygun ortam hazırlama, rol model bulma, müzik kültürünü aşılama ve motivasyona katkı sağlama anlamında eğitim sürecine destek olmalıdır.

Çocuklar eğitim süreci boyunca toplu derslere katılır ve diğer öğrencilerin derslerini de gözlemler. Ortak repertuarın bu noktada önemi oldukça büyüktür. Toplu dersler çocuğa müzik ortamı içinde başkalarını gözlemleyebilme fırsatı sunmanın dışında, topluluk ile çalma, dostluk bilinci ve özgüven gibi sosyal iletişimlerinin gelişimine katkı sağlamaktadır. Ayrıca çocuk çok küçük yaşlardan itibaren ev ortamlarında ya da konser salonlarında konser vermektedir. Bu da topluluk önünde çalabilmesine ve sahne kültürünün gelişmesine katkı sağlamaktadır (Koğa Demirbacak, 2019).

Suzuki öğretim metodunda, sadece öğrenci eğitimi değil aynı zamanda çocuk gelişimi, psikolojisi ve pedagojisi açısından donanımlı öğretmen eğitiminin de önemi büyüktür. Öğretmen, sadece çalgısını iyi çalabilen değil aynı zamanda öğretmek için de donanımlı olmalıdır. Suzuki öğretim yönteminin repertuarı olan “Suzuki Cello School” metodu on ciltten oluşmaktadır (Özal, 2007).

2.4.2. Orff-Schulwerk Öğretim Yöntemi: Alman besteci ve eğitimci Carl Orff’un (1895-1982) uluslararası müzik eğitimi yöntemidir. Yöntemin merkezinde ritim vardır. Çocuğun doğduğu andan itibaren yaşamında var olan ritmik, hareket ve dans bu yöntemin temel unsurlarıdır. Yaşantılarında keyif alarak oynadıkları oyunlar ve yaptıkları hareketler müzik eğitimi ile birleştirilmiştir (Şeker ve Bilen, 2010). Konuşmak, şarkı söylemek, ritim tutmak, çalgı çalmak, hareket ve dans etmek gibi davranışlar bu yöntemin başlıca unsurlarıdır (Yücesan, 2021). Müziğin içinde çocuk yaparak öğrenir. Yaşayarak öğrenme felsefesi üzerinden, müzik öncelikle yaşatılır daha sonrasında ise teorik eğitime geçilir. Büyük beklentiler ile müzik öğretilmez, teknik eğitim sonrasında gelir.

Orff, çocukların kolaylıkla kavrayabileceği ve çalabileceği çalgıların vurmali çalgılar olduğunu ve başlangıç aşamasında müzik eğitiminin temelini oluşturabileceğini belirtmiştir. Birçok farklı ve basit yapıda ezgili ve ezgisiz vurmali çalgılar, Orff çalgıları olarak adlandırılır. Glockenspiel, ksilofon ve metalofon gibi ezgili çalgılar, küçük yaştaki çocukların daha kolaylıkla çalabileceği düzeyde tampere sisteme göre düzenlenmiştir. Ezgisiz ritim çalgıları ise zil, def, marakas, çelik üçgen, kastanyet, ritim çubukları gibi çocukların rahatlıkla ses çıkartabilecekleri, basit yapıda çalgılardır (Ekici, 1998).

Çalgıların seslendirme, tutma ve kavrama kolaylığı sayesinde, çocuğun yaşantısında kullandığı hareket, dans ve konuşma da eğitimin içerisinde aktif bir biçimde devam

ettirilmektedir. Basit vurmalı çalgılar dışında, beden de eğitimin bir parçasıdır. Çocuğun ezgi ve ritim çıkarabileceği her şey; bedeni, insan sesi, çalgılar vb. ile doğaçlayarak müzik yapar. Öğretmen yol göstericidir ama ne doğaçlayacağı konusunda öğrenciye müdahale etmez. Çocuk topluluğun bir parçası olarak müziği yapar, yaşar (Çevik, 2007; Türkmen, 2021). Çocuk zaten varoluşundan gelen bir olguyu; hareket, dil ve müziği topluluk ile uyum içerisinde yapar ve başarılı hisseder. Özgüvenli, sosyal iletişimi kuvvetli, başarısızlık korkusu yaşamayan, yaratan ve yaratmaktan korkmayan bireyler yetişir.

Zor ve karmaşık olan çalgı eğitimine hazırlık sürecinde önemli bir yöntemdir. Müziğin temel yapısı olan ezgi ve ritim unsurlarını sıkılarak, zorlanarak, yetersiz hissederek öğrenmek yerine, oyunlarla ve eğlenerek öğrendikleri bir ortam hazırlar.

2.4.3. Kodaly Öğretim Yöntemi: Macar besteci ve eğitimci Zoltan Kodaly'nin (1882-1967) uluslararası müzik eğitimi yöntemidir. Kodaly, müzik eğitimine başlangıcın olabilecek en küçük yaşta olması gerektiğini, her bireyin müzikal okur-yazarlığının olması gerektiğini savunmuştur. Çocuğun var olan yaşantısındaki dil, konuşma, dans, el çırpma gibi olgularından yola çıkmıştır (Koğa Demirbacak, 2019). İnsan sesinin varoluştan gelen bir çalgı olduğu ve kolay erişilebilir, geliştirilebilir olduğu felsefesi üzerinden şarkı söyleme ve kulak eğitimi bu yöntemin önemli bir boyutudur (Yıldırım, 2009).

Bu yöntemde herkes için müzik felsefesi içerisinde, her bireyin müzikal okur-yazar olması gerektiğini savunmuştur. Çocuğun kültürünün ve yaşantısının bir parçası olan halk müzikleri Kodaly eğitim sürecinde önemli bir yere sahiptir. Bu bağlamda anadil, bu yöntemde önemli bir öğedir. Çocuğun aşına olduğu halk şarkıları önemli bir eğitim aracı olarak görülmüştür. Çocukların dil öğrenme sürecinde dinleyerek gelişme gösterdiklerini, müzikte de sürecin bu doğrultuda olması gerektiğini vurgulamıştır. En yakın çalgı olan ses ile çocukların kulaklarını geliştirebileceklerini düşünmüştür (Türkmen 2021; Özeke, 2007).

Ritmik heceler, fonomimi, (el işaretleri) yer değiştirebilen do, solfej eğitimi, pentatonik dizi, çubuk notasyon, tonik sol-fa gibi yöntemler de bu metodun diğer önemli öğeleridir (Aylaz, 2018). Küçük yaşlardaki çocukların, müzik kapasitesini kendi kültürlerinin şarkıları ile dinleyerek ve seslendirerek en yüksek düzeye çıkarmayı hedefleyen bu yöntem, çalgı eğitimine hazırlık için oldukça önemli bir yöntemdir. İştme, ritmik duygu gibi müzik eğitimindeki önemli olguları çocuk zorlanarak değil; aşına olarak, kültürü ile besleyerek öğrenmektedir.

2.4.4. Dalcroze Öğretim Yöntemi: İsviçreli besteci ve armoni öğretmeni Emile Jaques Dalcroze'un (1865-1950) uluslararası müzik eğitimi yöntemidir. Dalcroze, öğretmenlik yaptığı

süreç içerisinde çocukların müzik yaparken ritim ve ezgiyi hissedemediklerini, bu konularda sorun yaşadıklarını gözlemlemiştir.

Aylaz'a göre (2018) "Dalcroze'un eleştirilerinin temelini öğrencilerin müzik yaparken ezgiyi ve ritmi hissetmemeleri oluşturur. Dalcroze'a göre öğrenci yürürken ya da buna benzer gündelik bir eylemde bulunurken son derece ritmik ve zamansal olarak tutarlı periyotlar sergilerken bir enstrümanı çaldığı sırada bu zamansallığı ve ritmi hissedemiyor ve gerçekleştiremiyordu. Bedensel hareketlerin ritmi ile enstrüman çalma ya da müzikal bir faaliyet gerçekleştirme arasında uyumsuzluk ve özümseme problemi söz konusuydu. Öyleyse bireyin ezgi ve ritmi hissedip doğru yönlendirebilmesi için bu müzikal özelliklerin bedensel hareketlerle bütünleştirilmesi gerekiyordu."

Oyunlar ile ritim duygusunu ve işitmeyi geliştirmeyi hedefleyen bu yöntemde, hareket temel noktadır. Ezgi ve ritim gibi müziğin en temel noktası olan bu iki olguyu çocuklara kurallar ile değil, beden ile hissederek öğretmeyi amaç edinmiştir. Doğaçlamanın önemli bir boyut olduğu bu yöntem ile çocuğun müzikal anlamda yaratıcılığı ve kendine güveni artmaktadır (Çevik, 2007; Koğa Demirbacak, 2018; Özen, 2004).

2.5. Viyolonsel Eğitiminde Eşlik Çalışmaları

Eşlik, bir eserde solo ezgiyi tamamlayan ve bütünleyen diğer bütün çalgılara denir. Bazen bir piyaniste eşlik eden bütün bir senfoni orkestrası, bazen de bir çalgıya eşlik eden piyanodur. Fransızca *Accompagnement.*, İtalyanca ise *Accompagnamento*, İngilizce *Accompaniment* olarak adlandırılır. Eşlikçi yani *Accompanist*, solo çalgıya ya da vokale eşlik eden kişiye denilmektedir (Coşkun, 2016).

Say (2005)'a göre Eşlik, "...eserin armonik niteliğini ortaya çıkaran, esere içerik ve derinlik kazandıran müzikal birliktelik" tir.

Bütün çalgı eğitimlerinde eşlik çalışmalarının; ritim, entonasyon, nüans, müzikalite, ton vb. gibi unsurlara önemli katkıları vardır. Yaylı çalgılar kapsamında hem perdesiz hem de yapıcı büyük olan viyolonsel eğitiminde de başlangıçtaki en büyük sorunlardan bir tanesi entonasyondur. Eğitim süreci içerisinde aktif kullanılan eşlik çalışmalarının, entonasyona önemli katkıları bulunmaktadır. Bu noktada öğrencinin sesleri rahatça duyabilmesi ve anlamlandırabilmesi için sabit perdeli ve tuşlu bir çalgı olan piyano, eşlik çalgısı olarak sıklıkla viyolonsel eğitiminde kullanılmaktadır (Ergen ve Bilen 2010; Taş, 2020).

Diğer bir yandan küçük yaş grubu başlangıç eğitiminde, öğrencinin henüz başka bir tınıda çalgı ile eşlik yapmaya hazır olmadığı düşüncesi doğrultusunda, ikinci bir viyolonsel de

aktif olarak viyolonsel eşlik eğitiminde kullanılmaktadır. Bu nedenle birçok metotta öğretmen ile çalınan iki sesli etüt ve eserlerin olduğu eşlik çalışmalarına yer verilmektedir.

Ritim ve tempo bakımından, öğrenci; teknik olarak zorlandığı yerlerde veya nüans geçişlerinde, ritim içerisinde yavaşlama ya da hızlanma gibi eğilimler gösterebilir. Bu noktada başlangıç arşe çalışmalarından itibaren eşlik çalışmaları ile tempo içerisinde kalma gibi kazanımları öğretilmelidir. Eşlik çalışmaları ile çok sesli müzik içerisinde armoniyi hissederek, yaptığı entonasyon hatalarını öğrencinin kendisinin duyması hedeflenmektedir. Öğrencinin, oda müziği, orkestra vb. gibi topluluklarda beraber müzik yapma becerisinin temelleri, eğitim sürecindeki eşlikli çalışmalar ile atılmaktadır (Coşkuner, 2016; Topoğlu, 2010).

2.6. Türkiye’de 8-11 Yaş Grubu Çocuklara Viyolonsel Eğitimi Veren Kurumlar

Türkiye’de, araştırmanın konusu olan 8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitimi, okullarda müzik eğitimi kapsamında sadece “sanatçı yetiştiren kurumlarda” (Konservatuvarlar) verilmektedir. Konservatuvarlardaki müzik eğitimi, yarı ve tam zamanlı olarak ikiye ayrılmaktadır. Tam zamanlı eğitim programları, kültür dersleri ve müzik derslerini kapsamaktadır. Yarı zamanlı eğitim programlarında ise öğrenciler kültür derslerini başka öğretim kurumlarında alırken, sadece müzik eğitimlerini konservatuvarlarda almaktadır. Bu nedenle yarı zamanlı eğitim amaca yönelik olarak “mesleki müzik eğitimi” kapsamında değerlendirilirken, diğer bir açıdan “özengen müzik eğitimi” olarak da değerlendirilmektedir. Ayrıca “özengen müzik eğitimi” kapsamında özel müzik kurslarında da viyolonsel eğitimi verilmektedir (Karabulut ve Canbay, 2017). Fakat küçük yaş grubu çocuklarda bu sayı düşüktür. Bu kurumlarda küçük çocuklar için piyano ve keman dersleri ağırlıklı olarak verilmektedir. Bu yaş grubu çocuklarda sıklıkla çalgı boyutu değişmektedir. Viyolonsel hem pahalı bir çalgı olmasından kaynaklı hem de çalgının boyutunun çocukluk döneminde sıklıkla değiştirilmek durumunda olmasından dolayı, özengen müzik eğitiminde sıklıkla tercih edilmemektedir.

Türkiye’de müzik eğitimi veren 44 konservatuvar vardır. Araştırmanın konusu olan 8-11 yaş grubu çocukları kapsayan yarı zamanlı eğitim programı, 11 konservatuvarda uygulanmaktadır. Tablo 1’de 8-11 yaş grubu çocuklara mesleki viyolonsel eğitimi veren kurumlara ve bu kurumların viyolonsel eğitimine başlangıç sınıf kademelerine yer verilmiştir. Bu kurumlarda 8-11 yaş grubu çocuklara viyolonsel eğitimi sadece yarı zamanlı eğitim kapsamında değil tam zamanlı eğitim kapsamında da verilmektedir. Bazı kurumlarda yarı zamanlı eğitim programı yoktur, ortaokul düzeyinde tam zamanlı eğitim programlarına öğrenci alınmaktadır (<https://www.muzikegitimcileri.net/universite/konserve.html>).

Tablo 1

Türkiye’de 8-11 yaş grubu çocuklara viyolonsel eğitimi veren konservatuvarların başlangıç kademeleri

Kurum	Yarı Zamanlı Başlangıç Kademesi	Tam Zamanlı Başlangıç Kademesi
Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuvarı	İlkokul 4. sınıf	Ortaokul 5. Sınıf
Akdeniz Üniversitesi Antalya Devlet Konservatuvarı	İlkokul 3. sınıf	Lise 9. Sınıf
Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi	İlkokul 1.Sınıf	İlkokul 1.Sınıf
Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Devlet Konservatuvarı	Ortaokul 5. sınıf	Lise 9. sınıf
Çukurova Üniversitesi Devlet Konservatuvarı	İlkokul 1.Sınıf	Ortaokul 5. sınıf
Dokuz Eylül Üniversitesi Devlet Konservatuvarı	Yarı zamanlı eğitim yok	Ortaokul 5. Sınıf
Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuvarı	Yarı zamanlı eğitim yok	Ortaokul 5. sınıf
İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı	Ortaokul 5. sınıf	Ortaokul 5. sınıf
Mersin Üniversitesi Devlet Konservatuvarı	İlkokul 1.Sınıf	Ortaokul 5. sınıf
Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi İstanbul Devlet Konservatuvarı	İlkokul 3. sınıf	Ortaokul 5. Sınıf
Ondokuz Mayıs Üniversitesi Devlet Konservatuvarı	Ortaokul 6. sınıf	Ortaokul 6. Sınıf
Trakya Üniversitesi Devlet Konservatuvarı	İlkokul 1.Sınıf	Ortaokul 5. sınıf
Bursa Uludağ Üniversitesi Devlet Konservatuvarı	İlkokul 3. sınıf	Ortaokul 5. sınıf

Tablo 1’de, 13 kurumdan 8’inde viyolonsel eğitimi öğrencilerinin ilkokul kademesinden itibaren alınmaya başlandığı görülmektedir. İlkokul düzeyinde öğrenci alan kurumlardan sadece Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi’nin tam zamanlı eğitim programı kapsamında öğrenci alımı yaptığı görülmektedir.

Tabloda yer alan kurumlardan, Dokuz Eylül Üniversitesi Devlet Konservatuvarı ve Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuvarı’nın yarı zamanlı eğitim programı bulunmamaktadır. Bu kurumlar 5. sınıf kademesinden itibaren tam zamanlı programlarına öğrenci alımı yapmaktadır. Kurumların tam zamanlı eğitim programlarına çoğunlukla 5. Sınıf kademesinden öğrenci alımı yaptığı görülmektedir.

2.8. İlgili Araştırmalar

2.8.1. Ulusal Yayınlar: Türkiye’de 8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde kullanılan metot ve öğretim yöntemlerine yönelik bir çalışma daha önce yapılmamıştır.

Öner (2019) “Viyolonsel Eğitiminde Kullanılan Başlangıç Metotlarının İncelenmesi ve Karşılaştırılması” adlı yüksek lisans tez çalışmasında; viyolonsel eğitiminde kullanılan başlangıç metotlarının incelemesi ve konulara göre gruplanarak yorumlanması ile oluşmuştur. Araştırmada ele alınan metotların viyolonsel teknik altyapısı da göz önünde bulundurularak ne yönde bir gelişime hizmet ettiği saptanmıştır.

Burubatur (2006) “Eğitim Fakülteleri Müzik Eğitimi Ana Bilim Dallarında Birinci Sınıf 1. ve 2. Yarıyıl Viyolonsel Eğitiminde En Çok Kullanılan Metot Etüt ve Egzersizlerin İncelenmesi” adlı yüksek lisans tez çalışmasında; eğitim fakülteleri müzik eğitimi ana bilim dallarında birinci sınıf, 1. ve 2. yarıyıl viyolonsel eğitiminde en çok kullanılan metot, etüt ve egzersizlerin belirlenmesi ve incelenmesi üzerine bir çalışma hazırlamıştır. Müzik eğitimi anabilim dallarında görev yapan öğretim elemanlarına anket uygulamış, bu verilerde ortaya çıkan metotlar arasındaki benzerlikler ve farklılıkları incelemiştir.

Pamukçu ve Özer (2015) “Çocuklarda Piyanoya Başlangıç Yaşı ve Müzik Eğitiminde Kullanılan Yöntemlerin Değerlendirilmesi” adlı çalışmalarında; erken yaşta başlanan piyano eğitiminin, üst düzey disiplin ve motivasyon gerektiren bir süreç olduğu savunulmuştur. Piyano eğitimine başlangıç aşamasının temel davranışların kazandırıldığı bir dönem olduğu dolayısıyla öğrencinin ilgisi ve yeteneği ile, öğretmenin ilk derslerde izleyeceği yöntemin de büyük önem taşıdığı belirtilmiştir. Çalgı öğrenim yaş aralığı ve farklı çalgı eğitimleri üzerinde bilinen bazı yöntemler hakkında bilgiler sunulmuş ve açıklanmıştır.

Şişman (2010) “Eğitim Fakülteleri Güzel Sanatlar Eğitimi Müzik Eğitimi Bölümlerinde ve Devlet Konservatuvarlarında Lisans Düzeyinde Yaygın Olarak Kullanılan Viyolonsel Sol El ile İlgili Metotların Analizi” adlı yüksek lisans tez çalışmasında; viyolonsel eğitiminde kullanılan J. F. Dotzauer 113 Etüt 1. Kitap (1-34), S. Lee Op.31 40 Melodik Etüt ve J. F. Dotzauer 113 Etüt 4. Kitap (86-113) metotlarındaki sol el ile ilgili olan etütleri etkili öğrenme açısından incelemiştir. Araştırmada üç etüt kitabında yer alan ve belli teknik konuların dağılımına göre seçilmiş sol el teknikleri ile ilgili otuz üç etüdün, teknik ve entonasyon açısından betimleyici notasyon analizi yapılmıştır.

Sakar (1997) “Viyolonsel Başlarken Çalgı Tekniği İçin Gerekli Olan Temel Metotların Dökümü ve Bunların Analizi” adlı yüksek lisans tez çalışmasında; ülkemizde ve tüm dünyada

22 viyolonsel eğitimine yeni başlayanlar için uygulanmakta olan yöntem ve tekniklerin genel ve bilimsel bir değerlendirmesini yapmıştır.

Koğa Demirbacak (2019) “Viyolonsel Eğitiminin Başlangıç Aşamasında Tekerlemelerin ve Türk Çocuk Şarkılarının Kullanımına Yönelik Eğitimci Görüşleri” adlı yüksek lisans tez çalışmasında; viyolonsel eğitiminin başlangıç aşamasında tekerlemelerin ve Türk çocuk şarkılarının kullanımına yönelik eğitimci görüşleri incelenmiştir. Viyolonsel eğitiminin başlangıç aşamasında tekerlemeler ve Türk çocuk şarkılarının kullanılmasının eğitimciler açısından uygun olup olmadığı sınıanmış, hazırlanan tekerleme ve çocuk şarkılarından oluşan repertuvarın uygunluğu değerlendirilmiştir.

Öztürk ve Özkan (2016) “4-7 Yaş Başlangıç Keman Eğitiminde Kullanılan Metotlara Yönelik Keman Eğitimcilerinin Görüşleri” adlı çalışmalarında; örgün ve yaygın eğitim kurumlarında çalışmakta olan keman eğitimcilerinin görüşleri doğrultusunda, 4-7 yaş başlangıç keman eğitimine yönelik metot seçimlerine etki eden faktörlerin neler olduğunu ve bu alandaki metotları ne ölçüde kullandıklarını belirlemek amacı ile yapılmıştır.

2.8.2. Uluslararası Yayınlar: Uluslararası yayınlarda 8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde kullanılan metot ve öğretim yöntemlerine yönelik bir çalışmaya rastlanmamıştır. Çocuklarda müzik eğitimi üzerine, psikoloji alanındaki çalışmaların müzik eğitim bilimlerinden daha kapsamlı olduğu gözlemlenmiştir. Müzik eğitimi kapsamında ise küçük yaş grubu öğrenciler için piyano eğitimi üzerine çalışmalar daha fazladır.

Lee (2007) “Two Non-Traditional Cello Methods For Young Beginning Cello Students: A Mixed Methods Study” adlı çalışmasında; pek çok viyolonsel öğretmeninin, sadece eğitimini aldıkları yöntemleri kullanıyor olduğunu başka yenilikçi yöntemleri uygulamadan eğitim verdiklerini tespit etmiştir. Öğretmenlerin gelişimsel olarak sağlam olan teknikleri seçmek için yöntemleri karşılaştırmalarının gerektiğini savunmuştur. İncelediği Sharp Metodu ve Yamagata-Suzuki Metodunun her ikisi de yönlendirici olmakla beraber, Sharp metodunun gençlere eğitim vermek için daha eğlenceli yaklaşımlar kullandığını tespit etmiştir. Ayrıca, Sharp'ın metodunun eğlenceli niteliğinin küçük çocukların daha fazla ilgisini çekebileceğini vurgulamıştır. Sharp'ın metodunun küçük bir çocuğun hayal gücünü kullanarak oyunbaz ve eğlenceli bir duyguyu yakalamış olduğu sonucuna varmıştır.

Yang (2000) “Supplemental Material For The Suzuki Cello Core Repertoire, As Used By Selected American Teachers” adlı çalışmasında; çocuklarda çalgı eğitiminde en önemli durumun, çocukların sınırsız potansiyellerinin farkına varmak olduğunu savunmuştur. Viyolonseli iyi öğretmenin pek çok yolu olduğunu ve bunun yanında öğretmeye can atan 23

herkes için, Suzuki metodu ile kişinin kendi kişisel öğretim stilini ve müfredatını geliştirmesi için sağlam bir temel ve hareket noktası sağlayabildiğini dile getirmiştir. Suzuki eğitim felsefesinin, bugün çevredeki müziğin değeri ve müzik eğitiminin çocukların bilişsel gelişimi üzerindeki etkisi hakkında son araştırmaların kanıtladığını, yıllar öncesinden sezgisel olarak bildiğini ve Suzuki öğretmenlerinin öğrencilerine kazandırdığı en önemli becerinin, öğrenme yeteneği olduğu sonucuna varmıştır. Suzuki metodunun, çocuğun ruhunu geliştiren ve dahil olan her kişinin (çocuk, öğretmen ve ebeveyn) potansiyelini tam olarak geliştirmeye çalışan bir eğitim felsefesinin derinliğini çalışmasında savunmuştur.

Yang (2015) “Pedagogy and Materials for Teaching Piano to Children in China and the United States” adlı çalışmasında; beş Çinli ve iki ABD’li piyano öğretmeni tarafından kullanılan materyalleri ve pedagojik öğretim uygulamalarını inceleyip, görüşmeler yapmıştır. Görüşmeler sonucunda yaşa göre farklı olan belirli pedagojik uygulamalar hakkında ayrıntıları ortaya çıkarmıştır. Piyano öğrencilerinin sayısının, materyallerin seçimi hakkında bireysel öğretmen fikirlerinin ve etkisinin, öğrenciler için öğretmen ilişkisinin motivasyonu artırmada etkisini tespit etmiştir. Görüşmeler sonucunda, bazı öğretmenler küçük öğrencileri eğitirken basit ama etkili melodiler üzerine doğaçlama yapmanın önemini vurgulamıştır. Bazı öğretmenler ise çocukların çalıştığı metotların, renkli, eğlenceli ve onların dikkatine yönelik tasarımı olmasının önemini belirtmiştir. Bu öğretmenler metot seçerken, çocukların piyano öğreniyormuş gibi değil, müzikli oyunlar oynuyormuş gibi hissedecekleri kaynakları tercih ettiği sonucuna varmıştır. Tüm öğretmenler çocukların eğlenmesinin ve mutlu hissetmelerinin önemini vurgulamışlardır.

McPherson (2005) “From Child to Musician: Skill Development During the Beginning Stages of Learning an Instrument” adlı çalışmasında; çocukların çalgı öğreniminin ne ölçüde sıralı ve düzenli olduğunu açıklığa kavuşturmak ve hızlı ilerleme kaydeden çocukların, diğerlerine kıyasla neden daha çabuk ilerlediklerini tespit etmeyi amaçlamıştır. Çalışmanın örneklemini aynı anda çalgı eğitimine başlamış, farklı okullarda öğrenim gören aynı yaş grubu öğrencilerden oluşmaktadır. Çalgı eğitiminde kulaktan çalma, ezber çalma, deşifre yapma, nota okuma ve doğaçlama yapma gibi becerilere odaklanılan çalışmada, ilk yıl tüm çocuklar aynı ilerlemeyi gösterirken, çalgısının yanında piyano öğrenen ya da daha önce başka bir çalgı çalmış olan öğrencilerin birinci yılın sonucunda anlamlı gelişme farkı olduğu sonucuna ulaşmıştır. İki çalgı üzerine ders almanın öğrenmelerin örtüşmesi yönünde bir öğrencinin gelişimini geliştirdiğini öne sürmüştür.

3. BÖLÜM YÖNTEM

Araştırmanın bu bölümünde araştırmanın yöntemi ile ilgili; araştırmanın modeli, çalışma grubu, veri toplama araçları, verilerin toplanması ve analizi alt başlıkları ile genel bilgilere yer verilmiştir.

3.1. Araştırmanın Modeli

Bu çalışmada nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Nitel araştırmalar, incelenen olguların doğal ortamları içerisinde ayrıntılı bir biçimde gerçekçi ve kapsayıcı bir şekilde gözlemlenmesi ile oluşmaktadır. Sorgulayıcı, yorumlayıcı ve çok yönlü bir süreç izlenir (Ersoy ve Saban, 2019; Yıldırım ve Şimşek, 2021). Nitel araştırmalar betimseldir ve tümevarımsal bir yöntem izlenmektedir. Sonuç ile değil süreç ile ilgilidir. Hiçbir veri önemsiz değildir bu nedenle genellenemez ve kapsayıcıdır (Bogdan ve Biklen, 2022).

Bu çalışmada durum çalışması kullanılmıştır. Betimsel araştırma modelleri arasında yer alan durum çalışması, olgu ve olayı derinlemesine inceleyen özgün çalışmalardır. Durum çalışmalarında amaç sonuca varmak değil, olguyu ayrıntılı olarak betimlemek ve yorumlamaktır. Var olan durumları anlamak ve tespit etmek amacı ile araştırır (Turan, 2021).

3.2. Çalışma Grubu

Çalışma grubunun belirlenmesinde amaçlı örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Amaçlı örnekleme, üzerine çalışılan durumları derinlemesine çalışmaya olanak sağlamaktadır. (Yıldırım ve Şimşek, 2021) Belirli özelliklere sahip olan durumlarda kullanılmaktadır. Araştırmada, görüşme yapılacak öğretim elemanlarının seçiminde belirlenen temel ölçüt, 8-11 yaş grubu çocuklar ile viyolonsel eğitimi üzerine çalışmakta olmalarıdır.¹ Bu bağlamda araştırmanın çalışma grubu, geneli yansıtılabildiği ve temsil ettiği düşünülen Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuarı, Ankara Müzik ve Güzel Sanatlar Üniversitesi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Devlet Konservatuarı, Dokuz Eylül Üniversitesi Devlet Konservatuarı, Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuarı, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi İstanbul Devlet Konservatuarı ve Bursa Uludağ Üniversitesi Devlet Konservatuarlarında 8-11 yaş grubu viyolonsel öğrencileri ile çalışmakta olan öğretim elemanları oluşturmaktadır.

¹ Türkiye’de 8-11 yaş grubu öğrencilere mesleki eğitim kapsamında sadece konservatuarlarda eğitim verilmektedir. Bu nedenle çalışmada konservatuarlarda görev yapan öğretim elemanları ile görüşme yapılmıştır. Sadece bir öğretim elemanı, yakın zamanda görev yaptığı başka bir kurumda 8-11 yaş grubu öğrenciler ile çalışmalar yapmıştır. Şu anda çalıştığı kurumda 8-11 yaş grubu öğrenciler için viyolonsel eğitimi verilmemektedir.

Tablo 2’de görüşme yapılan öğretim elemanlarının demografik bilgilerine yer verilmiştir.

Tablo 2

Öğretim elemanlarının demografik bilgileri

Öğretim Elemanı	Viyolonsele Başlangıç Yaşı	Mesleki Deneyim	Unvan	Görev Yaptığı Kurum
ÖE1	10 yaş	18 yıl	Dr. Öğr. Üyesi	Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuvarı
ÖE2	12 yaş	32 yıl	Doç. Dr.	Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuvarı
ÖE3	10 yaş	14 yıl	Doç.	Ankara Müzik ve Güzel Sanatlar Üniversitesi
ÖE4	18 yaş	13 yıl	Öğr. Gör.	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Devlet Konservatuvarı
ÖE5	11 yaş	30 yıl	Doç. Dr.	Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuvarı
ÖE6	11 yaş	19 yıl	Prof. Dr.	Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuvarı
ÖE7	10 yaş	10 yıl	Dr. Öğr. Üyesi	Bursa Uludağ Üniversitesi Devlet Konservatuvarı
ÖE8	9 yaş	18 yıl	Öğr. Gör.	Bursa Uludağ Üniversitesi Devlet Konservatuvarı
ÖE9	12 yaş	19 yıl	Öğr. Gör.	Dokuz Eylül Üniversitesi Devlet Konservatuvarı
ÖE10	10 yaş	27 yıl	Dr. Öğr. Üyesi	Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi İstanbul Devlet Konservatuvarı

Tablo 2’de araştırmanın çalışma grubunda yer alan öğretim elemanlarının viyolonsele başlangıç yaşları değişiklik göstermekle birlikte 9-12 yaş aralığındadır. Sadece bir öğretim elemanının 18 yaşında viyolonsel eğitimine başladığı görülmektedir. Öğretim elemanlarının %70’i 18 yıl ve üzeri mesleki deneyime sahiptir.

Öğretim elemanlarının 1’i profesör, 3’ü doçent, 3’ü doktor öğretim üyesi ve geriye kalan 3’ü de öğretim üyesi kadrolarında görev yapmaktadır.

3.3. Veri Toplama Araçları

Araştırmada veri toplama aracı olarak nitel araştırma yöntemlerinin en sık kullanılan yöntemlerinden görüşme tekniği kullanılmıştır. Görüşmelerde; konuya, kişi sayısına ve soruların yapılarına göre farklı gruplandırmalar vardır. Bu araştırmada soru yapısına göre olan gruplandırmalardan, yarı yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılmıştır (Buran, 2021).

Yarı yapılandırılmış görüşmede, konu ile ilgili sorular önceden hazırlanarak oluşturulur. Fakat görüşme sırasında öğretim elemanlarına bu sorular yöneltilirken aynı başlık içerisinde farklı biçimlerde sorulabilir. Görüşme sırasında daha ayrıntılı bilgi almak üzere başka sorular da yöneltilir (Yıldırım ve Şimşek, 2021).

3.4. Verilerin Toplanması ve Çözümlemesi

Araştırmada verilerin toplanmasında, 3 katılımcı ile yüz yüze, geriye kalan öğretim elemanları ile Google Meet üzerinden online görüşme gerçekleştirilmiştir. Tüm öğretim elemanlarından görüşme esnasında ses kaydı almak için izin istenmiştir. Görüşme esnasında alınan ses kayıtları, verilerin yazıya dökülmesi için kullanılmıştır.

Araştırmada elde edilen verilerin çözümlemesinde içerik analizi tekniği kullanılmıştır. İçerik analizi, elde edilen verilerin detaylıca incelenmesini ve analiz edilmesini gerektirir. Bu doğrultuda temaların ve boyutlarının belirgin olmasını, ortaya çıkmasını sağlar (Yıldırım ve Şimşek, 2021). Metot ve programların incelenmesinde doküman analizi tekniği kullanılmıştır. Doküman analizi nitel araştırma yöntemi içerisinde belgeleri incelemek için kullanılan analiz yöntemidir. Belgeler incelenirken, nitel araştırmada kullanılan diğer yöntemler gibi veriler detaylıca incelenmekte ve yorumlanmaktadır (Kıral, 2020).

Araştırmanın güvenilirliğini sağlamak için verilerden elde edilen tema ve kodlar iki uzmanının görüşüne sunulmuş ve tutarlılık incelemesi yapılmıştır. Yapılan görüşmeler sonucu görüş birliği ve görüş ayrılıkları tespit edilmiş güvenilirliğini hesaplama formülü P (Tutarlılık Yüzdesi) = $\frac{Na}{Nt} \times 100$ (İki formda aynı kodlanan madde sayısı)*100/Nt (Bir formda bulunan toplam madde sayısı) kullanılarak hesaplanmıştır (Çepni, 2005, s. 105). Uzmanların değerlendirmeleri arasındaki uyum 84,09 çıkmıştır.

Ayrıca yapılan metot incelemeleri de iki alan uzmanının görüşüne sunulmuş ve tutarlılık incelemesi yapılmıştır. Uzmanların önerileri üzerine metot karşılaştırmasına son şekli verilmiştir. Bu değerlendirmede de tutarlılık incelemesi yapılmıştır. Yapılan görüşmeler sonucu görüş birliği ve görüş ayrılıkları tespit edilmiş güvenilirliğini hesaplama formülü P (Tutarlılık Yüzdesi) = $\frac{Na}{Nt} \times 100$ (İki formda aynı kodlanan madde sayısı)*100/Nt (Bir formda bulunan toplam madde sayısı) kullanılarak hesaplanmıştır (Çepni, 2005, s. 105). Uzmanların değerlendirmeleri arasındaki uyum 88,88 çıkmıştır. Bu değer 70 veya daha üstünde olması yeterli görüldüğünden, (Miles & Huberman'dan akt. Baş, 2014, s. 105) veri analizi için güvenilirliğini sağlandığı kanısına varılmıştır.

4. BÖLÜM

BULGULAR VE YORUM

Araştırmanın bu bölümünde araştırmaya katılan 10 katılımcı ile yapılan görüşmelerden elde edilen bulgular içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiş kod ve temalar oluşturulmuştur. Araştırmada öğretim elemanlarına yöneltilen sorulara verilen cevaplardan 46 koda, elde edilen bu kodlardan 6 temaya ulaşılmıştır. Araştırma sürecinde elde edilen verilere dayalı olarak bulgulara derinlemesine yer verilmiştir.

4.1. Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Araştırmanın birinci alt problemi, “8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde öğretim yöntemlerine ilişkin öğretim elemanı görüşleri nelerdir?” sorusu doğrultusunda öğretim elemanlarının görüşleri; “Çağdaş müzik öğretim yöntemlerinin viyolonsel eğitiminde kullanımı ile ilgili düşünceleriniz nelerdir? Küçük yaş grubuna yönelik kullandığınız farklı bir yaklaşım var mı?” ve “Öğrencilik sürecinizde öğretmeniniz size uyguladığı yöntem üzerinden mi derslerinizi ilerletiyorsunuz? Eksik bulduğunuz noktalar olup yeni yöntem arayışınız oldu mu?” sorularına verilen cevaplardan elde edilmiştir.

Öğretim elemanlarının cevaplarından elde edilen verilerin analizi sonucunda 4 alt tema 16 koda ulaşılmıştır. Öğretim yöntemlerine ilişkin öğretim elemanı görüşlerinden elde edilen bulgulara Tablo 3’te yer verilmiştir.

Tablo 3

8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde öğretim yöntemlerine ilişkin öğretim elemanı görüşleri

Tema	Alt Tema	Kod	Katılımcılar	f
8-11 Yaş Grubu Çocuklarda Viyolonsel Eğitiminde Öğretim Yöntemleri	Çağdaş müzik öğretim yöntemlerinin öğretim elemanları tarafından kullanılmama nedenleri	Türkiye’deki viyolonsel eğitime	ÖE1, ÖE2, ÖE4, ÖE8, ÖE9	5
		başlangıç yaşının büyük olması	ÖE3, ÖE4, ÖE5	3
		Mesleki eğitim içinde düşük seviyede kalması	ÖE1, ÖE2	2
		Öğretim programı takip etmek zorunda olunması	ÖE6, ÖE8	2
		Bu alanda eğitim verecek öğretmen eğitiminin olmaması		

Suzuki yönteminin kullanılan unsurları	Edisyonunu kullanmak	ÖE1, ÖE2, ÖE4 ÖE6, ÖE7 ÖE8 ÖE9, ÖE10	8
	Ailenin eğitim süreci içerisine dahil olması	ÖE1, ÖE2, ÖE9	3
	Ezbere çalma	ÖE4	1
8-11 yaş grubuna yönelik kullanılan diğer yöntemler	Öğrenci kapasitesine göre çalışmalar	ÖE1, ÖE2, ÖE3 ÖE4, ÖE5, ÖE6 ÖE7, ÖE8, ÖE9 ÖE10	10
	Tuşeye bant yapıştırmak	ÖE2, ÖE4, ÖE6 ÖE10	4
	Ritmik çalışmalar	ÖE3, ÖE4, ÖE8 ÖE10	4
	Solfej çalışmaları	ÖE1, ÖE3, ÖE8 ÖE10	4
	Video kaydı almak	ÖE1, ÖE5, ÖE9	3
	Metronom ile çalıştırma	ÖE1, ÖE10	2
	Doğaçlama, beste çalışmaları	ÖE10	1
	Öğretim elemanlarının uyguladığı yöntemler	Öğretmeninden öğrendiği yöntemler	ÖE1, ÖE3, ÖE4 ÖE5, ÖE7, ÖE9
Öğretmeninden farklı yöntemler		ÖE2, ÖE4, ÖE8 ÖE10	4

Öğretim elemanları ile yapılan görüşmeler ışığında, tüm öğretim elemanları 8-11 yaş grubu viyolonsel öğrencileri için çağdaş müzik öğretim yöntemlerini derslerinde kullanmadıklarını belirtmişlerdir. Bu doğrultuda Tablo 3'te görüldüğü üzere çağdaş müzik öğretim yöntemlerinin öğretim elemanları tarafından kullanılmama nedenleri alt temasına ilişkin elde edilen kodlar şu şekildedir;

“Türkiye’deki viyolonsel eğitimine başlangıç yaşının büyük olması” kodu 4 öğretim elemanının (ÖE1, ÖE2, ÖE4, ÖE8, ÖE9) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir. Öğretim elemanları, çağdaş müzik öğretim yöntemlerinin çok küçük yaşlardaki çocuklar için uygun olduğunu ve Türkiye’deki ortalama 4. sınıftan itibaren başlayan eğitimde bu yöntemlerin kullanılabilirliğinin uygun olmadığını belirtmişlerdir.

...Şimdi bana gelen çocuk en küçük öğrenci 10 yaşında geliyor ortalama, 4. sınıfta bizde yarı zamanlı öğrenciler var. Şimdi 10 yaşındaki çocuğa bir şeyleri oyun gibi öğretmeniz biraz

zordur. Çünkü onun gözünde burası bir okul ve ben de bir öğretmenim. Ayrıca belli bir müfredatı da takip etmem gerektiği için zamanla yarışıyoruz. (ÖE2)

“Mesleki eğitim içinde düşük seviyede kalması” kodu 3 öğretmen elemanının (ÖE3, ÖE4, ÖE5) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir. Öğretim elemanları, çağdaş müzik öğretim yöntemlerinin mesleki eğitim için daha basit düzeyde kaldığını ve mesleki eğitim düzeyinde öğrencilerin bu yöntemlere ihtiyaç duymayacak donanımda eğitim aldıklarını belirtmişlerdir.

... Esas mesleği viyolonselci olacaklar için Suzuki çok tercih etmiyorum ben açıkçası. Suzuki’de çocuk bir şekilde basıyor, bantlar aracılığıyla basıyor mesela aslında sesin doğru olup olmadığını da ayırt edecek durumda değil. Yani şöyle bir şey işte ağaç yaşken eğilir. Biz ondan farklı olarak ne yapıyoruz çocuğun kulağına güveniyoruz. Zaten paralelinde bir sürü eğitimler var solfej eğitimi var, viyolonselinde neredeyse 6-7 katı bir solfej eğitimi var. Suzuki’ye göre çok daha yavaş ilerliyor olabilir. Ama çok daha emin adımlarla gidiyor yani ne yaptığının bilerek, bilincinde olarak ilerliyor. (ÖE3)

“Öğretim programı takip etmek zorunda olunması” kodu 2 öğretmen elemanının (ÖE1, ÖE2) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir. Öğretim elemanları, çağdaş müzik öğretim yöntemlerinin var olan öğretim programları ile aynı doğrultuda olmadığı ve öğrencilerin sınavlarına hazırlık aşamasında bu öğretim programlarını takip etmek durumunda olduklarını belirtmişlerdir.

...Şimdi şöyle bir durum var biz bir eğitim kurumu olduğumuz için yetiştirmemiz gereken müfredatlar var. Her dönem çocuklar sınava giriyorlar, dolayısıyla böyle geniş bir zamanımız olmuyor. Bu tip Suzuki gibi yöntemleri öğretmek için çok zaman olamıyor. Dolayısıyla daha çok kendi geliştirdiğim çocuğun ihtiyacına göre olan yöntemleri kullanmayı tercih ediyorum. (ÖE1)

“Bu alanda eğitim verecek öğretmen eğitiminin olmaması” kodu 2 öğretmen elemanının (ÖE6, ÖE8) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir. Öğretim elemanları, bu yöntemlerin ayrı bir uzmanlık alanı olduğu ve konservatuvar hocalarının bu yöntemler üzerine alan eğitimleri olmadığını belirtmişlerdir.

...Bu eğitimi verecek donanım konservatuvar hocalarında yok fakat tabi burada şunu da düşünmek lazım. Ben Dvorak çello konçertosunu başka birisine nasıl öğretsin diye bir öğrenci yetiştirirken tutup da Suzuki, Dalcroze vs. gibi konularda donanımlı, 6 yaşındaki bir çocuğa bu eğitimi de verebilecek birini yetiştirmek... Yani burada bence hocaların biraz daha alanlara ayrılması gerektiğini düşünüyorum. (ÖE6)

Çağdaş müzik öğretim yöntemlerinden Suzuki öğretim yöntemi, edisyon olarak viyolonsel eğitiminde sıklıkla kullanılmaktadır. Suzuki öğretim yöntemini kullanmadıkları ama bazı noktaları feyz aldıklarını belirten öğretim elemanları görüşleri doğrultusunda, Suzuki yönteminden Suzuki yönteminin kullanılan unsurları alt temasına ilişkin elde edilen kodlar şu şekildedir;

“Edisyonunu kullanmak” kodu 8 öğretim elemanının (ÖE1, ÖE2, ÖE4, ÖE6, ÖE7, ÖE8, ÖE9, ÖE10) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir. Öğretim elemanları Suzuki öğretimini kullanmadıklarını fakat Suzuki öğretim yönteminin repertuarı olan Suzuki Cello School I metodunu derslerinde kullandıklarını belirtmişlerdir.

...Ben Suzuki kitabını çaldırdığım için Suzuki yöntemini kullanmış olmuyorum. Ben sadece onun içindeki parçaları kullanıyorum. Suzuki eğitimi farklı bir eğitim onun eğitimini almadım. Bilmiyorum muyum tabii araştırdım baktım ama eğitimini almadım. Feyz alıyorum sadece. (ÖE9)

“Ailenin eğitim süreci içerisine dahil olması” kodu 3 öğretim elemanının (ÖE1, ÖE2, ÖE9) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir. Suzuki öğretim yöntemindeki öğretmen, öğrenci ve aile üçgeninden oluşan yöntemi doğru bulduklarını ve kendileri de derslerinde sürece aileyi kattıklarını belirtmişlerdir.

...Oradaki ana fikir aileyi de işin içine katmak bunu yapıyorum evet. Aileden bir kişiyi işin içine biraz daha fazla katıyorum. Çünkü evde de benimle aynı paralelde yürümesi gereken bir ebeveyn olması gerekiyor. Bu şekilde işin içine katıyorum ama başka bir eğitim yöntemi hayır kullanmıyorum. Çünkü öyle bir şeyin eğitimine zaten gerek olduğunu da düşünmüyorum. Zaten 5 yaşında 4 yaşında daha da erken bir eğitim sisteminden ilerliyorlar. (ÖE9)

“Ezber çalma” kodu 1 öğretim elemanının (ÖE4) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir.

...Suzuki metodunu kullandığım süre içerisinde çocuklara ezber çalma olayını başlatıyorum ben. Daha çok çocuklara böyle ezber çalmaya yönelik alıştırıyorum. Sonrasında ezber çalmak sıkıntı yaratıyor. Lisans döneminde de biz bunu gördüğümüz için, daha küçükken böyle minik minik egzersizlerle ezber onlara böyle ritim egzersizleri veriyorum. (ÖE4)

Öğretim elemanlarının çağdaş müzik öğretim yöntemleri dışında kullandıkları diğer yöntemlerin tespit edilmesi amaçlanmıştır. Bu doğrultuda 8-11 yaş grubuna yönelik kullanılan diğer yöntemler alt temasına ilişkin elde edilen kodlar şu şekildedir;

“Öğrenci kapasitesine göre çalışmalar” kodu tüm öğretim elemanlarının görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir. Görüşme yapılan tüm öğretim elemanları tek bir yöntem tercih etmediklerini, her öğrencinin ihtiyacına göre yöntem seçtiklerini belirtmişlerdir.

...İlk etapta mesela zorlanıyorsa bantla başlıyorum. 1-1,5 ay onlarla çalışıp sonra zaten otomatik olarak pozisyon oturduğu için oradan yürüyor. Bizim işimizde hiçbir şey için bu olmalı bu olmamalı diye buna katılmıyorum. Her çocuğa farklı gidiyorum. Belki duyuş olarak bir tık handikaplı bir kulaksa, önce bantla bir öğretip sonra bandı çıkartmak neden olmasın. Acayip zehir gibi kulaklı öğrenciler de geliyor, o çocuğa ben niye bant takayım, illa bantla yapıyorum yok bantsız yapıyorum. (ÖE2)

...Öğrenci odaklı gittiğimiz için her öğrenciye her metot gitmiyor. Onun kapasitesine göre teknik yeterliliklerine göre farklı metot uygulamaları oluyor. (ÖE3)

“Tuşeye bant yapıştırmak” kodu 4 öğretim elemanının (ÖE2, ÖE4, ÖE6, ÖE10) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir.

...Mesela bazılarının müzik kulağı çok iyi oluyor onlarda etiket yapıştırmaya gerek duymuyorum. Çocuk çünkü sesin pis olduğunu algılayabiliyor orada. Ama bazılarının müzik kulağı o kadar iyi olmadığı için mecbur. Mesela si basıyor ama si'nin yanlış olduğunun farkında değil. Kulak o gelişmişlik seviyesine ulaşamamış. Bu sefer o seslerin tam kulağında düzgün oturabilmesi için mecburen yapıştırıyorum. Ellerin tam doğru bir şekilde oturması için yapıştırıyorum yani. (ÖE4)

...Ben bir kere etiket yapıştırarak başladım, o yüzden diğerini hiç tanımıyorum. Belki de etiketsiz başlasam çok daha dinlemeye meraklı olabilirdim ilk yıllarda. Sonra mecburen zaten ne gerekiyorsa hepsini profesyonel hayata girerken alıyorsun. Yani süreç uzun olduğu için bence iki tarafında avantaj ve dezavantajları süreç içerisinde eriyip gidiyor diye düşünüyorum. (ÖE6)

“Ritmik çalışmalar” kodu 4 öğretim elemanının (ÖE3, ÖE4, ÖE8, ÖE10) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir.

...Ritim egzersizleri veriyorum mesela ilk önce elleriyle o parçanın çalmadan önce ritmini yaptırıyorum çocuklara. O şekilde onları birazcık daha üzmeden soğutmadan onların seviyelerine inmeye çalışıyoruz. (ÖE4)

“Solfej çalışmaları” 4 öğretim elemanının (ÖE1, ÖE3, ÖE8, ÖE10) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir.

...Kulak eğitimi çok önemli. Doğru sesleri bulmakta çok zorlanıyor. İyi bir solfej eğitimi almaları gerekiyor. Çünkü sesleri bulmak gerçekten zor oluyor. Bir yandan solfej dersi

yapıyoruz. *Vuruşlar, notalar, fa anahtarı. Mutlaka sol ele geçtikten itibaren her etüdü önce okutup sonra çaldırıyorum. Çünkü parmak numarası ezberliyor küçük çocuklar. (ÖE8)*

...Başlangıç aşamasında mesela ilk kez karşılaştığı notada solfej açısından bir zorluk varsa onu çalmadan direkt solfejini yapmasına yönlendiriyorum. Ya da bonasını yapmasına yönlendiriyorum. O zaman viyolonsele geçmeden önce beyinde onu daha önceden çözmüş oluyor. İlk önce viyolonsele beraber ele alındığı zaman solfejini okuyup hem onu viyolonsele bulmak zorunda. Bunda zorlanacağı zaman öncelikle solfejini yapmasını öneriyorum ben ona, ondan sonra tam solfeji yüzde yüz hatasız olduktan sonra tekrar enstrümana geçiyorum. (ÖE3)

“Video kaydı almak” kodu 3 öğretim elemanının (ÖE1, ÖE5, ÖE9) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir. derslerde video kaydı olarak öğrencilerin evdeki çalışmaları için video kayıtlarını kullandıklarını belirtmişlerdir.

...Şöyle yapıyorum anlamadığı şeyleri eline alıyor cep telefonunu hemen o an ben çalıyorum, kaydediyor evde ona bakıyor. Ya da bir şey kafasına takıldığı zaman bana soruyor, ben hemen kaydedip yolluyorum. Kayıt böyle kullanıyoruz WhatsApp üzerinden. WhatsApp üzerinden video paylaşıyoruz, o bana paylaşıyor ben ona paylaşıyorum. Teknolojiyi reddeden bir durumda değiliz. (ÖE5)

...Çocuğun videosunu gönderiyorum bunu istemediğimi söylüyorum dikkat etmelerini söylüyorum. Onlar evde dikkat ediyorlar. Veya hoşlandığım bir şeyi gönderiyorum evde dinleyin dinletin gibi. Ben evet aileyi katıyorum çünkü çok küçüklerde aile desteği çok önemli oluyor. (ÖE9)

“Metronom ile çalıştırma” kodu 2 öğretim elemanının (ÖE1, ÖE10) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir.

...Bazen ritim ses olarak yeterli olmuyor. Onla işitsel ilişki kuramıyor. O zaman ışıklı metronom kullanıyorum. Zamanı görsel olarak payda edebiliyor ama işitsel olarak payda edemiyor öğrenci. Bu onun işitsel yeteneğinin az olduğunu göstermiyor. Bilmiyor bilmediği bir şeyi o zaman görsel olarak hissetmesini istiyorum. (ÖE10)

“Doğaçlama, beste çalışmaları” 1 öğretim elemanın (ÖE10) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir.

... Mesela beste yaptırıyorum, ama o besteyi yazmalarını ve çalmalarını istiyorum. Önce doğaçlama ile başlıyorum sonra yazar mısın bir şey diyorum. Yazıyor ama yazdığını çalamıyor çünkü nota olarak bakmış resim yapar gibi. Çalabileceğin bir şeyi yazman gerekiyor diyorum. Ve çok keyif aldıklarını düşünüyorum bence enstrümanı öğretirken müzikten uzaklaştırmamak gerekiyor. Yani çocukların hayal gücünü teknik bir alet kullanımı ile ilgili

milyonlarca done vererek, mükemmele ulaşmalarını sağlamaya çalışırken müzikten koparırsak geri dönüşü olmayan bir yola getiririz. (ÖE10)

Araştırmadan görüşme yapılan öğretim elemanlarının öğrencilik sürecinde kendisine öğretilen yöntemler ile mi yoksa başka yöntemler ile mi derslerini ilerlettiklerini tespit etmek amaçlanmıştır. Bu doğrultuda öğretim elemanlarının uyguladığı yöntemler alt temasına ilişkin kodlar şu şekildedir; ?

“Öğretmeninden öğrendiği yöntemler” kodu 6 öğretim elemanının (ÖE1, ÖE3, ÖE4, ÖE5, ÖE7, ÖE9) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir. Öğretim elemanları öğretmenleri ile ilerledikleri teknikleri ve metotları derslerinde öğrencileri ile çalışmaya devam ettiklerini belirtmişlerdir.

...Şunu söyleyebilirim inanılmaz bir fark da olmuyor. Yaptırdığımız şey aşağı yukarı aynı çok çok farklı yöntemler kullandıklarını düşünmüyorum açıkçası. Kendi hocalarımın öğrendiği yöntemleri, öğrettiği yöntemleri, bana öğretilen yöntemleri hatırlıyorum tabii ki. Ama aşağı yukarı aklın yolu bir duruma geliniyor. Çok farklı şeyler yok. (ÖE1)

...Ben Fransız tekniği ile öğrendiğim için öğrenciyken yine Fransız tekniğini kullanıyorum bunun işe yaradığını düşünüyorum. Çünkü Türklerin, genel boy ortalaması ve fiziksel yapısı, Ruslardan çok Fransızların boy ortalamasına yakın. Dolayısıyla onların enstrüman çalmadaki yöntemleri bize Ruslara göre daha yakın. Fransızların, Ruslara göre çok daha rahat konforlu bir çalma pozisyonları var. Genelde kendi hocamın öğrettiği yoldan gidiyorum. Fransız olan tekniği kullanıyorum. (ÖE3)

...Her şeye ulaşmak o kadar basit ki artık. Bizim verdiğimiz eğitimin yanında çocuklar açıyorlar YouTube'dan oradan buradan. Parmak numaraları, eşlikler yani artık bir şeye ulaşmak çok basit. Yani o yüzden de çocukların gelişimi çok daha hızlı eskiye nazaran ama tabii bu da bir soru işareti. Eski geleneksel sistemden devam edip böyle kapatıp algıları çalışmak mı? Yoksa bu tarz şeyleri faydalanmak mı? Bana sorarsan bu tarz şeylerden faydalanmak yeni yeni şeyler katmak çok daha mantıklı, çok daha keyifli. En azından bunu zenginleştirerek çalışmış oluyorsun sıkılmıyorsun. (ÖE4)

...Ben de önce sağ el ile başladım. 10 yaşında başladım. Ben başladığım gibi başlatıyorum evet hocalarımın bana öğrettiği ve çok spesifik olarak hatırladığım birçok şeyi kullanıyorum. (ÖE7)

“Öğretmeninden farklı yöntemler” kodu 4 öğretim elemanının (ÖE2, ÖE4, ÖE8, ÖE10) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir. Öğretim elemanları öğretmenleri ile ilerledikleri

teknikleri ve metotları derslerinde öğrencileri kullanmadıklarını yeni teknikler ve metotları derslerinde kullandıklarını belirtmişlerdir.

...Çok genel olarak tabii ki zaman içerisinde benim çok hocam oldu çünkü. Amerika'da eğitim aldım orada da değişik hocayla çalıştım. Yani dolayısıyla zamanla hepsi bir şekilde sizin tencerenizin içerisinde o kaynamada bir yere geliyor. Ben biraz daha güncellemeye çalıştım kendimi. (ÖE6)

...Şöyle ben bir Macar Hoca ile başladım. Macarlar çok daha hızlı başlatıyorlar. 4. pozisyonda başladım ben ama tekniğe o kadar az önem verdik ki hemen 1. pozisyona geçtik, hemen çalmaya, hemen do anahtarına. Yani çok daha kişisel olarak emek harcanan bir şey yaylı sazlar. Sadece hoca ile giden bir şey değil. Herkes kendi çalışma tekniklerini buluyor. Ritimli çalışmalardan tut, ters arşe çalışmaları bir sürü çalışma tekniği, yöntemi. (ÖE8)

...Benim öğrencilik dönemimde internet yoktu. Dolayısıyla biz bu kadar kolay bir şekilde görüntü ya da ses kaydına ulaşamıyorduk. Biz senfoniye gelen sanatçıları dinleyebiliyorduk. Tabii ki kayıtlar dinliyorduk ama görüntüsüz. O kayıtlarda dinlerken artık kayıtlardan kimin çaldığını çıkartabiliyorduk. Parmak numaralarını çıkartıyorduk. Bizim zamanımızda olmadığı için benim zamanımda ben öğretmenime baka baka ona büyüdüm ona göre geliştirdim. (ÖE9)

...Benim kendi hocamla başlangıç şeklim, 4. pozisyondu. 4. pozisyonu biliyorum, kararmış notaları biliyorum. Herkes kendi gelişiminin iyi ve kötü donelerinden kendi metodunu geliştiriyor. O yüzden oradaki kötülerin yerine iyileri ama iyileri muhafaza ederek. Korumaya çalıştım. Ama kendi öğrendiğim biçimi devam ettirmiyorum açıkçası. Ekoller ile ilgili takım tutar gibi bir şeyin fanı da değilim. Kendi mezuniyetime kadar zaten bana öğretilen dışında başka bir bilgim yoktu. Çok da severek benimseyerek öğrendim. Daha sonra başka hocaların derslerini dinledim, yurtdışına gittim, internet geldi hayatımıza ve başka olasılıkları görmeyi başladım, bunları da kullanabilir miyim dedim. Boğaziçi üniversitesi kendi öğrencisini hoca olarak almıyor. İlla başka bir okula gideceksin yurtdışı ondan sonra gelip bende hoca olacaksın. O zaman aynı ekolü yıllar boyunca devam ettirmemiş oluyorsunuz. (ÖE10)

4.2. İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Araştırmanın ikinci alt problemi, 8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitimi başlangıç metotlarına ilişkin öğretim elemanı görüşleri nelerdir?" sorusu doğrultusunda öğretim elemanlarının görüşleri; "8- 11 yaş grubu viyolonsel öğrencilerinize başlangıç metot kitaplarımız nelerdir?" sorusuna verilen cevaplardan elde edilmiştir.

Öğretim elemanlarının cevaplarından elde edilen verilerin analizi sonucunda 8 koda ulaşılmıştır. Başlangıç metotlarına ilişkin elde edilen bulgulara Tablo 4’te yer verilmiştir.

Tablo 4

8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitimi başlangıç metotlarına ilişkin öğretim elemanı görüşleri

Tema	Kod	Katılımcılar	f
8-11 Yaş Grubu Çocuklarda Viyolonsel Eğitimi Başlangıç Metotları	Shinichi Suzuki- Suzuki Cello School Volume I	ÖE1, ÖE2, ÖE4 ÖE6, ÖE7, ÖE8 ÖE9, ÖE10	8
	Leonid Marderovskij- Lessons in Cello Playing	ÖE1, ÖE7, ÖE8	3
	Louis Feuillard- 60 Méthode Du Jeune Violoncelliste	ÖE2, ÖE3, ÖE5	3
	Doğan Cangal- Can Elbi- Viyolonsel	ÖE1, ÖE2	2
	Başlangıç Metodu Sol El ve Sağ El		
	Antal Friss- Gordonkaiskola I	ÖE1, ÖE2	2
	Michael Allen, Robert Gillespie ve Pamela Tellejohn Hayes- Essential Elements For Strings Cello Book One	ÖE6	1
	Marianne Magolt, Hans Magolt- Die schönsten Weihnachtslieder für Violoncello	ÖE9	1
	Egon Sassmannshaus- Early Start on the Cello Book 1	ÖE10	1

Tablo 4’te görüldüğü üzere kullanılan metotlar temasına ilişkin elde edilen kodlar şu şekildedir;

“Shinichi Suzuki- Suzuki Cello School Volume I” kodu 8 öğretim elemanının (ÖE1, ÖE2, ÖE4, ÖE6, ÖE7, ÖE8, ÖE9, ÖE10) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir.

...Suzuki’nin metotlarını kullanıyorum başlangıçta. Onlarda çocuklar için hem eğlenceli parçalar var daha aşına olduğu, küçük egzersizli parçalar onları çalıştırıyor. (ÖE4)

...Suzuki’den başlatıyorum çünkü suzukinin de bambaşka kullanışlılıkları var. (ÖE6)

“Leonid Marderovskij- Lessons in Cello Playing” kodu 3 öğretim elemanının (ÖE1, ÖE7, ÖE8) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir.

...Bu sene başlattığım bir kitap var Marderovskij Lessons in Cello Playing diye bir Rus karışık bir kitap. Bizim burada Rus bir hocamız var ondan edindiğim bir kitap. Bu sene çok güzel etütler varmış burada diye onu da ekledim. Ondan da ufak ufak parçalara çalıştırıyor. Karışık gidiyorum yani o 3 kitaptan çocuğun ihtiyacına göre, her çocuğun ihtiyacı bazen farklı olabiliyor çünkü. (ÖE1)

...Ben Marderovskij kullanıyorum. Bir Rus metodu. Son yıllarda onu kullanıyorum.
(ÖE8)

“Louis Feuillard- 60 Méthode Du Jeune Violoncelliste” kodu 3 öğretim elemanının (ÖE2, ÖE2, ÖE5) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir.

...Feuillard'ın çok küçük yaşlar için egzersiz olan kısımları var onları kullanıyorum.
(ÖE2)

...Şöyle ki ben Feuillard kullanıyorum. Feuillard Fransız tekniğinde bir metot, Fransız tekniğinde çalma şekilleri işte. Bize göre daha uygun metotlar kullanıyorlar o yüzden ben de onları tercih ediyorum. (ÖE3)

“Doğan Cangal- Can Elbi- Viyolonsel Başlangıç Metodu Sol El ve Sağ El” kodu 2 öğretim elemanının (ÖE, ÖE2) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir.

...Can Elbi ve Doğan Cangal'ın yazdığı başlangıç metodunu kullanıyorum. Ben sadece sağ el olan kısmı kullanıyorum. Çünkü sol el 4. pozisyondan başlatıyor. 4. pozisyondan başlatmadığım için sol el kısmını kullanmıyorum. Sağ elde bütün arşe egzersizlerini yaptırıyor, sağ eli iyice kavramış oluyor. Suzuki'nin kitaplarını seviyorum Bir de Gordonkaiskola diye Macar bir bestecinin kitabı var. Bir de bu sene başlattığım bir kitap var Marderovskij'nin Lessons in Cello Playing diye bir Rusça bir kitap. Ondan da ufak ufak parçalara çalıyoruz. Karışık gidiyorum yani kitaptan çocuğun ihtiyacına göre. (ÖE1)

“Antal Friss- Gordonkaiskola” kodu 2 öğretim elemanının (ÖE1, ÖE2) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir.

...Bir de Gordonkaiskola diye bir Macar bir bestecinin yazdığı kitap var onun da böyle 3-4 tane kitabı var arka arkaya. O işte mesela sadece re telinde re mi fa sol onu öğretiyor, ben ilk do majör gamı öğrettiğim için çocuk zaten biliyor ama bu sefer notaya bakıp aynı zamanda çalma kısmında o kitap çok iyi oluyor. Kendim karışık seçiyorum ama ilk başlattığım Gordonkaiskola diyebilirim. (ÖE1)

“Michael Allen, Robert Gillespie ve Pamela Tellejohn Hayes- Essential Elements For Strings Cello Book One” 1 öğretim elemanı (ÖE6) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir.

...Suzuki'den başlatıyorum çünkü Suzuki'nin de bambaşka kullanışlılıkları var. Essention Elements Two Thousand onu kullanıyorum. Onun CD'si de var çok basit pizzicatolarla başlıyor. Çocuk zaten üç dört ay ses çıkaramıyor. Çok kötü duyuluyor çaldıkları bu yüzden arka planda bir CD'de alt yapı çalıyor olması gayet hoş duyuluyor. Çocukta heyecanlanıyor her hafta yapacak bir şeyi oluyor. (ÖE6)

“Marianne Magolt, Hans Magolt- Die schönsten Weihnachtslieder für Violoncello” 1 öğretim elemanı (ÖE9) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir.

...Aslında biraz karışık gidiyorum, tek bir metottan sırayla gitmiyorum. Fuillard kullanıyorum, konserleri oluyor veya çocukları biraz mutlu etmek için tabii ki Suzuki'den faydalaniyorum. Die schönsten Weihnachtslieder var, Almanya'ya gittiğimde bulmuştum. Alman Halk şarkıları var içinde onu çok kullanıyorum. (ÖE9)

“Egon Sassmannshaus- Early Start on the Cello Book” 1 öğretim elemanı (ÖE10) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir.

...Ben Sassmannshaus ile başlatıyorum. Çocuklar için görsel etkinin büyük olduğunu düşünüyorum, okumakta zorlanabileceği ölçekte küçük notalar ya da fotokopi ile çoğaltılmaktan kararmış notalar ya da üzerinde karalanmış el yazıları ile milyonlarca defa elden ele geçen notalar. Bu notaların çocuklar üzerinde psikolojik olarak etkilerinin iyi olduğunu düşünmüyorum. Porte çizgileri açık, notalar büyük ve uzak mesafeden gözüküyor. Hem de parçalar da zevkli. Akabinde Suzuki'ye geçiyorum. (ÖE10)

“8- 11 yaş grubu viyolonsel öğrencilerinize başlangıç metot kitaplarınız nelerdir?” sorusundan elde edilen verilerden yola çıkarak öğretim elemanlarının kullandıkları tüm metotlara, metotların analizi ve karşılaştırmalarına aşağıda yer verilmiştir. Metot incelemelerine alfabetik sıra ile yer verilmiştir.

4.2.1. Metotlar:

- Antal Friss- Gordonkaiskola I
- Doğan Cangal- Can Elbi Viyolonsel Başlangıç Metodu Sol El ve Sağ El
- Egon Sassmannshaus- Early Start on the Cello Book 1
- Leonid Marderovskij- Lessons in Cello Playing
- Louis Feuillard- 60 Méthode Du Jeune Violoncelliste
- Michael Allen, Robert Gillespie ve Pamela Tellejohn Hayes- Essential Elements For Strings Cello Book One
- Shinichi Suzuki- Suzuki Cello School Volume I

4.2.2. Metotların Analizi: Araştırmada görüşme yapılan öğretim elemanlarından elde edilen veriler doğrultusunda ortaya çıkan metotlar, teknik ve müzikal açıdan analiz edilmiştir. Bu analizin güvenilirliğini için 2 uzman görüşü alınmıştır. Metotların incelenmesinde belirlenen kıstas, başlangıç metotlarının incelenmesi olarak belirlenmiştir. Marianne Magolt, Hans Magolt- Die schönsten Weihnachtslieder metodu Alman ekolünde bir viyolonsel metodudur. Çocuklar için görsellerin olduğu, basit melodideki ezgilerden oluşan bir metotta, birçok çalgı

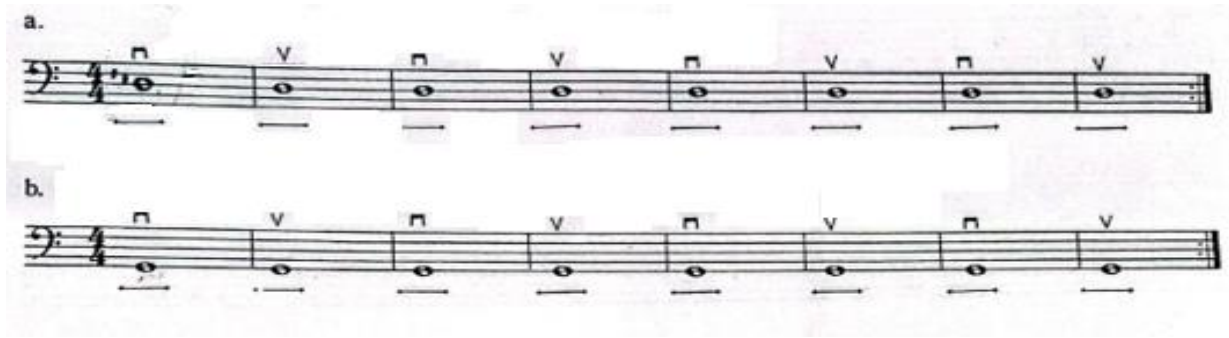
için ortak repertuarı içeren yılbaşı şarkıları vardır. Repertuar metodu olduğu için ve başlangıç çalışmalarını içermediği için metot incelemeleri kapsamına dahil edilmemiştir.

4.2.2.1. Antal Friss- Gordonkaiskola I: “Gordonkaiskola I”, Macar korno ve viyolonsel sanatçısı ve müzik öğretmeni Antal Friss’in (18 Ocak 1897- 25 Şubat 1973) viyolonsel eğitimi için hazırladığı metottur. (Özbek, 2021) Metodun dili Macarcadır ve 3 bölümden oluşmaktadır.

Metoda viyolonsel ve arşenin tutuşunun görselleri ile başlanmıştır. Sağ el arşede ve sol el 1. Pozisyon tuşede ellerin duruşu görseller ile gösterilmiştir. Metodun 1. bölümünde çek-it gibi kısaltmalar ve işaretleri, 1. pozisyondaki notaların porte üzerindeki yerleri ve isimleri açıklanmıştır. Sırası ile birlik notasyon ile re ve sol telleri ilk önce ayrı sonra çift ses olarak çalıştırılmış, iki tel arasında geçiş çalışmaları yaptırılmıştır.

Şekil 1

Gordonkaiskola (1966, s. 5)

8 egzersiz boş tel arşe çalışmasından sonra sırasıyla re ve sol tellerinde 1. pozisyondaki notalar çalıştırılmıştır. Re ve sol tellerinde legato, yarım- tam yay, birlik, ikilik, dörtlük, noktalı ikilik kavramlarının 32 egzersiz ile kazanılması hedeflenmiştir. Daha sonrasında la ve do tellerinde 1. pozisyon notasyon ve sekizlik notasyon da çalışmalara eklenmiştir.

Şekil 1

Gordonkaiskola (1966, s. 6)

Metodun 2. bölümünde boş tellerde teller arası geçiş egzersizlerine yer verilmiştir.

Şekil 2*Gordonkaiskola (1966, s. 20)*

Pizzicato, eser içerisinde değişen ölçü sayısı, varyasyon gibi konular da 2. bölümde eklenmiştir. Bu bölüm itibari ile kitapta iki viyolonsel için yazılmış eserlere sıklıkla yer verilmiştir.

Şekil 3*Gordonkaiskola (1966, s. 31)*

Metodun 3. bölümünde arşe çalışmaları vardır. Sırası ile Do Majör, Sol Majör, Re Majör, Fa Majör gam ve arpej çalışmalarına yer verilmiştir. En son parmak egzersizleri ile metot sonlanmıştır.

Şekil 4*Gordonkaiskola (1966, s. 67)*

4.2.2.2. Doğan CANGAL- Can ELBİ- Viyolonsel Başlangıç Metodu Sol El ve Sağ

El: “Viyolonsel Başlangıç Metodu Sol El ve Sağ El”, Doğan Cangal ve Can Elbi'nin yazdığı viyolonsel metodudur. Kitap sağ el ve sol el olmak üzere 2 bölümden oluşmaktadır. Sağ el arşe çalışmaları için 51, sol el çalışmaları için 93, toplamda kitapta 144 egzersiz yer almaktadır. Bu metotta sol eldeki tüm egzersizler 4. pozisyon üzerinden yazılmıştır. Metodun dili Türkçedir.

Metodun 1. bölümünde; sağ el egzersizlerine yer verilmiştir. Bu çalışmalar, 51 egzersizden oluşmaktadır. Metodun ilk sayfasında arşede çek-it kavramları, arşenin bölümleri, tellerin porte üzerindeki yerleri ve nota değerleri açıklanmıştır.

İlk 17 egzersizde sol- re tellerinde sırası ile; sekizlik, dörtlük, ikilik ve birlik nota değerlerinde çalışmalara yer verilmiştir.

Şekil 5

Doğan Cangal- Can Elbi (b.t., s.1)

Şekil 6

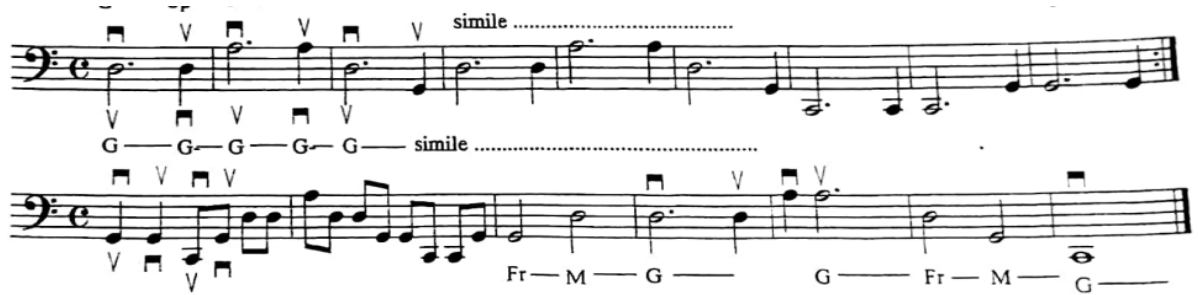
Doğan Cangal- Can Elbi (b.t., s. 3)

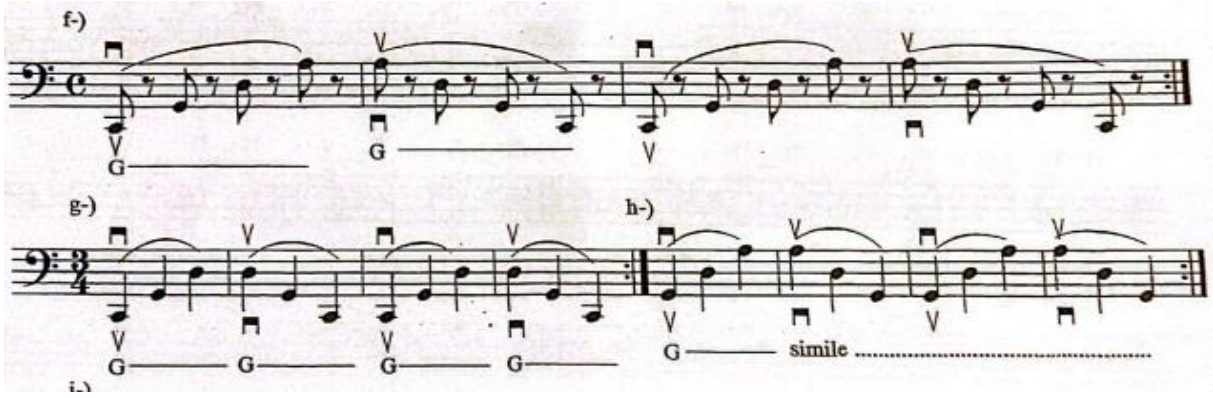
Devamında sırası ile do ve la telleri ve noktalı ikilik notasyon da bu çalışmalara eklenmiştir. Arşenin bölümleri, çek-it kavramlarının detaylı bir biçimde çalıştırılması hedeflenmiştir.

Şekil 7

Doğan Cangal- Can Elbi (b.t., s. 7)

38. egzersizden itibaren legato çalışmaları, teller arası geçiş, noktalı dörtlük ve sekizlik sus gibi konular da eklenerek arşe üzerindeki temel konuların çalıştırılması hedeflenmiştir.

Şekil 8*Doğan Cangal- Can Elbi (b.t., s. 8)***Şekil 9***Doğan Cangal- Can Elbi (b.t., s. 9)*

Metodun 2. bölümünde sol el çalışmalarına yer verilmiştir. Kitapta sırası ile; re telinde 18, sol telinde 24, do telinde 26, la telinde 25 tane 4. pozisyon için egzersiz yer almaktadır. Öncelikle ikilik notasyon ile egzersizlere yer verilmiştir. Detaylı bir sol el çalışması ile entonasyon üzerinde durulmuştur.

Şekil 10*Doğan Cangal- Can Elbi (b.t., s.12)***Şekil 11***Doğan Cangal- Can Elbi (b.t., s.19)*

Metodun son sayfasında dörtlük ve sekizlik notasyon ile 4. pozisyonda teller arası geçiş çalışmalarına yer verilmiştir.

Şekil 12

Doğan Cangal- Can Elbi (b.t., s. 30)

4.2.2.3. *Egon Sassmannshaus- Early Start on the Cello Book 1*: Alman keman eğitmeni Egon Sassmannshaus'un keman eğitimi için hazırladığı metodun viyolonsel uyarlamasıdır. Büyük baskı, resimler ve çocukların aşına olduğu şarkıları metotta kullanmıştır. Almanca olan metot, oğlu Kurt Sassmannshaus tarafından düzenlendi ve İngilizceye çevrilmiştir. Metodun dili İngilizcedir. Metot toplamda 15 konu başlığı altında toplanmıştır.

Metodun girişinde fa anahtarı, nota ritim değerleri, bitiş çizgisi, ölçü sayısı gibi temel teknik konular gösterilmiştir. Metottaki her etüt ve eserin altına şarkı sözleri bestelenmiştir. Bestelerin sözleri çalıştırılan konu üzerine yazılmıştır.

Metottaki çalışmalara arşe egzersizleri ile başlanmıştır. Arşe çalışmalarında 10 egzersize yer verilmiştir. Egzersizler sırası ile re, sol, do, la tellerinde ikilik ve dörtlük notasyon ile yazılmıştır. Devamında dörtlük sus ve nota üzerinden bir egzersiz çalıştırılmıştır.

Şekil 13

Sassmannshaus (2008, s. 6)

Arşe çalışmalarının sonunda teller arası geçiş çalışmasına yer verilmiştir.

Şekil 14

Sassmannshaus (2008, s. 13)

Sol el çalışmalarına 1. pozisyon ile başlanmıştır. Öncelikli olarak 3. parmak aki notalar çalıştırılmıştır. Bu noktada viyolonsel üzerine 3. parmaktaki notanın tuşede basılacağı yerin işaretlenmesi istenmiştir. Bu sayede daha hızlı ilerleneceği belirtilmiştir.

Şekil 15

Sassmannshaus (2008, s. 15)

9 egzersiz sadece boş tel ve 3. parmak egzersizleri çalıştırılmıştır. Son egzersizde 3/4'lük ölçü sayısı ve noktalı ikilik notasyon eklenmiştir.

Şekil 16

Sassmannshaus (2008, s. 21)

Devamındaki egzersizlerde sırası ile re, la, sol, do tellerinde 1. parmaktaki notasyon da çalışmalara eklenmiştir. 20 egzersiz ile tüm tellerdeki 1. ve 3. parmaklar çalıştırılmıştır. Tüm çalışmalarda arşe ile birlik, ikilik ve dördlük notasyon ile yazılmıştır. Bazı egzersizler aynı melodinin tüm tellerdeki varyasyonlarından oluşmaktadır.

Şekil 17

Sassmannshaus (2008, s. 29)

Sol el pozisyonu 1. parmak çalışmalarından hemen sonra 4. parmaktaki notalar çalıştırılmıştır. 4 egzersiz 4. parmak çalışmasına yer verilmiştir.

Şekil 18

Sassmannshaus (2008, s. 39)

Sırası ile C Majör, G Majör, D Majör gam yaptırılmıştır. Staccato çalışması, sekizlik notasyon, kanon çalışması, legato çalışmaları ile metot sonlandırılmıştır. Metodun bu bölümlerindeki eserler melodik ve basit yapıdadır. Metot içerisinde eserin temasına göre görseller yer almaktadır.

Şekil 19

Sassmannshaus (2008, s. 63)

4.2.2.4. Leonid Marderovskij- Lessons in Cello Playing: “Lessons in Cello Playing” Rus pedagoğ ve metot yazarı Leonid Marderovskij’nin (1868-1964) viyolonsel için bestelediği başlangıç metodudur. Bunun dışında etüt, gam ve arpej çalışmalarının olduğu metotları da vardır. (Öner, 2019) Bu çalışmada metodun 2000 yılı baskısı incelenmiştir. Metodun dili Rusçadır. 2 bölümden oluşmaktadır, 2 bölüm içerisinde toplamda 289 etüt ve eser vardır.

Başlangıç çalışmalarını içeren 1. bölüm 10 kısımdan oluşmaktadır. 2. bölüm ise toplamda 13 kısımdan oluşmaktadır. Bu 13 bölüm üst düzey teknik çalışmaları ve pozisyonları kapsamaktadır. Başlangıç metotları kapsamında bu çalışmada sadece 1. bölüm incelenecektir.

Metodun ilk 2 kısmında 17 madde ile viyoloncelin bölümleri ve bölümlerin isimleri görsel eşliğinde tanıtılmıştır. Viyolonceli tutuş pozisyonu, arşe tutuşunun, tuşe üzerinde tüm pozisyonlarda elin duruşunun nasıl olması görseller ve açıklamalar ile anlatılmıştır.

Metodun 3. kısmında tüm anahtarlar, porte ve porte üzerindeki notaların yerleri, isimleri açıklanmıştır. Viyolonceldeki boş tel notaların portedeki yerleri gösterilmiştir.

Metodun 4. kısmında arşedeki çek-it işaretleri, arşede tam yay, yarım yay, yayın alt yarısı, üst yarısı vb. gibi arşe tanımlamalarına ve bu tanımlamaların kısaltmalarına yer verilmiştir. Devamında parmak numaraları ve gürlük terimleri açıklanmıştır.

Şekil 20

Marderovskij (2000, s. 7)

Штриховые обозначения	Основные обозначения динамических оттенков
П — штрих смычком вниз (от колодки к концу)	pp — Pianissimo (пианиссимо) — очень тихо
V — штрих смычком вверх (от конца к колодке)	p — Piano (пиано) — тихо
В. С. — всем смычком (или всей длиной смычка)	mp — Mezzo piano (меццо пиано) — довольно тихо
Н. П. — нижней половиной смычка	mf — Mezzo forte (меццо форте) — довольно громко
В. П. — верхней половиной смычка	f — Forte (форте) — громко
Ср. — средней частью смычка	ff — Fortissimo (фортиссимо) — очень громко
Кд. — у колодки смычка	crescendo (крещендо) — постепенное усиление звука
Кц. — у конца смычка	diminuendo (диминуендо) — постепенное ослабление звука

Metodun 5. kısmında 13 egzersiz sırasıyla ikilik, dörtlük ve birlik notalar ile boş tel arşe çalışmalarına yer verilmiştir. Devamında yine 13 egzersiz ile sekizlik, onaltılık, noktalı ikilik, noktalı dörtlük ve üçleme gibi ritim kalıplarında ileri düzey boş tel arşe çalışmaları devam etmiştir. 26 egzersizden oluşan bu bölümde teller arası geçiş, legato ve arşenin bölümlerini pekiştirecek egzersizlere yer verilmiştir.

Şekil 21

Marderovskij (2000, s. 8)

Şekil 22

Marderovskij (2000, s. 10)

Metodun 6. kısmında sol el çalışmalarına başlanmıştır. Bu kısımda 80 tane etüt ve esere yer verilmiştir. İlk 4 egzersiz ile sırasıyla; re, sol, la, do tellerinde 1. pozisyondaki tüm notalara yer verilmiştir. Portedeki notaların altlarına isimleri yazılmıştır. Bu 4 egzersizin pizzicato ile çalınması istenmiştir. Notaların tuşe üzerindeki yerleri gösterildikten sonra çalışmalar arşe ile birleştirilmiştir.

Şekil 23

Marderovskij (2000, s.12)

27. Ре Ми Фа Ми Ре Ми Фа-диез Соль Фа-диез Ми Ре

28. Соль Ля Си-бемоль Ля Соль Ля Си До Си Ля Соль

29. Ля Си До Си Ля Си До-диез Ре До-диез Си Ля

30. До Ре Ми-Ре До Ре Ми Фа Ми Ре До

Bu bölümde arşe ve entonasyon çalışmalarının eş zamanlı olarak ilerletilebileceği çalışmalar vardır. Atlamalı notasyon, legato, teller arası geçiş, iki viyolonsel için melodik eserlere yer verilmiştir. Devamında sırası ile Sol Majör ve Re Majör, Do Majör tonlarında öncelikle gam ve etütler yer almaktadır.

Şekil 24

Marderovskij (2000, s.21)

Andante

83. mf

f

mf

С. ЛИ

Metodun 7. kısmında, 5 tane üçleme çalışması olan etüt vardır. Bu etütler Sol Majör ve Re Majör tonlarındaki çalışmaları içermektedir. 8. kısımda 6/8, 3/4 ölçü sayılarında etütlere ve iki viyolonsel esere yer verilmiştir. 10 etütten oluşmaktadır. 9. ve 10. kısım 49 etüt ve eserden oluşmaktadır. Tüm pozisyon çalışmalarına bu iki kısımda yer verilmiştir. Bu kısımlar itibari ile düzey gittikçe artmaktadır.

4.2.2.5. Louis Feuillard 60 Méthode Du Jeune Violoncelliste: Fransız viyolonselci ve eğitimci Louis R. Feuillard'ın (1872- 1894) viyolonsel eğitimi için hazırladığı metottur. (Sakar, 1997) Metodun dili Fransızca ve İngilizcedir. Metot 60 bölümden oluşmaktadır.

Metodun 1. bölümünde sol ve do tellerinde birlik nota ve sus ile boş tel arşe çalışmasına yer verilmiştir. Metodun 9. bölümüne kadar olan kısmında sadece 4/4 ölçü sayısı kullanılmıştır.

Şekil 25

Feuillard (1953, s. 10)

With the bow
Avec l'archet
Mit Bogen

Hemen ardından do ve sol tellerinde pizzicato tekniği ile 1. pozisyondaki notalar çalıştırılmıştır.

Şekil 26

Feuillard (1953, s. 10)

(*) Pizz. only
*Pizz. seulement
(*) Nur pizz.

Şekil 27

Feuillard (1953, s. 10)

Metodun 2. bölümünde do ve sol tellerinde do majör gam, ardından aralık çalışmasına yer verilmiştir.

Şekil 28

Feuillard (1953, s. 11)

C Scale - *Gamme de Do* - C Tonleiter

Seconds
Secondes
Sekünden

Thirds
Tierce.
Terzen

Fourths
Quartes
Qüarten

The image shows a musical score for the C Scale (Gamme de Do) in bass clef. It consists of five staves. The first staff is labeled 'Seconds' and shows the interval of a second with fingerings 0, 1, 3, 4, 0, 1, 3, 4, 3, 1, 0, 4, 3, 1. The second staff is labeled 'Thirds' and shows the interval of a third with fingerings 1, 3, 1, 4, 3, 4, 1, 3, 1, 4. The third staff is labeled 'Fourths' and shows the interval of a fourth with fingerings 1, 3, 1, 4, 3, 4, 1, 3. The fourth and fifth staves show further intervals and fingerings for the scale.

Aralık çalışmaları devam ederken iki viyolonsel için eşlik çalışmasına yer yer verilmiştir. Metodun tüm bölümlerinde bu bölümde de olduğu gibi öğretilmek istenilen konu çalıştırıldıktan sonra iki viyolonsel eşlik çalışmasına yer verilmiştir. Bu noktada eşlik çalışmalarının metotta önemli bir yere sahip olduğunu söyleyebiliriz.

Şekil 29

Feuillard (1953, s.11)

The pupil
L'élève
Der Schüler

The Teacher
Le Professeur
Der Lehrer

The image shows a musical score for 'The pupil' and 'The Teacher' in bass clef. It consists of two staves. The first staff is for 'The pupil' and the second staff is for 'The Teacher'. The score shows a dialogue between the two characters, with the pupil playing a sequence of notes and the teacher responding with a sequence of notes. Fingerings are indicated for both parts.

Metodun 3. ve 4. bölümü itibari ile aynı çalışmalara bu sefer re ve la telleri için yer verilmiştir. Sol teli 1. pozisyon do notası, la teli 1. pozisyon do notası arasında do majör gam ve aralık çalışmasına yer verilmiştir.

Metodun 5. bölümünde tüm tellerde do majör gam ve aralık çalışmasına yer verilmiştir.

Metodun 6. ve 7. bölümlerinde legato, parmak tutma ve çift ses çalışmalarına yer verilmiştir.

Şekil 30

Feuillard (1953, s. 15)

1. Do not lift up the 1st finger.
Ne pas lever le 1er doigt.
Den ersten Finger aufgedrückt lassen.

2. Do not lift up the 2nd finger.
Ne pas lever le 2^e doigt.
Die zveei ersten Finger aufgedrückt lassen.

3. Do not lift up the 3rd finger.
Ne pas lever le 3^e doigt.
Den dritten Finger aufgedrückt lassen.

4. Do not lift up the 4th finger.
Ne pas lever le 4^e doigt.
Den vierten Finger aufgedrückt lassen.

8. bölüm itibari ile egzersizlerin tonu bir önceki bölümde tanıtılan sol majör tonunda yazılmıştır. Bu bölüme kadar sadece birlik, ikilik, dörtlük ritim kalıplarında kullanılan notasyona bu bölüm itibari ile noktalı dörtlük notasyon eklenmiştir. Virgül, (nefes) puandorg gibi nüans terimlerine yer verilmiştir.

Metodun 9. bölümünde 3/4 ölçü sayısı ve noktalı dörtlük, sekizlik ritim kalıplarında notasyon çalışmalarına yer verilmiştir.

10. bölümde parmak açma egzersizlerine yer verilmiştir. Sırası ile do majör, sol majör ve bu bölümde eklenen re majör gam çalışmaları yaptırılmıştır. Daha sonrasında re majör tonunda açık pozisyonlu egzersizlere yer verilmiştir.

Şekil 31

Feuillard (1953, s. 19)

1. 1 3 1 ex. 2 2. 1 3 1 ex. 2 3. 1 4 1 ex. 4 4. 1 4 1 ex. 4

5. 3 4 3 ex. 2 4 2 6. 1 ex. 2 4 2 7. 1 ex. 2 4 2

11. bölümden itibaren birçok farklı tonda egzersizler devam etmiştir. Metot; başlangıç, orta ve ileri seviye teknik zorluk derecelerinden oluşan 60 konu başlığından oluşmaktadır.

4.2.2.6. Michael Allen, Robert Gillespie ve Pamela Tellejohn Hayes- Essential Elements For Strings Cello Book One: “Essential Elements For Strings Cello Book One”, Michael Allen, Robert Gillespie ve Pamela Tellejohn Hayes’in yazdığı viyolonsel metodudur. Metotta toplamda 195 egzersiz yer almaktadır. Metodun dili İngilizcedir. Metodun başlangıcında, viyolonsel ve arşenin bölümleri görseller ve isimleri ile açıklanmıştır.

Viyolonselî doğru tutma 4 adımda görsel destekli açıklanmıştır. Metotta öğretilmesi hedeflenen her konu, egzersizlerinden önce teori ve çalışmalar başlığı altında açıklanmıştır.

Şekil 32

Essential Elements (1994, s. 4)

THEORY	Beat = The Pulse of Music	The beat in music should be very steady, just like your pulse.
	Quarter Note ♩ = 1 Beat of Sound	Notes tell us how high or low to play, and how long to play.
	Quarter Rest ♪ = 1 Beat of Silence	Rests tell us to count silent beats.
	Music Staff	The music staff has 5 lines and 4 spaces.
	Bar Lines	Bar lines divide the music staff into measures .
	Measures	The measures on this page have four beats each.

İlk 9 egzersizde sırasıyla re ve la tellerinde dörtlük nota ve sus ile pizzicato çalışmasına yer verilmiştir.

Şekil 33

Essential Elements (1994, s. 4)

10. egzersiz ile sol el tekniği, viyolonsele nasıl yerleştirmek gerektiği görsel destekli açıklanmıştır.

Şekil 34

Essential Elements (1994, s. 6)

Step 1 Shape your left hand as shown. Be certain your palm faces you.

0 = Open string
1 = 1st finger
2 = 2nd finger
3 = 3rd finger
4 = 4th finger

Step 2 Bring your hand to the fingerboard. Place your fingers on the D string, keeping your hand shaped as shown below. Be sure your thumb is behind the second finger and slightly bent.

G is played with 4 fingers on the D string.

F# is played with 3 fingers on the D string.

E is played with 1 finger on the D string.

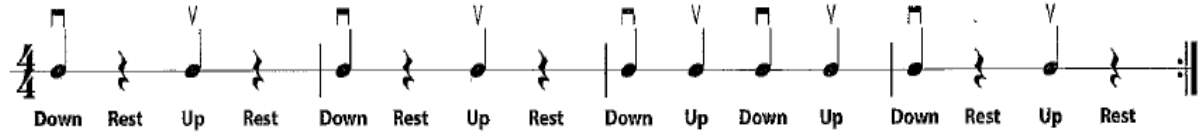
92. egzersize kadar 1. pozisyon re ve la tellerinde Re Majör egzersizleri çalıştırılmıştır. 47. egzersize kadar bu çalışmaların, pizzicato tekniği ile çalınması istenmiştir. Sol el pizzicato egzersizleri ilerlerken bir yandan da kalem ile başlayan arşe tutma çalışmaları yapılmıştır. Sadece 3 tane arşe egzersizlerine yer verilmiş, çek-it kavramları ve kısaltmaları bu noktada açıklanmıştır.

Şekil 35

Essential Elements (1994, s. 13)

Down Bow Move the bow away from your body (to the right).
Up Bow Move the bow toward your body (to the left).

37. ROSIN RAP #1 *Bow these exercises on the rosin.*

47. egzersiz ile tamamen arşe çalışmalarına başlanmıştır. Sırası ile sekizlik notasyon, 2/4 ölçü sayısı, ikilik notasyon çalıştırılmıştır. Melodik ve iki viyolonsel için eserlere yer verilmiştir.

Şekil 36

Essential Elements (1994, s. 25)

92. CAN-CAN - Orchestra Arrangement

Jacques Offenbach
Arr. John Higgins

93. egzersiz ile sol telinde 1. pozisyon sol majör egzersizlere ve eserlere yer verilmiştir. 3/4'lük ritim, noktalı ikilik notasyon, legato, varyasyon gibi konular çalıştırılmıştır. Öncelikle naturel işareti ve notasyon açıklanmış, devamında Do Majör egzersizlere ve eserlere yer verilmiştir.

144. egzersiz ile do telindeki 1. pozisyon notaları çalıştırılmıştır. Birlik nota ve sus, staccato çalışmalarına yer verilmiştir.

Metotta eşlik çalışmalarına sık sık yer verilmiştir. Bu eşlik çalışmaları 2 viyolonsel için eserlerdir. Metodun sonunda da J. S. Bach'ın Minuet no.2 eserine, piyano eşliği ile yer verilmiştir ve çalışmalar sonlandırılmıştır.

4.2.2.7. Shinichi Suzuki- Suzuki Cello School Volume I: Japon kemancı S. Suzuki, (17 Ekim 1898- 26 Ocak 1998) filozof, eğitimci ve uluslararası Suzuki müzik eğitimi yönteminin kurucusudur. Suzuki müzik eğitimi yöntemi, çok küçük yaşlarda çalgı eğitimine başlanmasını, çocuğun çalacağı eseri işitsel anlamda ezbere bilmesini yani ilk önce kulaktan daha sonra nota ile çalmasını, topluluk karşısında çok küçük yaştan itibaren çalabilmesini, öğretmen eğitimini, aile eğitimini ve ortak repertuarı amaç edinen bir yöntemdir. (Özal, 2007; Özbek, 2021)

Suzuki müzik eğitimi yönteminin parçası olan viyolonsel metodu, 10 ciltten oluşmaktadır. Metodun dili İngilizcedir. Suzuki Keman Okulu repertuarından alınmış eserlerin viyolonsel düzenlemelerinden oluşmaktadır. Bu çalışmada başlangıç metodu kapsamında “Suzuki Cello School Volume I” metodu incelenmiştir.

Öncelikle metottaki çalışmalara re telindeki egzersizler ile başlanmış, ayrıca re telinde, sekizlik ve onaltılık notasyon ile boş tel arşe çalışmasına yer verilmiştir. Sonrasında aynı egzersiz re-la telleri arasında çalıştırılmıştır.

Şekil 37

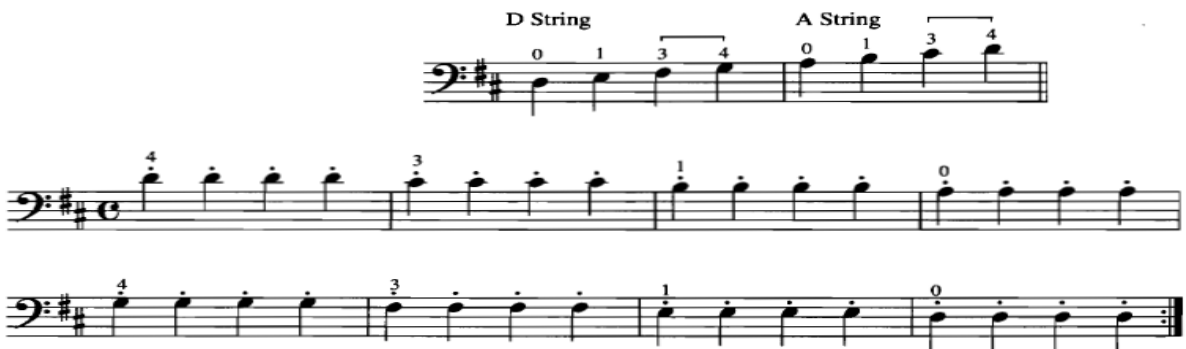
Suzuki (1982, s. 6)

Bu bölümde yer verilen 2 adet boş tel arşe çalışmasından sonra re telinde 1. pozisyondaki notalar aynı ritim kalıbında çalıştırılmıştır. Ardından re-la tellerinde Re Majör gam çalışmasına yer verilmiştir.

Şekil 38

Suzuki (1982, s. 7)

Metottaki 1. eser önceki egzersizlerde çalıştırılan ritim kalıbından oluşmaktadır. Re majör tonundadır. Ardından eserin 4 varyasyonuna yer verilmiştir.

Şekil 39

Suzuki (1982, s.9)

Metodun devamında yer alan 7 eser, Suzuki'nin öğretim felsefesi üzerine çocuğun aşına olduğu ve basit melodileri içeren halk şarkılarından oluşmaktadır. Metodun ilk 9 çalışması Re Majör tonunda re ve la tellerindeki etüt ve melodik eserlerden oluşmaktadır.

Şekil 40

Suzuki (1982, s. 13)

Metodun 9. egzersizinde Re Majör tonunda 2 varyasyonlu bir etüde yer verilmiştir. Hemen ardından Sol Majör gam ve arpej çalışmasına yer verilmiştir. Aynı etüt, Sol Majör tonunda da çalıştırılmıştır.

Şekil 41

Suzuki (1982, s.15)

Allegro S. Suzuki

A

B

Variation

Metodun 10. egzersizi ile geriye kalan 7 egzersizde Suzuki'nin bestelerinin yanı sıra T. H. Bably, H. Purcell, R. Schumann ve J. S. Bach'ın eserlerine yer verilmiştir. İlk 4 eser Sol Majör tonunda, sol ve re tellerinde çalınmaktadır. Ardından 2. Parmaklardaki notalar çalıştırılmıştır. Bu çalışma ile Do Majör tonuna hazırlık yapılmıştır.

Şekil 42

Suzuki (1982, s.15)

* Lift third & fourth fingers together

Do Majör tonundaki çalışmalara 14. egzersiz ile başlanmıştır. Gam ve arpej çalışmasına ve etüde yer verilmiştir.

Şekil 43

Suzuki (1982, s. 19)

Stop the bow after each note. S. Suzuki

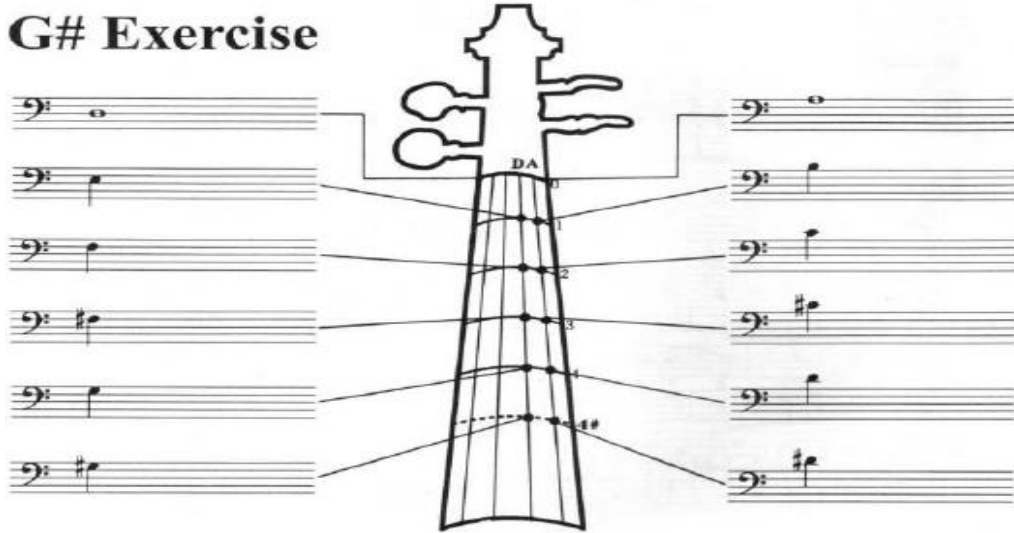
A

Metodun 15. egzersizi R. Schumann'ın "The Happy Farmer" adlı eseridir. 16. ve 17. egzersizlerde ise J.S. Bach'ın "Minuet in C" ve "Minuet no 2" eserleri yer almaktadır.

Metotta toplamda 17 tane egzersiz ve melodik eser vardır. Metodun sonunda re ve la tellerindeki açık pozisyon sol# ve re# notalarının anlatılmış ve tuşe üzerindeki parmakların duruşu görseller ile açıklanmıştır.

Şekil 44

Suzuki (1982, s. 22)

4.2.3. Metotların Karşılaştırılması: İncelenen metotların karşılaştırmalarına yer verilmiştir. Başlangıç sağ el çalışmaları, pozisyon çalışmaları ve eşlik çalışmaları başlığı altında karşılaştırılmıştır.

4.2.3.1. Başlangıç Sağ El Çalışmaları: Doğan Cangal- Can Elbi, Feuillard, Gordonkaskola, Marderovskij, Sassmannshaus ve Suzuki metotlarında viyolonsel eğitimine sağ el arşe çalışmaları ile başlanmıştır. Sadece Essential Elements metodunda sol el pizzicato tekniği ile başlanmıştır.

- Doğan Cangal- Can Elbi metodunda, metodun ilk yarısı olan sağ el arşe çalışmaları bölümünde 73 tane egzersize yer verilmiştir. Bu egzersizlerde nota değerleri, suslar, legato gibi temel bütün konular tüm teller üzerinden çalıştırılmıştır. Arşenin bölümleri, teller arası geçiş gibi konuların da öğrenilmesi hedeflenmiştir. 4 egzersiz hariç (2/4, 3/4) tüm egzersizler 4/4 ölçü sayısı ile yazılmıştır.

- Essential Elements metodunda, 9 tane boş tel pizzicato egzersizine yer verilmiştir. Egzersizler, 4/4 ölçü sayısı ile re ve la tellerinde dörtlük ritim kalıbında çalıştırılmıştır.

- Feuillard metodunda sadece 1 tane boş tel arşe egzersizine yer verilmiştir. Egzersizler 4/4 ölçü sayısı ile do ve sol tellerinde birlik nota kalıbı ve birlik sus ile çalıştırılmıştır.

- Gordonkaiskola metodunda, 8 tane boş tel arşe egzersizine yer verilmiştir. Egzersizler, 4/4 ölçü sayısı ile re ve sol tellerinde birlik nota kalıbı ve yine birlik nota kalıbında çift ses ile çalıştırılmıştır.

- Marderovskij metodunda, boş tel arşe çalışmaları 26 egzersiz ile yapılmıştır. Bu egzersizlerde sırasıyla ikilik, dörtlük, birlik, sekizlik, noktalı ikilik, onaltılık, noktalı dörtlük-sekizlik ritim kalıpları çalıştırılmıştır. Arşenin bölümleri ve kısaltmaları egzersizlerde çalıştırılmıştır. 2 tane egzersiz hariç (6/8, 2/4) tüm egzersizler 4/4 ölçü sayısı ile yazılmıştır.

- Sassmannshaus metodunda 9 tane boş tel arşe egzersizine yer verilmiştir. Bu egzersizlerde ikilik ve dörtlük notasyon, dörtlük sus, teller arası geçiş çalıştırılmıştır. Tüm egzersizler 4/4 ölçü sayısı ile yazılmıştır.

- Suzuki metodunda, 4 tane boş tel arşe egzersizine yer verilmiştir. Bu egzersizler 4/4 ölçü sayısı ile re ve la tellerinde 4 onaltılık, 2 sekizlik, 2 dörtlük sus kalıbı ile çalıştırılmıştır.

4.2.3.2. Başlangıç Pozisyon Çalışmaları: Essential Elements, Feuillard, Gordonkaiskola, Marderovskij, Sassmannshaus ve Suzuki metotlarında başlangıç pozisyonu olarak 1. pozisyonda egzersizlere yer verilmiştir. Sadece Doğan Cangal- Can Elbi metodunda 4. pozisyon ile başlangıç yapılmıştır.

- Doğan Cangal- Can Elbi metodunda, metodun ikinci yarısı olan sol el çalışmaları bölümüne arşe ile başlanmıştır. Sırası ile re, sol, do, la tellerinde 4. pozisyondaki notalar çalıştırılmıştır.

- Essential Elements metodunda, sol çalışmalarına pizzicato tekniği ile başlanmıştır. Re ve la tellerinde Re Majör gam üzerinden 1. pozisyondaki notalar çalıştırılmıştır.

- Feuillard metodunda, sol el çalışmalarına pizzicato tekniği ile başlanmıştır. Sırası ile do ve sol tellerinde 1. pozisyondaki tüm notalar çalıştırılmıştır.

- Gordonkaiskola metodunda, sol el çalışmalarına arşe ile başlanmıştır. Sırası ile re, sol, la, do tellerinde 1. pozisyondaki notalar diatonik olarak çalıştırılmıştır.

- Marderovskij metodunda, sol el çalışmalarına pizzicato tekniği ile başlanmıştır. Başlangıçta tüm tellerdeki 1. pozisyon diatonik notaların porte üzerindeki yerleri gösterilmiştir. Sırasıyla re, sol, la, do telleri 1. pozisyondaki tüm notalar çalıştırılmıştır.

- Sassmannshaus metodunda, sol el çalışmalarına arşe ile başlanmıştır. Öncelikli olarak tüm tellerdeki 1. pozisyon 3. parmaktaki notalar çalıştırılmıştır. Ardından sırası ile 1. parmaktaki notalar, 4. parmaktaki notalar ve son olarak 2. parmaktaki notalar eklenmiştir.

- Suzuki metodunda, sol el çalışmalarına arşe ile başlanmıştır. Re ve la tellerinde Re Majör gam üzerinden 1. pozisyonundaki notalar çalıştırılmıştır.

4.2.3.3. Eşlik Çalışmaları:

- Feuillard, Gordonkaskola, Marderovskij metotlarında, iki viyolonsel eşlik çalışmalarına sıklıkla yer verilmiştir.

- Suzuki metodunda, tüm eserlerin CD ile piyano eşlikleri vardır. Ayrıca metodun piyano eşlik notalarının da bulunduğu edisyonları vardır.

- Essential Elements metodunda da iki viyolonsel eşlik çalışmalarına yer verilmiştir. Metodun en sonunda J. S. Bach- Minuet No.2 eserinin piyano eşlikli notasyonuna yer verilmiştir.

- Doğan Cangal- Can Elbi ve Sassmannshaus metotlarında, eşlik çalışmalarına yer verilmemiştir.

Tablo 5

Metotların başlangıç düzeyindeki etüt ve eser çalışmalarının karşılaştırılması

Metot	Başlangıç tekniği	Başlangıç pozisyonu	Eşlik çalışmaları
Doğan Cangal- Can Elbi	Sağ el arşe	4.pozisyon	Eşlik çalışması yok
Essential Elements	Sol el tuşe-pizzicato	1.pozisyon	İki viyolonsel ve piyano eşlik
Feuillard	Sağ el arşe	1.pozisyon	İki viyolonsel eşlik
Gordonkaskola	Sağ el arşe	1.pozisyon	İki viyolonsel eşlik
Marderovskij	Sağ el arşe	1. pozisyon	İki viyolonsel eşlik
Sassmanahaus	Sağ el arşe	1.pozisyon	Eşlik çalışması yok
Suzuki	Sağ el arşe	1.pozisyon	Piyano eşlik

4.3. Üçüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Araştırmanın üçüncü alt problemi, “8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde uygulanan öğretim programları nelerdir?” sorusu doğrultusunda, araştırmada görüşme yapılan öğretim elemanlarının görev yaptıkları kurumların öğretim programları incelenmiştir. Bu doğrultuda öğretim programları incelemesi, görüşme yapılan öğretim elemanlarının görev yaptıkları kurumlar ile sınırlandırılmıştır. Öğretim programları, görüşme yapılan öğretim

elemanlarından alınmıştır. Kurumların öğretim programı incelemelerine alfabetik sıra ile yer verilmiştir.

4.3.1. Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuvarı: Yarı zamanlı eğitim programına 4. ve 5. sınıf düzeyinde öğrenci alınmaktadır. Yarı zamanlı eğitim 4 kurdan oluşmaktadır. 5. sınıf ile aynı zamanda tam zamanlı eğitime de geçilmektedir. 8-11 yaş grubu öğrencilerini kapsayan 1., 2., 3. ve 4. kur ve tam zamanlı eğitim 5., 6. sınıf öğretim programlarının içeriğine Ek 3'te yer verilmiştir.

4.3.2. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Devlet Konservatuvarı: Yarı zamanlı eğitim programına 5. sınıftan itibaren öğrenci alınmaktadır. Orta 1-2-3 ve 4 olmak üzere, yarı zamanlı eğitim programı toplamda dört yıldan oluşmaktadır. 8-11 yaş grubu öğrencilerini kapsayan 5. sınıf ve 6. Sınıf öğretim programlarının içeriğine Ek 4'te yer verilmiştir.

4.3.3. Dokuz Eylül Üniversitesi Devlet Konservatuvarı: Kurumun yarı zamanlı eğitim programı olmamakla beraber, 6 yaştan itibaren öğrenci aldıkları çalgı kursları bulunmaktadır. Bu kursun öğretim programı bulunmamaktadır. 5. sınıftan itibaren tam zamanlı eğitime öğrenci alınmaktadır. 8-11 yaş grubu öğrencilerini kapsayan 5. sınıf ve 6. sınıf öğretim programlarının içeriğine Ek 5'te yer verilmiştir.

4.3.4. Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuvarı: Kurumun yarı zamanlı eğitim programı yoktur. 5. sınıf ile tam zamanlı eğitime geçilmektedir. 8-11 yaş grubu öğrencilerini kapsayan 5. sınıf ve 6. Sınıf öğretim programlarının içeriğine Ek 6'te yer verilmiştir.

4.3.5. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi İstanbul Devlet Konservatuvarı: 1. sınıf itibari ile yarı zamanlı eğitim programına öğrenci alınmaktadır. 5. sınıf ile tam zamanlı eğitime geçilmektedir. Kurumun yarı zamanlı eğitiminin öğretim programı içeriğine Ek 7'te yer verilmiştir.

4.3.6. Bursa Uludağ Üniversitesi Devlet Konservatuvarı: İki yılı içeren yarı zamanlı eğitim programına 3. sınıftan itibaren öğrenci alınmaktadır. 5. sınıf ile tam zamanlı eğitime geçilmektedir. 8-11 yaş grubu öğrencilerini kapsayan yarı zamanlı ve 5., 6. sınıf öğretim programı içeriğine Ek 8'te yer verilmiştir.

Öğretim elemanlarının görev yaptıkları kurumların öğretim programlarının incelenmesinde elde edilen verilerin analizi sonucunda 8 koda ulaşılmıştır. Öğretim programlarına ilişkin elde edilen bulgulara Tablo 6'da yer verilmiştir.

Tablo 6

8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde uygulanan öğretim programları içeriği

Tema	Kod	Kurumlar	f
Türkiye’de 8-11 Yaş Grubu Çocuklarda Viyolonsel Eğitiminde Uygulanan Öğretim Programları	Birden fazla metoda yer verilmiştir	AÜ, ÇOMÜ, DEÜ, HÜ, MSGSÜ	5
	Öğretmen eğitim sürecinde program ile sınırlandırılmamıştır	AÜ, DEÜ, MSGSÜ, UÜ	4
	Eşlikli eserlere yer verilmiştir	AÜ, HÜ, MSGSÜ	3
	Farklı ekollerdeki metotlara yer verilmiştir	AÜ, ÇOMÜ	2
	Programda sadece gam ve etütler yer almaktadır	ÇOMÜ, UÜ	2
	Programda hangi etütlerin ve gamların çalınacağı belirtilmemiştir	UÜ	1
	Farklı pozisyonlarda başlayan öğrenciler için opsiyon verilmiştir	AÜ	1

Tablo 6’da görüldüğü üzere kullanılan metotlar temasına ilişkin elde edilen kodlar şu şekildedir;

“Birden fazla metoda yer verilmiştir.” AÜ, ÇOMÜ, DEÜ, HÜ, MSGSÜ öğretim programlarında, öğrencilere çalıştırılacak metotlarda çeşitlilik bulunmaktadır.

“Öğretmen eğitim sürecinde program ile sınırlandırılmamıştır.” AÜ, DEÜ, MSGSÜ, UÜ öğretim programlarında, öğretmenin hangi metot ile çalışacağı ile sınırlandırılmamıştır. Programda yer alan etüt ve eserler ile aynı düzeyde olan başka etüt ve eserlerin de çalınabileceği belirtilmiştir.

“Eşlikli eserlere yer verilmiştir.” AÜ, HÜ, MSGSÜ öğretim programlarında, öğrencilerin eşlikli eser çalışmaları istenmiştir. Bu eserlerin neler olacağı öğretmene bırakılmıştır.

“Farklı ekollerdeki metotlara yer verilmiştir.” AÜ, ÇOMÜ öğretim programlarında, çağdaş müzik öğretim yöntemlerinin parçası olan Suzuki metoduna yer verilmiştir.

“Programda sadece gam ve etütler yer almaktadır.” ÇOMÜ, UÜ öğretim programlarında metot ve eserlere yer verilmemiştir.

“Programda hangi etütlerin ve gamların çalınacağı belirtilmemiştir.” UÜ öğretim programında hangi etütlerin ve gamların çalınacağı belirtilmemiştir.

“Farklı pozisyonlarda başlayan öğrenciler için opsiyon verilmiştir” AÜ öğretim programında, farklı pozisyonlarda başlayan öğrenciler için gam çalmakta sorun olacağı için

gam yerine etüt çalması opsiyonu verilmiştir. Ayrıca 4. pozisyonda başlangıç yapan öğretmenler için 4. pozisyon üzerine olan metotlara da yer verilmiştir.

4.4. Dördüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Araştırmanın dördüncü alt problemi, “8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitimine başlangıç yaşına ilişkin öğretim elemanı görüşleri nelerdir?” sorusu doğrultusunda öğretim elemanlarının görüşleri; “Viyolonsel eğitimine başlangıç yaşının kaç olması gerektiğini düşünüyorsunuz? Nedenini açıklayınız.” Sorusuna verilen cevaplardan elde edilmiştir.

Öğretim elemanlarının cevaplarından elde edilen verilerin analizi sonucunda 5 koda ulaşılmıştır. Başlangıç yaşına ilişkin öğretim elemanı görüşlerinden elde edilen bulgulara Tablo 7’de yer verilmiştir

Tablo 7

8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitimine başlangıç yaşına ilişkin öğretim elemanı görüşleri

Tema	Kod	Katılımcılar	f
8-11 Yaş Grubu Çocuklarda Viyolonsel Eğitimine Başlangıç Yaşı	6 yaş	ÖE7, ÖE8, ÖE10	3
	9 yaş	ÖE1, ÖE6, ÖE9	3
	4 yaş	ÖE2, ÖE5	2
	7 yaş	ÖE3	1
	11 yaş	ÖE4	1

Tablo 7’de görüldüğü üzere kullanılan metotlar temasına ilişkin elde edilen kodlar şu şekildedir;

“6 yaş” kodu 4 öğretim elemanının (ÖE7, ÖE8, ÖE10) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir.

...Çocuk oyun yaşındayken açıkçası ben neden yapayım ki bunu, neden arşe çekeyim diye düşünüyorum. Hem mental hazır değil hem fiziksel. Bir sebep bulamıyorum. Ama oyun oynamak için hep motivasyonu var. O motivasyonu buna çeviremeyebiliyorsun. Normal şartlarda pratik zekâsı iyi olan bir çocuğu düşündüğünde 6 yaş derim. 6 yaştan daha küçük de değil. (ÖE7)

...6 yaş uygun. Daha da küçüğünü ben çok da mantıklı bulmuyorum. Çok fazla sabır, disiplin ve anlamayı gerektiren bir saz. Her ne kadar kulağı iyi olsa da çocukların notaların yerini bulmaktaki o sabır ve disiplin çok önemli gerçekten çok emek harcıyıp belki bir iki çocuk

ile uğraşılabilir fakat hepsinde aynı sonucu alabilir miyiz bilmiyorum. Bence 6 yaş çok daha mantıklı 6 yaştan öncesi çok küçük oluyor artık. (ÖE8)

...Viyolonsele başlama yaşının bir çocuğun eğitime başladığı yaş ile paralel olduğunu düşünüyorum. Bir de aynı şeyin oyun versiyonu var. İngilizcede “play” oynamak olarak geçiyor. Çalma eylemini play olarak dillendiriyorlar. Eğer enstrüman ile oynayarak onunla tanışmaksa okul öncesinde başlanılabilir ama bu daha öğrenim şeklinde ise o zaman 1. Sınıfa başlandığı yıl yani 6 yaş uygundur diye düşünüyorum. Yani okuma yazmayı öğrendiği yaş, öğrenme prosesinin başladığı yaşta enstrümana başlangıcın da mümkün olduğunu düşünüyorum. (ÖE10)

“9 yaş” kodu 2 öğretim elemanının (ÖE1, ÖE6, ÖE9) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir.

...Türkiye için söylersem bence 4. Sınıf yani 9 yaşın viyolonsele başlama yaşımız için iyi bir yaş olduğunu düşünüyorum. Tam gelişme çağı, daha her şey oturmadan önce kasları güzel gösterebileceğimiz yaşlar onlar. (ÖE1)

...4. sınıftan itibaren çocukların alguları çok daha iyi. 3. sınıfta daha bir leyla bir durumda oluyorlar ve tam odaklanmakta zorlanıyorlar yani çok zaman alıyor pek çok şey. Bir araba gibi düşüneceksek mesela saatte 30 km ile giden bir çocuk 4. sınıfta bir anda hakikaten 60 km'ye çıkabiliyor. Yani benim tecrübelerime göre aslında 4. Sınıf algı anlamında gayet uygun zaman diyeyim. Ondan öncesi kesinlikle olabilir. Ama orada da yetkin bu işten anlayan hocaları bulmak gerekir. (ÖE6)

...Viyolonsel eğitimi küçük yaşta olmak zorunda, meslekim eğitim kapsamında çok küçük yaşta olmalı. Bana kalırsa ilkokul 4. Sınıf diye genelleyebilirim ama bu da şu andaki bulunduğumuz eğitim sisteminde 9 yaşa tekabül ediyor. Böyle genelleyebilirim.(ÖE9)

“4 yaş” kodu 2 öğretim elemanının (ÖE2, ÖE5) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir.

...Keşke biz de Avrupa'daki kadar küçük yaşta yani 4 yaşlarında başlatabilsek çocuklarımızı. Bunun en büyük artısı çocuk küçük yaşta olduğu için oyun gibi başlıyor. Dünyada çok ciddi solistler çok küçük yaşta oyun gibi başlıyorlar. (ÖE2)

...Öyle net bir yaş düşünmüyorum, bu tamamen çocuğun ailevi ve mental olarak buna hazırlanması ile alakalı bence. Eğer çocuk mental olarak hazırsa 4 yaşında da başlayabilir, değilse 10 yaşına kadar gidebilir ama 10 yaştan geç başlamaması gerektiğini düşünüyorum. Kaç yaşında başlaması ayrı bir konu, kaç yaşından sonra devam etmemesi başka bir konu. (ÖE5)

“7 yaş” kodu 1 öğretim elemanının (ÖE3) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir.

...Çocuğun küçük motor gelişimini göz önünde bulundurmalıyız, çünkü parmaklarını kullanabilecek fiziksel yeterliliğe sahip olması gerekiyor. Dolayısıyla 7 yaş aşağı yukarı uygun oluyor. Ayrıca günümüzde çocuklarda konsantrasyon eksikliği olduğu için ortalama o yaşlarda sağlamış oluyor bunu. Bu sebeple ve fiziksel ve mental gelişimin yeterli olabileceği yaş olduğu için 7 yaşın uygun olduğunu düşünüyorum. (ÖE3)

“11 yaş” kodu 1 öğretim elemanını (ÖE4) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir.

...Küçük yaşta bir işe başlamak her zaman önemlidir. Ama benim tavsiyem ve önerdiğim çocuğun biraz daha bilinçli, 11 yaş gibi daha akıllı bir şekilde başladığı zaman. Zaten o 7 yaşında başlayan çocuğun seviyesini 1 yılda yakalayabilir. (ÖE4)

4.4. Beşinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Araştırmanın beşinci alt problemi, “8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde başlangıç tekniğine ilişkin öğretim elemanı görüşleri nelerdir?” sorusu doğrultusunda öğretim elemanlarının görüşleri; “Başlangıç viyolonsel eğitimine hangi pozisyon ile başlanmasının daha uygun olduğunu düşünüyorsunuz? 1. pozisyon ile mi yoksa 4. pozisyon ile mi daha uygun olacağını düşünüyorsunuz? Küçük yaş grupları ile viyolonsel başlangıç sürecinizde farklılıklar oluyor mu?” ve “Viyolonsel eğitimine başlangıç aşamasında kullandığınız teknikler nelerdir? Tuşe üzerinde mi, arşe ile mi başlangıç yapıyorsunuz?” sorularına verilen cevaplardan elde edilmiştir.

Öğretim elemanlarının cevaplarından elde edilen verilerin analizi sonucunda 2 alt tema ve 5 koda ulaşılmıştır. Başlangıç tekniğine ilişkin öğretim elemanı görüşlerinden elde edilen bulgulara Tablo 8’de yer verilmiştir.

Tablo 8

8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde başlangıç tekniğine ilişkin öğretim elemanı görüşleri

Tema	Alt Tema	Kod	Katılımcılar	f
8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde başlangıç tekniği	Başlangıç Pozisyonu	1. pozisyon	ÖE1, ÖE3, ÖE4 ÖE5, ÖE7, ÖE8 ÖE9, ÖE10	8
		4. pozisyon	ÖE2, ÖE6	2
	Başlangıç Tekniği	Sağ el arşe	ÖE1, ÖE2, ÖE3 ÖE5, ÖE7, ÖE8	6
		İkisi aynı anda	ÖE4, ÖE9, ÖE10	3
		Sol el tuşe-pizzicato	ÖE6	1

Tablo 8’de görüldüğü üzere başlangıç pozisyonu alt temasına ilişkin elde edilen kodlar şu şekildedir;

“1. pozisyon” kodu 8 öğretim elemanının (ÖE1, ÖE3, ÖE4, ÖE5, ÖE7, ÖE8, ÖE9, ÖE10) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir. Öğretim elemanları, 8-11 yaş grubu çocuklarda başlangıç pozisyonu olarak 1. pozisyon ile başlangıç yaptırdıklarını belirtmişlerdir.

...Ben 1. pozisyon ile başlıyorum ama 4. pozisyon ile yapanın yanlış olduğunu düşünmüyorum. Hiçbir önemi yok onun. Tamamen çocuğun kendisini iyi hissetmesi, hocanın kendisini iyi hissetmesiyle alakalı. Yani çalışan bir çocuk 4. pozisyon ile de yapar 1. pozisyon ile de yapar 2 ile de yapar 3 ile de yapar. (ÖE5)

...4. pozisyonda başlatılan notaların ton olarak çocuklara yönelik tonlar olduğunu düşünmüyorum. Yani sol majör, re majör, do majör gibi psikolojik etkisi daha açık, daha iyi algılayabileceği, net tonların öğrenme prosesinde etkisinin büyük olduğunu düşünüyorum. Sınırlı bir alanda sınırlı tonlarda... Bir de o yaş grubu geçici viyolonsel aldığı için alınan viyolonsel hiçbir zaman bir el yapımı enstrüman olmuyor. Hepsi fabrikasyon oluyor ve 4. pozisyonda boğuk, bulanık, kurt seslerinin olduğu bir alanda çıkarttıkları sestten mutlu olmalarını beklemek bence biraz bizi tatmin eden ama onları çok mutlu ettiğini düşünmediğim bir durum. (ÖE10)

“4. Pozisyon” kodu 2 öğretim elemanının (ÖE2, ÖE6) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir. Öğretim elemanları, 8-11 yaş grubu çocuklarda başlangıç pozisyonu olarak 4. pozisyon ile başlangıç yaptırdıklarını belirtmişlerdir.

...4. pozisyondan başlatıyorum ve kesinlikle çok faydasını gördüm yıllar içerisinde. Çünkü sapın bittiği yere parmağı dayadığın zaman elini konumlaman çok rahat ve daha küçük aralık. Şimdi 1. pozisyonda hâkim olmak çocuğa daha zor gelebiliyor, 4. Pozisyonda parmağı sapın bittiği yere koyduğunuzda o pozisyonu konumlandırmak çok daha rahat geliyor. (ÖE2)

...Zaten 4. pozisyonda da 1. pozisyonda da olup olacağı aynı. Birkaç ay içerisinde diğer pozisyonları da öğreniyor çocuk Çok fark eder mi? Etmez. Ama 4. pozisyon kesinlikle daha sağlıklı. İki sebebi var. Elinizi ve kolunuzu görebiliyorsunuz, parmaklarınızı yerleştirmek başka bir de aralamak başka. 1. pozisyonda aralama probleminiz de oluyor. Aralarken de kasmayı öğreniyor çocuk. Oysa 4. pozisyonda aralamak zorunda kalmıyor, olduğu gibi koyduğu için kasmadan yani kendini sıkmadan bütün işini görmeyi öğrenebiliyor. O yüzden ben kesinlikle 4. pozisyonu öneririm başlangıç için. (ÖE6)

Başlangıç tekniği alt temasına ilişkin elde edilen kodlar şu şekildedir;

“Sağ el arşe” kodu 6 öğretim elemanının (ÖE1, ÖE2, ÖE3, ÖE5, ÖE7, ÖE8) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir. Öğretim elemanları, 8-11 yaş grubu çocuklarda başlangıç tekniği olarak sağ elde arşe çalışmaları ile başlangıç yaptırdıklarını belirtmişlerdir.

...Sağ elde bütün arşe egzersizlerini yaptırıyorum. Sağ eli iyice kavramış oluyor. Sol elde devam etmiyorum. Sağ elin bütün egzersizlerini yaptırdıktan sonra bu arada sol el tutmayı öğrettiğim için küçük küçük bastırıyorum çocuklara do majör gam yaptırıyorum. Pizzicato çalıyoruz, arşeyi kullanmıyorum. İkisi bir araya geldiğinde daha çok yeni olduğu için sıkıntı yaşıyoruz. (ÖE1)

...Önce bir kere arşe çekmek gerekiyor ben sol ele hiç girmiyorum. Düz bir arşe çekmeyi kavrayana kadar ondan sonra arşede kol ağırlığını öğrenene kadar. Müfredat takip etmek gerektiği için bir yerden sonra sol ele geçiyorum, başlatacağım zaman da önce pizzicato olarak ayrı başlatıyorum. Yani bir yandan onu ayrı çalışıyor arşe egzersizlerine de devam ediyor. Ben iki aydan aşağı arşe çalışmalarını geçmiyorum. İlk dönemin sonunda ancak sol ele başlamış oluyorum. (ÖE7)

...Boş telle başlıyoruz çalışmalara, önce arşe ile başlıyorum ben. Önce telleri tanıyoruz arşeyi nasıl tutacağımızı işte vücudumuzu rahat kullanabileceğimizi kontrol edebileceğimiz üzerine çalışıyoruz. Önce sağ el ile başlıyoruz sonra sol ele önce pizzicato yani teli çekerek başlatıyorum. (ÖE8)

“İkisi aynı anda” kodu 3 öğretim elemanının (ÖE4, ÖE9, ÖE10) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir. Öğretim elemanları, 8-11 yaş grubu çocuklarda başlangıç tekniği olarak arşe ve sol el tuşe çalışmalarını aynı anda çalıştırdıklarını belirtmişlerdir.

...İkisini aynı anda başlıyorum. İlk başta arşeyi tutturuyorum fakat dipte değil ortada. Çok küçük çek it yapıyor. Ortası bizim için en rahat pozisyon. 2. ders arşeyi genişletiyorum çok fazla oyalamıyorum eskiden biz 6 ay arşe çekerdik. Öyle bir sistemde gitmiyorum. Direkt aslında sol telinde arşe çekiyor. Ve hemen birlikte sol elde pizzicatoya geçiyorum. Çocuk zaten sıkılıyor çünkü çok küçük dolayısı ile ikisini birlikte geçiyorum onda çalışacak daha çok şey oluyor. (ÖE9)

...Her ikisini aynı anda yapıyorum. En önce enstrümanı tanıtıyorum. Sol elin nasıl sapı kavrayacağını, tellere basma şeklinin ne olacağını gösteriyorum ve sağ elin yayı nasıl tutacağını hangi parmağın nereye yerleşeceğini gibi. Öncelikle etiket eşliğinde parmak numaraları ile sol el egzersizleri yaptırıyorum, bunlarla uğraşırken sağ elde de 4 vuruşluk, 2 vuruşluk yay çalışmaları yaptırıyorum. Sol el ve sağ el kendi yetkinliklerini ayrı ayrı kazandıkları zaman. Sol el 1.2.3.4. değil de re mi fa sol gibi şeyler çalabilecek noktada ise yay

da zaten çeşitli versiyonda ritimleri çalabilecek düzeyde ise her ikisini birleştirmek çok kolay oluyor. (ÖE10)

“Sol el tuşe- pizzicato” kodu 1 öğretim elemanının (ÖE6) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir. Öğretim elemanı, 8-11 yaş grubu çocuklarda başlangıç tekniği olarak sol el tuşe çalışmaları ve sağ elde pizzicato tekniği ile çalıştırarak başlangıç yaptırdığını belirtmiştir.

...Sağ el her zaman biraz daha komplike oluyor, ben sol elde pizzicato ile başlatıyorum o yüzden. Suzuki’yi her zaman pizzicato ile daha sonra yay ile yaptırırım. Çünkü sol eli yerleştirmek çok zor değil ve sol eldeki eklemlerin güçlenmesi için biraz zaman ihtiyacı var. Eklemlerin biraz daha sertleşmesi belki birkaç ay alıyor. Sonra o Suzuki’nin içindeki pizzicato ile çözdürdüğüm parçaları yine kısa yayla yayın ortasında ön kolda çaldırıyorum sonra yay büyümeye başlıyor. (ÖE6)

4.4. Altıncı Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Araştırmanın altıncı alt problemi, “8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde eşlikli çalmaya ilişkin öğretim elemanı görüşleri nelerdir?” sorusu doğrultusunda öğretim elemanlarının görüşleri; “CD eşlikli metotları ya da eşlik kayıtlarını viyolonsel eğitiminde kullanıyor musunuz?” sorusuna verilen cevaplardan elde edilmiştir.

Öğretim elemanlarının cevaplarından elde edilen verilerin analizi sonucunda 2 alt tema ve 4 koda ulaşılmıştır. Eşlikli çalmaya ilişkin elemanı görüşlerinden elde edilen bulgulara Tablo 9’da yer verilmiştir.

Tablo 9

8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde eşlikli çalmaya ilişkin öğretim elemanı görüşleri

Tema	Alt Tema	Kod	Katılımcılar	f
8-11 Yaş Grubu Çocuklarda Viyolonsel Eğitiminde Eşlikli Çalma	Öğretmen ile çalma	Viyolonsel ile eşlik çalışmaları yapma	ÖE1, ÖE2, ÖE3 ÖE5, ÖE7, ÖE8 ÖE9, ÖE10	8
		Piyano ile eşlik çalışmaları yapma	ÖE1, ÖE4, ÖE6 ÖE8, ÖE10	5
	Dijital kaynaklar ile çalma	YouTube üzerinden eşlik kayıtlarını kullanma CD eşlikli metotları kullanma	ÖE3, ÖE4 ÖE6	2 1

Öğretim elemanları ile yapılan görüşmeler ışığında, 1 öğretim elemanı hariç tüm öğretim elemanları 8-11 yaş grubu viyolonsel öğrencileri için CD eşlikli metotları derslerinde kullanmadıklarını, kendileri eşlik çalışmaları yaptıklarını belirtmişlerdir. Bu doğrultuda Tablo 9’da görüldüğü üzere öğretmen ile çalma alt temasına ilişkin elde edilen kodlar şu şekildedir;

“Viyolonsel ile eşlik çalışmaları yapma” kodu 8 öğretim elemanının (ÖE1, ÖE2, ÖE3 ÖE5, ÖE7, ÖE8 ÖE9, ÖE10) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir. Öğretim elemanları derslerinde ikinci bir viyolonsel ile eşlik çalışmaları yaptıklarını belirtmişlerdir.

...Eşlikten kasıt herhalde piyanodan kastetmiyorsunuz diye düşünüyorum. Biz viyolonsel eşlikli gidiyoruz. Piyanoya gerek yok. Çocuğun çünkü ses çıkartma kapasitesi piyanoyu dengeleyecek kadar çok değil. Küçük bir viyolonselle çalışıyor 1.20 boyunda bir öğrenci. O yüzden biz viyolonsel eşlikli gidiyoruz gayet de keyifli oluyor. Yani eşliğin tanımı bende ikinci viyolonsel, piyano değil. (ÖE5)

...Açıkçası araştırmadım, kullanmıyorum da. Ben derste kendim eşlik yapmaya çalışıyorum. Piyano eşliği değil de viyolonsel eşliği yapıyorum. Onların evde çalışması için iyi bir fikir olabilir ama eğer kullanabilirse. Çocuklarda şöyle bir durum oluyor, o eşlik kaydını açacak diyelim, akordu kendi yapamayacak, oraya uygun akordu yapamayacak. Onu anlamadıktan sonra bilmiyorum o eşlik kaydı ne kadar motive eder. (ÖE7)

...Kullandığım CD eşliklim metodum var. Fakat ben 8-11 çok küçük bir yaştan bahsediyoruz. Dolayısıyla bu yaşta bunu kullanmıyorum. Pandemi sürecinde bu tarz şeyleri denedik. Bunlar kolay şeyler değil. Biz gönderdik piyano eşliklerini onlar üstüne çalmaya çalıştılar. Zaten ilk başta akort yapabilmeleri gerekiyor. Piyano eşliği değil ama viyolonsel eşliği ben eşlik ediyorum. Çok uzun sürede derslerde onlara eşlik ediyorum. Barok sonat çalışıyor, basso continuo yapıyorum. Gam çaldığında da üçlüsünden çalışıyorum. (ÖE9)

“Piyano ile eşlik çalışmaları yapma” kodu 5 öğretim elemanının (ÖE1, ÖE4, ÖE6, ÖE8, ÖE10) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir. Öğretim elemanları derslerinde piyano ile eşlik çalışmaları yaptıklarını belirtmişlerdir.

...Her türlü eşliğin faydalı olduğunu düşünüyorum. Çocuklara ben viyolonsel ile eşlik ediyorum, piyanist var ise piyanist ile de eşlik yapıyoruz ve önemli olduğunu düşünüyorum. Canlı eşliğin onların seviyesine inmeden onların bizim seviyemizdeki artistlik dokuyu koruması gerektiğini düşünüyorum. Yani çocuğa eşlik ediyorum diye yapabileceğimiz varyantları küçültüyoruz esirgiyoruz. Nüans ile ilgili tempo ile ilgili, halbuki onların kapasitesini anlayabilmemiz için bir viyolonselci ile çalışmış gibi bir keyif alma noktasına getirirsen onların da cevap verme, bu oyuna katılabilme olanağı da oluyor. Onların da müzik yapabilme

becerisini görüyorsunuz. CD'ler bu olanağı sağlamıyor çünkü onlar hep aynı bir sürprizi yok. Canlı eşliğin her zaman her çalışın bir sürprizi var. (ÖE10)

Dijital kaynaklar ile çalma alt temasına ilişkin elde edilen kodlar şu şekildedir;

“YouTube üzerinden eşlik kayıtlarını kullanma” kodu 2 öğretim elemanının (ÖE3, ÖE4) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir. Öğretim elemanları Youtube üzerinden eşlik kayıtlarını kullandıklarını belirtmişlerdir.

...Şimdi CD eşlikli değil ama eğer çaldığı parçaya çocuk internet kaynaklarından ulaşabiliyorsa, YouTube'da varsa onu dinlemesini öneriyorum. Doğru sesleri bulması açısından bunu öneriyorum ama paralel bir eğitim değil. Sadece çocuğun ekstra normal ders saatleri dışında çalışacağı kendine ayıracağı süre anlamında bunlardan yararlanabiliyor. (ÖE3)

...CD eşlikli metotları kullanmıyorum ben. Zaten internette eşlikleri var. İnternet YouTube üzerinden öneriyorum. Çünkü her zaman CD eşlikli metotları bulma şansımız olmuyor. Ama okulda öyle bir sorun yaşamıyoruz, bizim burada eşlikçi hocalarımız oluyor, onlarla da her dönem konser yaptığımız için eşlikli çalışma fırsatı buluyorlar. İlk başta çok etkisinin olduğunu düşünmüyorum. Çünkü çocuk başlangıçta ilk 1 sene öyle bir şeye ihtiyaç duymuyor çocuk daha doğrusu duyacak bir seviyede olmuyor. Çocuk çünkü sol eliyle uğraşiyor, sağ eliyle uğraşiyor ritmi tutmaya çalışıyor. (ÖE4)

“CD eşlikli metotları kullanma” kodu 1 öğretim elemanının (ÖE6) görüşleri doğrultusunda elde edilmiştir. Öğretim elemanı, CD eşlikli metotları derslerinde kullandığını belirtmiştir.

...Küçük yaş grubuna özellikle öneririm. Biraz Z kuşağını hedef almak lazım. Bundan sonraki çocukların her zaman dijitalin bir şeylerin hayatlarının parçası olduğunu hissederek gitmelerinde bir sakınca yok. İlla bizim zamanımızda olduğu gibi, 3 ay mesela yay çektik. Şimdiki çocuğa 3 ay yay çek desek çocuk bir daha kapıdan girmez. Bu çok daha keyifli, çok daha hızlı. Artık öyle kitaplar var ki, çok güzel alıştırmaları olan renkli, CD'li kitaplar, neden onlar kullanılmasın ki. Yani Dotzauer, Dupont tabii ki kullanılmalı, kullanıyoruz bu arada. Popper, Sebastian Lee hepsini geçiyoruz. Konservatuvar eğitimi çok uzun bir eğitim olduğu için hepsini çalışıyorsun, zamanı var çünkü. Ama CD'li kitapları kesinlikle öneririm. (ÖE6)

5. BÖLÜM

SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER

Araştırmanın bu bölümünde, elde edilen veriler ışığında varılan sonuçlara ve bu sonuçlardan yola çıkarak literatüre katkı sağlayacağı düşünülen önerilere yer verilmiştir.

5.1. Sonuç ve Tartışma

5.1.1. Araştırmanın Birinci Alt Problemi: “8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde öğretim yöntemlerine ilişkin öğretim elemanı görüşleri nelerdir?” sorusu doğrultusunda;

Tüm öğretim elemanlarının derslerinde çağdaş müzik öğretim yöntemlerini kullanmadıkları tespit edilmiştir. Çağdaş müzik öğretim yöntemlerinin kullanılmama nedenlerine ilişkin 5 öğretim elemanı, bu yöntemlerin çok küçük yaşlardaki çocuklar için uygun olduğu ve Türkiye’deki ortalama 4. sınıftan itibaren başlayan eğitimde bu yöntemlerin kullanılabilirliğinin uygun olmadığını yönünde görüş bildirmişlerdir. 3 öğretim elemanı, mesleki eğitim için daha basit düzeyde kaldığı ve mesleki eğitim düzeyinde öğrencilerin bu yöntemlere ihtiyaç duymayacak donanımda eğitim aldıkları yönünde görüş bildirmişlerdir. 2 öğretim elemanı, yöntemlerinin var olan öğretim programları ile aynı doğrultuda olmadığı ve öğrencilerin sınavlarına hazırlık aşamasında bu öğretim programlarını takip etmek durumunda oldukları yönünde görüş bildirmişlerdir. 2 öğretim elemanı, bu yöntemlerin ayrı bir uzmanlık alanı olduğu ve konservatuvar hocalarının bu yöntemler üzerine alan eğitimleri olmadığı yönünde görüş bildirmişlerdir.

Çağdaş müzik öğretim yöntemlerinden çalgı eğitimi üzerine olan Suzuki yöntemi, edisyon olarak sıklıkla viyolonsel eğitiminde kullanılmaktadır. Araştırmada görüşme yapılan 8 öğretim elemanını, Suzuki öğretim yöntemini derslerinde kullanmadıkları fakat Suzuki yönteminin repertuarı olan Suzuki Cello School I metodunu derslerinde kullandıkları yönünde görüş bildirmişlerdir. 4 öğretim elemanı ise Suzuki öğretim yöntemindeki bazı noktaları derslerinde kullandıklarını, feyz aldıklarını belirtmişlerdir. 3 öğretim elemanı; Suzuki öğretim yöntemindeki ailenin de eğitim sürecindeki aktif rolünü, öğretmen, öğrenci ve aile üçgeninden oluşan yöntemi doğru bulduklarını ve kendileri de derslerinde sürece aileyi kattıkları yönünde görüş bildirmişlerdir. 1 öğretim elemanı ise öğrencileri ile ezbere çalma çalışmalarını yaparken, Suzuki metodunun basit ve melodik yapıdaki eserlerini kullandığı yönünde görüş bildirmiştir.

Öğretim elemanlarının çağdaş müzik öğretim yöntemleri dışında kullandıkları diğer yöntemler üzerine; tüm öğretim elemanları her öğrencinin ihtiyacına göre yöntem

uyguladıkları, eğitim içerisinde tek bir doğrunun olmadığı, her öğrencinin kapasitesine göre yöntem belirledikleri yönünde görüş bildirmişlerdir. 3 öğretim elemanı derslerinde video kaydı olarak teknolojiyi de derslerine dahil ettikleri, öğrencilerin evdeki çalışmalarına da böylelikle katkı sağladıkları yönünde görüş bildirmişlerdir. 4 öğretim elemanı tuşeye bant yapıştırarak, öğrencilerin perdelere doğru ve rahatça basabilmeleri dolayısı ile entonasyon sorununa çözüm buldukları yönünde görüş bildirmişlerdir. 4 öğretim elemanı ritmik çalışmalar yaptırdıkları, 4 öğretim elemanı solfej çalışmaları yaptırdıkları, 2 öğretim elemanı metronom ile çalışmalar yaptırdıkları, 1 öğretim elemanı ise doğaçlama ve beste çalışmaları yaptırdıkları yönünde görüş bildirmişlerdir.

Öğretim elemanlarının görüşleri doğrultusunda; çağdaş müzik öğretim yöntemlerinin var olan öğretim programı ve eğitim sistemi içerisinde kullanılabilirliğine yönelik değişimlerin henüz yapılmadığı tespit edilmiştir. Eğitim sürecinde, öğrenciye göre yöntem değişiklikleri yapılmakta fakat küçük yaş grubu öğrenciler üzerine farklı bir yöntem uygulanmamaktadır. Küçük yaş grubu öğrenciler için, çalgı çalmayı daha istekli ve keyif alarak öğrenebilecekleri yöntemlerin de eğitim sürecine dahil edilmesi önemli bir noktadır.

Pamukçu ve Özer (2015) piyanonun sadece çalmak değil, aynı zamanda çalışmak olduğunu, özveri ve ciddi sabırlı çalışma isteyen uzun bir eğitimidir süreci olduğunu belirtmişlerdir. Bu eğitimi eğlenceli, istekli ve sevimli hale getirmenin, öğrenci ve öğretmenin elinde olduğunu dolayısı ile doğru metot seçimi, kullanılan yöntemlerin çok önemli olduğunu vurgulanmıştır.

Şeker ve Bilen (2010) 9-11 yaş grubu çocuklarda Orff Schulwerk destekli keman eğitiminin geleneksel keman eğitimine göre keman çalmaya yönelik özyeterlik algılarını arttırdığını saptamışlardır. Orff Schulwerk ile desteklenen keman eğitiminin çocukların fiziksel ve bilişsel özelliklerine paralel bir eğitim programına sahip olduğunu belirtmişlerdir. Araştırmada geleneksel keman eğitimi alan çocukların diğer gruba göre daha isteksiz olduklarını, verilen ödevlere daha az çalıştıklarını ve derse devam etme sürelerinin daha az olduğunu gözlemlemişlerdir.

5.1.2. Araştırmanın İkinci Alt Problemi: “8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitimi başlangıç metotlarına ilişkin öğretim elemanı görüşleri nelerdir?” doğrultusunda;

Viyolonsel eğitimine başlangıç metotları için; 8 öğretim elemanı Shinichi Suzuki- Suzuki Cello School Volume I metodunu, 3 öğretim elemanı Leonid Marderovskij- Lessons in Cello Playing metodunu, 3 öğretim elemanı Louis Feuillard- 60 Méthode Du Jeune Violoncelliste metodunu, 2 öğretim elemanı Doğan Cangal- Can Elbi- Viyolonsel Başlangıç

Metodu Sol El ve Sağ El metodunu, 2 öğretim elemanı Antal Friss- Gordonkaiskola metodunu, 1 öğretim elemanı Michael Allen, Robert Gillespie ve Pamela Tellejohn Hayes- Essential Elements For Strings Cello Book One metodunu, 1 öğretim elemanı Marianne Magolt, Hans Magolt- Die schönsten Weihnachtslieder für Violoncello metodunu, 1 öğretim elemanı Egon Sassmannshaus- Early Start on the Cello Book metodunu kullandıklarını belirtmişlerdir.

Birden fazla metodu aynı anda kullanan öğretim elemanı da vardır. Bu doğrultuda en çok kullanılan Suzuki metodu %80 oranında kullanılmaktadır. Metodu kullanan öğretim elemanları, Suzuki öğretim yöntemi doğrultusunda değil, sadece edisyon olarak kullandıkları yönünde görüş birliği sağlamışlardır.

Görüşmelerden elde edilen metotların incelenmesinde, Die schönsten Weihnachtslieder für Violoncello metodu dışındaki tüm metotların başlangıç metodu olduğu tespit edilmiştir. Bu neden ile inceleme kapsamına dahil edilmemiştir. İncelenen metotlar, başlangıç tekniği kapsamında değerlendirildiğinde; Marderovskij, Suzuki, Gordonkaiskola, Doğan Cangal- Can Elbi, Feuillard, Sassmannshaus metotlarında sağ el arşe çalışmaları ile başlangıç yapılmıştır. Sadece Essential Elements metodunda sol el tuşe- pizzicato tekniği ile başlangıç yapılmıştır. Bu doğrultuda incelenen metotların %87,5'inde sağ el arşe çalışmaları ile %12,5'inde ise sol el tuşe çalışmaları ve sağ elde pizzicato tekniği ile başlangıç yapılmıştır.

İncelenen başlangıç metotları, başlangıç pozisyonu kapsamında değerlendirildiğinde; Marderovskij, Suzuki, Gordonkaiskola, Essential Elements, Feuillard, Sassmannshaus metotlarında 1. pozisyon ile başlangıç yapılmıştır. Sadece Doğan Cangal- Can Elbi metodunda 4. pozisyon ile başlangıç yapılmıştır. 4. pozisyon üzerinden yazılmış, iki bölümden oluşan bu metotta sadece sağ el arşe çalışmaları bölümünü kullanan öğretim elemanları vardır. 4. pozisyonundaki egzersizlerini kullanan sadece 1 katılımcı vardır. Bu noktada metot 1. pozisyon ile başlangıç yapan öğrenciler için de sağ el arşe çalışmaları kapsamında kullanılmaktadır. Bu doğrultuda incelenen metotların %87,5'inde başlangıç pozisyonu olarak 1. pozisyon ile, %12,5'inde ise başlangıç pozisyonu olarak 2. pozisyon ile başlangıç yapılmıştır.

İncelenen başlangıç metotları, eşlik çalışmaları kapsamında değerlendirildiğinde; Marderovskij, Gordonkaiskola, Feuillard metotlarında sadece iki viyolonsel eşliğine yer verilmiştir. Suzuki metodunda ise tüm eserlerin piyano eşliklerine yer verilmiştir. Essential Elements metodunda hem iki viyolonsel hem de piyano eşliğine yer verilmiştir. Doğan Cangal- Can Elbi ve Sassmannshaus metotlarında ise eşlik çalışmalarına yer verilmemiştir. Bu doğrultuda incelenen metotların %37,5'inde iki viyolonsel eşlik, %12,5'inde piyano eşlik ve

%12,5’inde hem iki viyolonsel hem piyano eşlik çalışmalarına yer verilmiştir. %25’inde ise eşlik çalışmalarına yer verilmemiştir.

Dijital dünyada 8-11 yaş grubu çocukların görsel uyaranlara karşı çok daha duyarlı olduğu gerçeği doğrultusunda, incelenen metotlardan sadece Sassmannshaus metodunda küçük yaş grubu çocuklara hitap eden görseller bulunmaktadır. Essential Elements, Sassmannshaus, Suzuki metotlarında ise çocuklara uygun büyüklükte ve sadelikte nota yazımı kullanılmıştır. Ayrıca Suzuki ve Essential Elements metotları CD eşlikli metotlardır. Karmaşık ve küçük notasyon ile yazılmış, teknik konuların hızlı ilerlediği, melodik eserlerin az sayıda yer aldığı eski metotların 8-11 yaş grubu çocuklara hitap etmediği düşünülmektedir.

Özbek ve Tunca (2022) ‘ya göre, hatırlanması kolay, dikkat çekici ve merak uyandırıcı özellikleriyle fotoğrafların başlangıç seviyesi viyolonsel eğitiminde doğru çalma pozisyonlarının kazandırılmasında etkili bir öğrenme malzemesi olduğunu ve ders kitapları için vazgeçilmez olduğunu belirtmişlerdir. Fotoğraflarla zenginleştirilmiş ve enstrümanlara özgü olarak hazırlanmış Türkçe çalgı öğretim materyalleriyle ana dilde çalışılmış kitapların alana kazandırılmasını, öğrenme malzemesi olarak fotoğrafların öğrencilerin ilgisini çekeceği ve dersin daha verimli geçmesini sağlayacağını tespit etmişlerdir. Ayrıca başlangıç aşamasında yaşanabilecek olası çalma pozisyonu sorunlarının da hızlı bir şekilde çözülmesini sağlayacak ve eğitimin niteliğini artıracaklarını belirtmişlerdir.

Pamukçu ve Özer (2015) Öğretmenin, öğrencilerinin yaşına ve müzik yeteneğine bağlı olarak farklı metotlar seçebileceği, hatta birkaç metodu aynı anda da çalıştırabileceği düşüncesini; özellikle doğru metot seçimiyle, çocuklar için görsel egzersizler ve çeşitli oyunlarla desteklenen bir piyano eğitiminin daha çabuk başarıya ulaştıracağını belirtmişlerdir.

Baltacı (2009) araştırmasında, renkler ve objelerle desteklenerek yapılan gitar eğitiminin 7-9 yaş arası çocukların gitar eğitimine olumlu katkılar sağladığını tespit etmiştir. Renkler ve objelerle desteklenerek gerçekleşen gitar eğitiminde, davranışta gözlenebilir bir değişim başlamış ve planlı eğitimle öğrenmeyi olumlu yönde etkileyen gelişmeler saptamıştır.

5.1.3. Araştırmanın Üçüncü Alt Problemi: “8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde uygulanan öğretim programları nelerdir?” doğrultusunda;

Görüşme yapılan öğretim elemanlarının görev yaptıkları kurumların öğretim programları incelenmiştir. MSGSÜ 1. sınıf, BUÜ 3. Sınıf, AÜ 4. sınıf ve ÇOMÜ ise 5. sınıf itibari ile yarı zamanlı eğitim programlarına öğrenci kabul etmektedir. DEÜ ve HÜ’de yarı zamanlı eğitim programı yoktur. DEÜ’nün 6 yaştan itibaren öğrenci kabul ettikleri çalgı kursları vardır. Fakat bu kursların öğretim programları yoktur. Tüm kurumlarda araştırmanın

konusu olan 8-11 yaş grubunu kapsayan 5. ve 6. sınıf öğrencilerine yönelik öğretim programları bulunmaktadır. 5. ve 6. sınıf öğrencileri; Onsekiz Mart Üniversitesi'nde yarı zamanlı eğitim programı, diğer kurumlarda ise tam zamanlı eğitim programı kapsamındadır.

AÜ, ÇOMÜ, DEÜ, HÜ, MSGSÜ öğretim programlarında, birden fazla metoda yer verilmiştir. Öğrencilere çalıştırılacak metotlarda çeşitlilik bulunmaktadır. AÜ, HÜ, MSGSÜ öğretim programlarında eşlikli eserlere yer verilmiştir ve öğrencilerin eşlikli eser çalışmaları istenmiştir. Bu eserlerin neler olacağı öğretmene bırakılmıştır. AÜ öğretim programında, farklı pozisyonlarda başlayan öğrenciler için farklı pozisyonlarda başlayan öğrenciler için gam çalmakta sorun olacağı için gam yerine etüt çalması opsiyonu verilmiştir. Ayrıca 4. pozisyonda başlangıç yapan öğretmenler için 4. pozisyon üzerine olan metotlara da yer verilmiştir. AÜ, DEÜ, MSGSÜ, UÜ öğretim programlarında, öğretmenin hangi metot ile çalışacağı sınırlandırılmamıştır. Programda yer alan etüt ve eserler ile aynı düzeyde olan başka etüt ve eserlerin de çalınabileceği belirtilmiştir. AÜ, ÇOMÜ öğretim programlarında, Çağdaş müzik öğretim yöntemlerinin parçası olan Suzuki metoduna yer verilmiştir. ÇOMÜ, UÜ öğretim programlarında metot ve eserlere yer verilmemiştir. Programda sadece gam ve etütler yer almaktadır. UÜ öğretim programında hangi etütlerin ve gamların çalınacağı belirtilmemiştir.

Yarı zamanlı eğitim programları aynı zamanda özengen eğitim kapsamında da değerlendirildiğinden öğretim programları hedef ve içerik açısından net değildir. Yarı zamanlı eğitim programlarının, mesleki eğitime hazırlık aşamasındaki ilk basamak olduğunun göz ardı edilmemesinin önem taşıdığı düşünülmektedir. Bu doğrultuda, hedef ve içerik açısından daha sistematik, kazanımların açık olduğu öğretim programlarının düzenlenmesi önemli bir noktadır.

Karabulut ve Canbay (2017) yarı zamanlı eğitimin tüm konservatuvarlarda uygulanması ve tam zamanlı eğitimden önce yarı zamanlı eğitimin uygulanması gerektiğini, ilköğretim devresinde tümüyle yarı zamanlı eğitimin uygulanabileceğini, tam zamanlı eğitimin lise devresinde başlaması gerektiğini belirtmişlerdir.

5.1.4. Araştırmanın Dördüncü Alt Problemi: “8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitimine başlangıç yaşına ilişkin öğretim elemanı görüşleri nelerdir?” doğrultusunda;

Viyolonsel eğitimine başlangıç yaşı için; 3 öğretim elemanı 6 yaşın, 3 öğretim elemanı 9 yaşın, 2 öğretim elemanı 4 yaşın, 1 öğretim elemanı 7 yaşın, 1 öğretim elemanı ise 11 yaşın uygun olduğu yönünde görüş bildirmişlerdir. Bu doğrultuda öğretim elemanlarından 2 tanesi okul öncesi döneminde viyolonsel eğitimine başlamanın uygun olduğu, 7 öğretim elemanı ilköğretim döneminde viyolonsel eğitimine başlamanın uygun olduğu, 1 öğretim elemanı ise

ortaokul döneminde viyolonsel eğitimine başlanmanın uygun olduğu yönünde görüş belirtmişlerdir.

Pamukçu ve Özer (2015) başlangıç yaşı kapsamındaki görüşlerini; “okul öncesi eğitimde çocukların hangi yönde yetenekleri olduğunun erken tanısı yapılarak çocukların erken yaşta doğru yönlendirilmeleri sağlanmalıdır” yönünde belirtmişlerdir.

5.1.5. Araştırmanın Beşinci Alt Problemi: “8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde başlangıç tekniğine ilişkin öğretim elemanı görüşleri nelerdir?” doğrultusunda;

Viyolonsel eğitiminde başlangıç tekniği için; 8 öğretim elemanı başlangıç pozisyonu olarak 1. Pozisyonu, 2 öğretim elemanı ise 4. pozisyonu kullandıklarını belirtmişlerdir. Bu doğrultuda %80’i 1. pozisyon ile, %20’i ise 4. pozisyon ile başlangıç yaptıkları yönünde görüş bildirmişlerdir.

Literatürde, 1. pozisyon ile başlangıcın olduğu viyolonsel metotları daha fazladır. Araştırmaya katılan öğretim elemanları, 4. pozisyon üzerine olan metotların sınırlı olması, 1. pozisyonundaki gam tonlarının daha basit ve anlaşılır olması, ilk önce kapalı pozisyonunda çalan çocuğun daha sonra elini açmakta zorlandığı ve bu doğrultuda açık pozisyonun öncelikli öğrenilmesi gibi düşünceler ile büyük bir çoğunluk 1. pozisyon ile başlangıç yapmaktadır.

4. pozisyon üzerine ise, çocuğun henüz elini 1. pozisyonundaki açıklıkta açamadığı, dolayısı ile entonasyon sorunları yaşandığı, çocuğun elini görmesinin güvenli ve kontrolde hissettireceğini belirtmişlerdir. Bu görüş düşük bir çoğunluğu oluşturmaktadır. Ayrıca her iki görüş içerisinde; hangisi pozisyon ile başlandığının büyük bir farkı ve önemi olmadığı iki pozisyonunda süreç içerisinde öğrenileceği ve bu durumun tamamen öğretmenin tercihinine göre olduğu yönünde görüşler de bulunmaktadır.

Elbeyi ve Sakar (2020) dördüncü pozisyonun yaygınlık kazanmadığı tespit etmişlerdir. Yaygınlık kazanmamasının sebeplerini; bazı viyolonsel eğitimi veren öğretmenlerin dördüncü pozisyonundan başlatmayla ilgili yeterli bilgiye sahip olmaması ve okulların müfredat programının dördüncü pozisyon eğitim süreciyle uyum sağlamaması olduğunu tespit etmişlerdir.

Saraç (1992)’ın araştırmasında başlangıç pozisyonunun dördüncü pozisyon olması gerektiğini, dördüncü pozisyonla öğrencinin el pozisyonunu daha rahat görerek kolay kavrayacağını belirtilmiştir (Elbeyi ve Sakar, 2020).

6 öğretim elemanı başlangıç tekniği olarak sağ el arşe çalışmaları ile başladıklarını, 3 öğretim elemanı ise her ikisini eş zamanlı çalıştırdıklarını, 1 öğretim elemanı ise sol el tuşe- pizzicato tekniği ile başladıklarını belirtmişlerdir. Bu doğrultuda öğretim elemanlarının %60’ı sağ el arşe çalışmaları ile başlangıç yaptıkları, %30’u her ikisini aynı

anda başlangıç yaptıkları, %10'u ise sol el tuşe- pizzicato tekniği ile başlangıç yaptıkları yönünde görüş bildirmişlerdir.

Orhan (2009)' a AGS liseleri için, yaylı çalgılarda sağ ve sol elin birbirinden çok farklı işlevlerinin olduğunu, bu nedenle bu farklı iki işlemin ayrı ayrı ele alınması zorunluluk olduğunu belirtmiştir. Viyolonsel eğitiminde başlangıç aşaması ile ilgili değişik yaklaşımların olduğunu fakat yaygın olanın öncelikle sağ el tekniği kazandırma daha sonra sol el tekniğine geçiş olduğunu belirtmiştir. Yayıdaki kullanımla ilgili temel hareketlerin pekiştirilip alışkanlık haline geldikten sonra sol ele geçilmesini savunmuştur.

5.1.6. Araştırmanın Altıncı Alt Problemi: “8-11 yaş grubu çocuklarda viyolonsel eğitiminde eşlikli çalmaya ilişkin öğretim elemanı görüşleri nelerdir?” doğrultusunda;

Viyolonsel eğitiminde eşlikli çalma için; 6 öğretim elemanı derslerinde viyolonsel ile eşlik çalışmaları yaptıklarını, 3 öğretim elemanı ise hem viyolonsel hem de piyano ile eşlik çalışmaları yaptıklarını, 2 öğretim elemanı piyano ile eşlik çalışmaları yaptıklarını belirtmişlerdir. Ayrıca 3 öğretim elemanı da dijital kaynakları eşlik çalışmalarında kullandıklarını belirtmişlerdir. 2 öğretim elemanı YouTube üzerinden eşlik çalışmaları yaptıkları, 1 öğretim elemanı ise CD eşlikli metotları kullandığı yönünde görüş bildirmişlerdir.

Araştırmaya katılan öğretim elemanları görüşleri doğrultusunda, büyük bir çoğunluğun eşlik çalışmalarını derslerinde yaptıkları, sadece 1 öğretim elemanının CD eşlikli metotları kullandığı tespit edilmiştir. 2 öğretim elemanı ise YouTube üzerinden eşlik kayıtlarını kullandıklarını belirtmişlerdir. Öğretim elemanlarının büyük bir çoğunluğu; çocuğun henüz başka bir çalgının sesine uyum sağlayamayacağı, her zaman piyanist bulamamak ve derslerde öğretmenin çalgısı ile eşlik edebilmesi gibi durumlardan dolayı, ikinci bir viyolonsel ile eşliği tercih ettiklerini belirtmişlerdir.

CD eşlikli metotların literatürde az olduğu bilinmektedir. Öğretim elemanları; metot kısıtlılığı, çocuğun evde çalgısının akordunu dahi yapamadığı bir düzeyde olması, tek başına eşlik kaydına uyum sağlayamaması gibi faktörlerden dolayı CD eşlikli metotları viyolonsel eğitiminde kullanmadıklarını belirtmişlerdir. Çocuğun evdeki çalışmalarını kontrol edecek düzeyde yeterli bilgiye sahip olmayan ebeveynlerin olması durumunda bu metotların amacına ulaşamayacağı düşünülmektedir.

Ergen ve Bilen (2010) eşlikli çalmanın birçok değişken üzerinde etkili olduğunu tespit etmişlerdir. Çalgı eğitiminde gelişim için ders saati dışında uzun süreler pratik yapmak gerektiğini, çocuklara ders saati dışında çalgı çalışma süreçlerinde eşlikle daha fazla çalışma

fırsatı sunacak kitaplarda hazırlanması ve eşlikleri içeren cd kayıtlarının da bulunması gerektiğini belirtmişlerdir.

Topoğlu (2010) eşlikli parmak açma çalışmaların öğrencilerin viyolonsel çalışma sürecini daha zevkli hale getirdiğini, daha verimli kıldığı ve viyolonsel ile daha fazla zaman geçirmelerini sağladığını belirtmiştir. Eşlikli çalışmaların, çalışılan eserlerde yaşanan entonasyon ve ritim sorunlarını azalttığını, parçayı çalışmak için gerekli motivasyonu arttırmaya yardımcı olduğunu tespit etmiştir.

Coşkuner (2016) eşlikli çalışmaların öğrencilerin hem toplu hem de solo konserlerine çok büyük ölçüde olumlu etkilerinin olduğunu, öğrencilerin müzikal gelişimlerine büyük etkisi olduğunu, eşlikle birlikte çalışan, müzik yapan öğrencilerin piyanoyu dinlerken ritim ve entonasyon bakımından başarı gösterdiklerini ve müzikal dinamikleri daha belirgin bir şekilde ortaya çıkardıklarını tespit etmiştir.

5.2. Öneriler

Araştırmanın bu aşamasında, araştırmadan elde edilen bulgular ışığında, 8- 11 yaş grubu viyolonsel eğitimine ilişkin aşağıdaki önerilere yer verilmiştir.

- Yarı zamanlı eğitim öğretim programlarının hedef ve amaçların belirtilerek daha detaylı ve sistematik bir şekilde yapılandırılması önerilmektedir.
- Günümüz çocuklarının ihtiyaçlarını karşılamayan metotların düzenlenmesi; çocukların dikkat ve algılarına hitap edecek biçimde güncellenmeleri önerilmektedir.
- 8-11 yaş grubu öğrenciler ile çalışacak eğitimcilerin, çağdaş müzik öğretim yöntemleri ile ilgili alan eğitimi almalarının, bu yeni yöntemleri kullanmaları açısından yararlı olabileceği düşünülmektedir.
- Eğitim yaşının Avrupa’da olduğu gibi daha küçük yaşlara indirilmesinin daha etkili olacağı düşünülmektedir. Dolayısı ile yarı zamanlı öğretim programının daha fazla kurumda aktif olması, var olan kurumlarda ise daha erken yaşlardan itibaren öğrenci alınmaya başlanması önerilmektedir.
- Konservatuvarlarda küçük yaş çocuklara çalgı eğitimi kapsamında, dünyaca kullanılan Suzuki Öğretim Yöntemi’nin öğretim programlarına dahil edilmesi önerilmektedir.
- Türkiye’deki literatürde, 8-11 yaş grubu öğrencilere viyolonsel eğitimi kapsamındaki çalışmaların olmadığı tespit edilmiştir. Bu konuda yeni çalışmalar yapılması önerilmektedir.

KAYNAKÇA

- Allen, M., Gillespie, R. & Tellejohn Hayes, P. (1994). *Essential elements for strings a comprehensive string method cello book one*. Milwaukee, WI, U.S.A: Hal Leonard Corporation.
- Aylaz, B. (2018). *Okulöncesi dönemdeki çocuklarda müzik eğitimi* [Yüksek lisans tezi]. Adıyaman Üniversitesi, Adıyaman.
- Azad, D. ve Alıcı, S. (2023). Müzik öğretmenliği programında Türk müziğinin viyolonsel ile seslendirmesinin değerlendirilmesi. *Akademik Müzik Araştırmaları Dergisi*, 11(17), 256-274
- Baltacı, I. (2009). *7-9 yaş grubu çocuklarda gitar eğitimi ve teknikleri* [Yüksek lisans tezi]. Kocaeli Üniversitesi, Kocaeli.
- Baş, G. (2014). Lise öğrencilerinde yabancı dil öğrenme kaygısı: Nitel nitel araştırma. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 36(36), 101 – 119.
- Bogdan, R. C. VE Biklen, S. K. (2022). *Eğitimde nitel araştırma: Teori ve metodlara giriş*. Pegem Akademi Yayıncılık.
- Buran, A. (2021) *Nitel araştırma: Yöntem, teknik, analiz ve yaklaşımları*. Sevgie, F. N. ve Bayyurt, Y. Nitel araştırmada veri toplama (ss. 46-61). Anı Yayıncılık
- Burubatur, M. (2006). *Eğitim fakülteleri müzik eğitimi ana bilim dallarında birinci sınıf 1. ve 2. yarıyıl viyolonsel eğitiminde en çok kullanılan metot etüt ve egzersizlerin incelenmesi* [Yüksek lisans tezi]. Selçuk Üniversitesi, Konya.
- Cangal, D. ve Elbi, C. (tarih yok) *Viyolonsel başlangıç metodu sol el ve sağ el*. İzmir.
- Coşkuner, S. (2016). Türkiye’de anadolu güzel sanatlar liseleri bireysel çalgı eğitimi dersinde (yaylı çalgılar) piyano eşlikli çalışmalara ilişkin öğretmen görüşleri. *Akademik Müzik Araştırmaları Dergisi*, 2(3), 83
- Çepni, S. (2015). *Araştırma ve proje çalışmalarına giriş*. Üçyol Yayıncılık.
- Çevik, D. B. (2007). Müzik öğretim yöntemlerinden, orff müzik öğretilerine genel bir bakış. *Balıkesir Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 9(1), 95-100.
- Çuhadar, H. (2016). Müzik ve müzik eğitimi. *Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 25(1), 217-230.
- Demirbatır, R. E. (1998). *Türkiye’deki eğitim fakülteleri müzik eğitimi bölümlerinde viyolonsel eğitimi (genel durum)* [Doktora tezi]. Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Ekici, T. (1998). *Orff çalgıları ve müzik öğretiminde kullanım yöntemleri* [Yüksek lisans tezi]. Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.

- Erden, E. (2011). *İlköğretimde müzikli dramatizasyon destekli viyolonsel eğitimine yönelik bir model önerisi* [Yüksek lisans tezi]. Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.
- Ergen, D. ve Bilen, S. (2010). İlköğretim düzeyinde eşlikli çalmaya dayalı keman eğitiminin entonasyon, özgüven ve tutum üzerindeki etkisi. *Batı Anadolu Eğitim Bilimleri Dergisi*, 01(01), 23-32.
- Ersoy, A. ve Saban A. (2019). Eğitimde nitel araştırma desenleri. Anı yayıncılık.
- Friss, A. (1966). *Gordonkaiskola I*. Budapest: Editio Musica Budapest.
- Feuillard, L. R. (1953). *Méthode Du Jeune Violoncelliste*. Georges DELRIEU & Cie, Editeurs, Nice: avenue de la Victoire.
- Feyat, S. (2022). *Güzel sanatlar liseleri başlangıç viyolonsel eğitiminde temel davranışların öğretilmesine yönelik eğitimci görüşleri* [Yüksek lisans tezi]. Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Van.
- Göher, F. M. (2007). Müziğin toplumsal işlevi: müzik, siyaset, din ve ekonomi. *Müzik Kültürü ve Eğitimi*, 2, 301-314.
- Hille, A. & Schupp, J. (2015). How learning a musical instrument affects the development of skills. *Economics of Education Review*, 44, 56-82.
- James, C. E., Zuber, S., Dupuis-Lozeron, E., Abdili, L., Gervaise, D., Kliegel, M. (2020). Formal string instrument training in a class setting enhances cognitive and sensorimotor development of primary school children. *Frontiers in Neuroscience*, 14, 1-16.
- Karabulut, B. ve Canbay, A. (2017). Türkiye'deki devlet konservatuvarlarında verilen yarı zamanlı çalgı eğitimine yönelik bir değerlendirme. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 9(22), 341-357.
- Kaya, O. Ç. (2018). *Türkiye'de müzik öğretim yöntemleri konusunda yapılmış lisansüstü çalışmaların incelenmesi* [Yüksek lisans tezi]. Cumhuriyet Üniversitesi, Sivas.
- Kıral, B. (2020). Nitel bir veri analizi yöntemi olarak doküman analizi. *Siirt Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 8(15), 170-189.
- Koğa Demirbacak, N. (2019). *Viyolonsel eğitiminin başlangıç aşamasında tekerlemelerin ve Türk çocuk şarkılarının kullanımına yönelik eğitimci görüşleri* [Yüksek lisans tezi]. Pamukkale Üniversitesi, Denizli.
- Lee, A. J. (2007). *Two non-traditional cello methods for young beginning cello students: a mixed methods study* [Doctoral dissertation]. University of Southern, California.
- Marderovskij, L., (2000). *Lessons In Cello Playing*. Moscow: Muzyka.

- McPherson, G. E. (2005). From child to musician: skill development during the beginning stages of learning an instrument. *Society for Education, Music and Psychology Research*, 33(1), 5-35.
- Müzik Eğitimi Yayınları. (2023, 1 Mayıs). Türkiye’de Müzik Eğitimi Veren Konservatuvarlar. <https://www.muzikegitimcileri.net/universite/konserve.html>
- Öner, B. (2019). *Viyolonsel eğitiminde kullanılan başlangıç metotlarının incelenmesi ve karşılaştırılması* [Yüksek lisans tezi]. İstanbul Üniversitesi, İstanbul.
- Özbek, E. (2021). *El sistema'dan esinlenmiş çocuk senfoni orkestralarına uygun başlangıç düzeyinde viyolonsel eğitime yönelik program tasarısı* [Sanatta yeterlilik tezi]. Anadolu Üniversitesi, Eskişehir.
- Özbek, E. ve Tunca, O. E. (2022). Başlangıç seviyesi viyolonsel eğitim materyallerinde öğrenme malzemesi olarak fotoğrafın kullanımının öğrenme sürecine katkıları. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 10(126), 186-197.
- Özal, K. (2007). Suzuki metodu. *Müzik Eğitimi Yayınları*, 1-10.
- Özeke, S. (2007). Kodály yöntemi ve ilköğretim müzik derslerinde kodály yöntemi uygulamaları. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 20(1), 111-119.
- Özen, N. (2004). Çalgı eğitiminde yararlanılan müzik eğitimi yöntemleri. *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24(2), 57-63.
- Öztopalan, R. (2010). *Viyolonsel öğretiminde ilk bir yılda uygulanacak program taslak önerisi* [Doktora tezi]. Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.
- Öztürk, F. G.ve Özkan, P. (2016). 4-7 yaş başlangıç keman eğitiminde kullanılan metotlara yönelik keman eğitimcilerinin görüşleri. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 25(3), 323-332.
- Pamukçu, S.S. ve Özer, M.C. (2015). Çocuklarda piyanoya başlangıç yaşı ve müzik eğitiminde kullanılan yöntemlerin değerlendirilmesi. *EÜ Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 7, 29-38.
- Sakar, M. H. (1997). *Viyolonsel başlarken çalgı tekniği için gerekli olan temel metotların dökümü ve bunların analizi* [Yüksek lisans tezi]. Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.
- Sassmannshaus, K. (2008). *Early start on the cello book 1*. Baerenreiter Verlag.
- Say, A. (2005). *Müzik sözlüğü*. Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- Suzuki, S. (1982). *Cello School Cello Part Volume I*. Miami,Florida, U.S.A.: Warner Bros. Publications.

- Şeker, S. S. ve Bilen, S. (2010). 9-11 yaş grubu çocuklarda orff schulwerk destekli keman eğitiminin keman çalmaya yönelik öz yeterlik algıları üzerindeki etkisi. *Batı Anadolu Eğitim Bilimler Dergisi*, 01(02), 112-124.
- Şenel, A. ve Gençoğlu, S. (2003). Küreselleşen dünyada teknoloji eğitimi. *Gazi Üniversitesi Endüstriyel Sanatlar Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(12), 45-65
- Şişman, Ç. (2010). *Eğitim fakülteleri güzel sanatlar eğitimi müzik eğitimi bölümlerinde ve devlet konservatuarlarında lisans düzeyinde yaygın olarak kullanılan viyolonsel sol el ile ilgili metotların analizi* [Yüksek lisans tezi]. Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.
- Taş, F. (2020). Yaylı çalgılar eğitiminde entonasyonu geliştirmeye yönelik kullanılan üç yöntemin karşılaştırılması. *İdil Sanat ve Dil Dergisi*, 76, 1802–1820.
- Tecimer Kasap, B. (2005). Suzuki Piyano Okulu Metodu. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6(10), 71-86.
- Tekin Gürgen, E. ve Bilen, S. (2005) Müzik alan derslerinin müzik öğretmeni adaylarının yaratıcı düşünme becerileri üzerindeki etkileri. *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 25(3), 325-338
- Tokay, D. (2000). *7-11 yaş grubundaki çocukların viyolonsel eğitiminde öncelikli hususlar* [Yüksek lisans tezi]. Mimar Sinan Üniversitesi, İstanbul.
- Topoğlu, O. ve İşgörür, Ü. (2013). Türkiye’de batı müziği eğitimi veren devlet konservatuarları ve vakıf üniversiteleri müzik bölümlerinin belirlenmesi ve bu kurumlarda eğitim veren akademisyenlerin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 8(12), 1309-1320
- Topoğlu, O. (2010). *Viyolonsel çalışma sürecinde eşlikli parmak açma çalışmalarının viyolonsel öğrencilerinin entonasyon, özdüzenleme ve derse ilişkin görüşleri üzerindeki etkileri* [Doktora tezi]. Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.
- Turan, P. (2021) *Nitel araştırma: Yöntem, teknik, analiz ve yaklaşımları*. Seggie, F. N. ve Bayyurt, Y. Durum çalışması (ss. 124-139). Anı Yayıncılık
- Türkmen, E. F. (2021). *Müzik Eğitiminde Öğretim Yöntemleri*. Pegem Akademi Yayıncılık.
- Uça- Güneş, E. P. (2016). Toplumsal değişim, teknoloji ve eğitim ilişkisinde sosyal ağların yeri. *Açıköğretim Uygulamaları ve Araştırmaları Dergisi*, 2(2), 191-206.
- Uçan, A. (1997). *Müzik eğitimi: Temel kavramlar- ilkeler- yaklaşımlar ve Türkiye’deki durum*. Evrensel Müzikevi.

- Urhal, N. (2018). *Viyolonsel eğitiminde başlangıç yay tekniklerinin eğitimci görüşleri doğrultusunda incelenmesi* [Yüksek lisans tezi]. Kocaeli Üniversitesi, Kocaeli.
- Urhal, N. ve Can, Ü. K. (2019). Viyolonsel eğitiminde başlangıç yay tekniklerinin incelenmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi* 8(3), 1949-1967.
- Yalçın Dittgen, J. (2018). Suzuki yönteminde ailenin yeri ve önemi. *Sahne ve Müzik Eğitim – Araştırma e-Dergisi*, 6, 13-20.
- Yang, E. (2000). *Supplemental material for the suzuki cello core repertoire, as used by selected american teachers*. [Doctoral dissertation]. University of Michigan, Boston.
- Yang, L. (2015) *Pedagogy and materials for teaching piano to children in china and the united states* [Master dissertation]. The University of Wisconsin, Milwaukee.
- Yıldırım, A. Ve Şimşek H. (2021) *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Seçkin Yayıncılık.
- Yıldırım, K. (2009). *Kodaly yönteminin ilköğretim öğrencilerinin keman çalma becerisi, özyeterlik algısı ve keman çalmaya ilişkin tutumları üzerindeki etkisi* [Doktora tezi]. Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.
- Yıldız, E. ve Şen, Y. (1999). Küçük yaşlarda, müzik ve piano eğitiminin önemi. *Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi*, 0(5)
- Yücesan, E. (2021). Okul öncesi öğretmenlerinin müzik etkinliklerinde Orff yaklaşımını kullanma durumları. *Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi*, 27(46), 82-91.

EKLER

Ek 1: Etik Kurul Onay Formu

	<p>BURSA ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ ARAŞTIRMA VE YAYIN ETİK KURULLARI (Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırma ve Yayın Etik Kurulu) TOPLANTI TUTANAĞI</p>
<p>OTURUM TARİHİ 23 ARALIK 2022</p>	<p>OTURUM SAYISI 2022-11</p>
<p>KARAR NO 66: Eğitim Bilimleri Enstitüsü Müdürlüğü'nden alınan Güzel Sanatlar Eğitimi Ana Bilim Dalı öğrenim üyesi Doç. Dr. Sezin ALICI'nın danışmanlığında Müzik Eğitimi Bilim Dalı yüksek lisans programı öğrencisi Dilan AZAD'ın "8-11 Yaş Grubu Çocuklarda Viyolonsel Eğitiminde Kullanılan Metod ve Yöntemlerin Çalgı Eğitimindeki Etkinliği" konulu tez çalışması kapsamında uygulanacak görüşme sorularının değerlendirilmesine geçildi.</p>	
<p>Yapılan görüşmeler sonunda; Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Güzel Sanatlar Eğitimi Ana Bilim Dalı öğrenim üyesi Doç. Dr. Sezin ALICI'nın danışmanlığında Müzik Eğitimi Bilim Dalı yüksek lisans programı öğrencisi Dilan AZAD'ın "8-11 Yaş Grubu Çocuklarda Viyolonsel Eğitiminde Kullanılan Metod ve Yöntemlerin Çalgı Eğitimindeki Etkinliği" konulu tez çalışması kapsamında uygulanacak görüşme sorularının fikri, hukuki ve telif hakları bakımından metod ve ölçeğine ilişkin sorumluluğu başvurusuza ait olmak üzere uygun olduğuna oybirliği ile karar verildi.</p>	

Ek 2: Görüşme Soruları

1. Viyolonsel eğitimine başlangıç yaşının kaç olması gerektiğini düşünüyorsunuz?
Nedenini açıklayınız.
2. 8- 11 yaş grubu viyolonsel öğrencilerinize başlangıç metot kitaplarınız nelerdir?
3. Başlangıç viyolonsel eğitimine hangi pozisyon ile başlanmasının daha uygun olduğunu düşünüyorsunuz?
 - 1. Pozisyon ile mi yoksa 4. Pozisyon ile mi daha uygun olacağını düşünüyorsunuz?
 - Küçük yaş grupları ile viyolonsel başlangıç sürecinizde farklılıklar oluyor mu?
4. Viyolonsel eğitimine başlangıç aşamasında kullandığınız teknikler nelerdir?
 - Tuşe üzerinde mi, arşe ile mi başlangıç yapıyorsunuz?
5. CD eşlikli metotları ya da eşlik kayıtlarını viyolonsel eğitiminde kullanıyor musunuz?
6. Çağdaş müzik öğretim yöntemlerinin viyolonsel eğitiminde kullanımını ile ilgili düşünceleriniz nelerdir? Küçük yaş grubuna yönelik kullandığınız farklı bir yaklaşım var mı?
7. Öğrencilik sürecinizde öğretmeniniz uyguladığı yöntem üzerinden mi derslerinizi ilerletiyorsunuz? Eksik bulduğunuz noktalar olup yeni yöntem arayışınız oldu mu?

Ek 3: AÜ Öğretim Programı

1. Kur	
Gamlar	1.Pozisyon ya da 4. Pozisyonda başlangıç, Gamlar iki oktav 2, 4 bağı; Arpej 3 bağı, 1. Pozisyon.
Etüdüler	Feuillard, Dotzauer, S. Lee Op. 31 Op. 101, Schröder Op. 31, Friss-Cello Metodu I-II-III, Wilkomirski-12 Etüt, Somlo, Rudolf Matz (for young hands), Suzuki vol. 1, Gordonkaiskola I, Viyolonsel başlangıç metodu (Doğan Cangal, Can Elbi).
Parçalar:	Sınıf Seviyesinde
1. Dönem Sınavı	Boş tellerde yay çeşitlemeleri veya bir parça veya bir oktav gam
2. Dönem Sınavı	Bir gam (iki oktav 2, 4 bağı; Arpej 3, bağı, 1. Pozisyon) Bir Etüd
	Not: Yukarıda adı geçen eserlerin dışında aynı seviyede diğer besteciler de çalınabilir.

2. Kur	
Gamlar	Gamlar iki oktav 2, 4, 8 bağı; Arpej 3, 6 bağı, 1. pozisyon
Etüdüler	Feuillard, Dotzauer, S. Lee Op. 31 Op. 101, Schröder Op. 31, Friss-Cello Metodu I-II-III, Wilkomirski-12 Etüt, Somlo, Rudolf Matz (for young hands), Suzuki vol. 1, Gordonkaiskola I, II, Position Pieces for çello, Viyolonsel başlangıç metodu (Doğan Cangal, Can Elbi).
Parçalar:	Sınıf Seviyesinde
1. Dönem Sınavı	Bir Gam (iki oktav 2, 4, 8 bağı; Arpej 3, 6 bağı, 1. Pozisyon) Bir Etüd
2. Dönem Sınavı	Bir Gam (iki oktav 2, 4, 8 bağı; Arpej 3, 6 bağı, 1. pozisyon) Bir Etüd (farklı teknik özelliklerde) Bir küçük parça (Piyano eşlikli)
	Not: Yukarıda adı geçen eserlerin dışında aynı seviyede diğer besteciler de çalınabilir.

3. Kur	
Gamlar	4. Pozisyonu da içeren iki arızalı gam ve arpej çeşitleri. Gamlar 2, 4, 8 bağıya kadar; Arpej 3, 6 bağıya kadar, 1. ve 4. pozisyonlar arasında
Etüdüler	S. Lee Op. 101 veya Op. 70, 31, Kummer, Feuillard, Dotzauer 1. kitap, Stutschewsky Etuden Sammlung 1. kitap, Mardirovsky, Saposnikov, Suzuki No. 3, Rudolf Matz 25 Etüt
Parçalar:	Sınıf Seviyesinde
1. Dönem Sınavı	Bir Gam (2, 4, 8,16 bağı; Arpej 3, 6, 12 bağı, 1. ve 4. pozisyonlar arasında) İki etüd
2. Dönem Sınavı	Bir Gam (2, 4, 8,16 bağıya kadar; Arpej 3, 6, 12 bağıya kadar, 1. ve 4. pozisyonlar arasında) İki etüd Bir küçük parça (Piyano eşlikli)

4. Kur	
Gamlar:	Üç arızaya kadar üç oktav gam 2, 4, 8, 16 bağı; Arpej 3, 6, 12 bağı, 1. ve 7. pozisyonlar arasında.
Etüdüler:	Feuillard, Stutschewsky Etüden Sammlung, S. Lee Op. 113, 131, Grützmacher Op. 72 II. Kitap, Dotzauer, 113 Etüt II. Kitap, Popper Op. 76 I. Kitap, Kabalevski Op. 7, Suzuki vol. 3
Parçalar:	Sınıf Seviyesinde
Sonatlar	Telemann la minör, Vandin re majör, Romberg mi minör, Romberg Sonat No:2 Do majör, Marcello Sonat sol majör, Marcello Sonat No.3 la minör, Marcello Sonat No: 1 fa majör
1. Dönem Sınavı	Bir Gam (2, 4, 8,16 bağı; Arpej 3, 6, 12 bağı, 1. ve 7. pozisyonlar arasında) İki etüd Bir bölüm sonat veya bir küçük parça (Piyano eşlikli)
2.Dönem Sınavı	Bir Gam (2, 4, 8, 16 bağı; Arpej 3, 6, 12 bağı, 1. ve 7. pozisyonlar arasında.) Bir etüd İki bölüm sonat

5. Sınıf	
Gamlar	Gamlar iki oktav 4 vuruş, 2, 4, 8 bağı; Arpej 3, 6 bağı, 1. pozisyon
Etüdüler	Feuillard, Dotzauer, S. Lee Op. 31 Op. 101, Schröder Op. 31, Friss-Cello Metodu I-II-III, Wilkomirski-12 Etüt, Somlo, Rudolf Matz (for young hands), Suzuki vol. 1
Parçalar:	Sınıf Seviyesinde
1. Dönem Sınavı	Bir Gam (iki oktav gam, en az bir oktav arpej) (4. Pozisyonda başlayan öğrencilerde gam yok, ek bir etüt) Bir Etüd
2. Dönem Sınavı	Gamlar iki oktav 2, 4, 8 bağı; Arpej 3, 6 bağı, 1. pozisyon İki Etüd (farklı teknik özelliklerde) Bir küçük parça (Piyano eşlikli), bir bölüm sonat veya konçerto
	Not: Yukarıda adı geçen eserlerin dışında aynı seviyede diğer besteciler de çalınabilir.

6. Sınıf	
Gamlar	Gamlar iki oktav 4 vuruş, 2, 4, 8 bağı; Arpej 3 vuruş, 3, 6 bağı, 1. pozisyon
Etüdüler	Feuillard, Dotzauer, S. Lee Op. 31 Op. 101, Schröder Op. 31, Friss-Cello Metodu I-II-III, Wilkomirski-12 Etüt, Somlo, Rudolf Matz (for young hands), Suzuki vol. 1
Parçalar:	Sınıf Seviyesinde
1. Dönem Sınavı	Bir Gam (iki oktav gam, en az bir oktav arpej) Bir Etüd
2. Dönem Sınavı	Gamlar iki oktav 2, 4, 8 bağı; Arpej 3, 6 bağı, 1. pozisyon İki Etüd (farklı teknik özelliklerde) Bir küçük parça (Piyano eşlikli) - ya da bir bölüm sonat ya da konçerto
	Not: Yukarıda adı geçen eserlerin dışında aynı seviyede diğer besteciler de çalınabilir.

Ek 4: ÇOMÜ Öğretim Programı

ORTA 1 SEVİYESİ (5. SINIF)

- **Diziler ve Arpejler**
 - Do Majör, La Minör, Fa Majör, Re Minör, Sol Majör, Mi Minör
- **Başlangıç metotları (Belirtilen veya eşdeğer seviyede olan metotlar)**
 - S. Suzuki *Cello School Cello Part I-II-III*
 - J. J.F. Dotzauer *Viyolonsel Etütleri*
 - O. Sevcik *Viyolonsel Egzersizleri*
 - S. Lee *Viyolonsel Etütleri*
 - E. G. Sayarı *Çocuklar İçin Viyolonsel Metodu*
 - J. S. Bach *Menuetler*
 - Ş. Orhan *Viyolonsel İçin Konser Albümü*
 - J. Loeb *Gam ve Arpejler*
 - R. Matz *25 Etüt*
 - A. Piatti *Viyolonsel Metodu*
 - R. Monkey *Double Stops for Cello*

ORTA 2 SEVİYESİ (6. SINIF)

- **Diziler ve Arpejler**
 - Re Majör, Si Minör, Si Bemol Majör, Sol Minör
- **Belirtilen veya eşdeğer seviyede olan kitaplar ve Klasik Dönem, Romantik Dönem ve Modern Döneme ait eserler**
 - S. Suzuki *Cello School Cello Part I-II-III*
 - J. J. F Dotzauer *Viyolonsel Etütleri*
 - O. Sevcik *Viyolonsel Egzersizleri*
 - S. Lee *Viyolonsel Etütleri*
 - E. G. Sayarı *Çocuklar İçin Viyolonsel Metodu*
 - J. S. Bach *Menuetler*
 - Ş. Orhan *Viyolonsel İçin Konser Albümü*
 - J. Loeb *Gam ve Arpejler*
 - R. Matz *25 Etüt*
 - A. Piatti *Viyolonsel Metodu*

Ek 5: DEÜ Öğretim Programı

5. SINIF

1. GAM ve ARPEJ

Do Majör, tek arızalı gamlar ve arpejler (1 ya da 2 oktav içinde)

2. EGZERSİZ

L.R. FEUILLARD Günlük egzersizler

R. MATZ Teknik egzersizler Vol. I (ve benzeri....)

3. ETÜT

S. LEE Op. 101

L.R. FEUILLARD

F. ANTAL

R. MATZ Başlangıç etütleri ve 25 etüt

J.F. DOTZAUER Vol. I

4. Eşlikli veya eşiksiz konser parçaları

5. SINIF SINAV PROGRAMI

GÜZ DÖNEMİ:

Yay çekme

Başlanmış ise sol el egzersizleri (hocaların öğrenciler için uygun gördüğü seviye ile)

BAHAR DÖNEMİ:

1 Gam ve arpej

2 Etüt

6. SINIF

1. GAM VE ARPEJ

Do Majör, tek arızalı gamlar ve arpejler (1 ya da 2 oktav içinde)

2. EGZERSİZ

L.R. FEUILLARD Günlük egzersizler

R. MATZ Teknik egzersizler Vol. I (ve benzer güçlükte olanlar)

3. ETÜT

S. LEE Op. 101

S. LEE Op. 70 (40 Etüd)

L.R. FEUILLARD

F. ANTAL

R. MATZ Başlangıç etütleri ve 25 etüt

J.F. DOTZAUER Vol. I

4. Eşlikli veya eşiksiz konser parçaları

R. Matz 24 Short Pieces No.14 Saltarello

(ve benzeri...)

5. SONAT

B. ~~Bomberg~~ op. 43 No: 1 Si bemol Majör

(ve benzeri...)

6. KONÇERTO

O. ~~Rieding~~ op. 35 si minör

J. B. BREVAL Do Majör

(ve benzeri...)

6. SINIF SINAV PROGRAMI

GÜZ DÖNEMİ:

1 Gam ve arpej

1 Etüt

BAHAR DÖNEMİ:

1 Gam ve arpej

1 Etüt

1 Piyanolu parça veya 1 bölüm Sonat veya 1 bölüm Konçerto

Ek 6: HÜ Öğretim Programı

5. SINIF (1. Yıl)

- **Gamlar ve Arpejler**

Do-Fa-Sol-Re- Mi Majör (Tam arşe, 2 bağlı ve 4 bağlı, 2 oktav içinde)

- **Egzersizler**

L. R. Feuillard (Günlük Egzersizler), R. Matz (Teknik ve Günlük Egzersizler) ve benzerleri.

ARA SINAV

Arşe tutuş ve egzersizler

SENE SONU SINAVI

Do-Fa-Sol-Re-Mi Majör Gamlardan 1 tanesi (Tam arşe, 2 bağlı ve 4 bağlı)

Seçilen gamın arpeji (Tam arşe ve 3 bağlı)

6. SINIF (2. Yıl)

- **Gamlar ve Arpejler**

Do-Fa-Sol-Re-Mi Majör Gamlar (2 oktav içinde)

- **Egzersizler**

L. R. Feuillard: Günlük Egzersizler, R. Matz (Teknik ve Günlük Egzersizler), O. Sevcik Op.8: No: 1-2 (4. Pozisyona kadar) ve benzerleri.

- **Etütler**

H. Rabaud (Methode Complete de V.Cello), R. Feuillard (Methode du Jeune Violoncelliste- Etudes La Technique du V.Cello vol.1), R. Matz, Za Mlade Ruke (25 Etudes), Dotzauer (Etudes vol. 1), Stutschevsky (Etudes vol. 1), Klengel (Etudes vol. 1), L. Werner (Etudes vol. 1), S. Lee (Etudes Op.101) ve benzerleri.

ARA SINAV

-Tek arızalı iki oktav gam (1-2-4-8 bağlı)

-iki oktav arpej (1-3-6 bağlı)

-2 Etüt

SENE SONU SINAVI

-Tek arızalı iki oktav gam (1-2-4-8 bağlı)

-iki oktav arpej (1-3-6 bağlı)

-O. Sevcik Op.8, No: 1-2 (4. pozisyona kadar)

-2 etüt

-Piyanolu küçük parça

¹ Bütün sınav programları "Piyanolu Sonat" haricinde ezber olarak seslendirilir.

Ek 7: MSGSÜ Öğretim Programı

YZ I

1. Başlangıç metodlarında yer alan 1. ve 4. pozisyonları tek tek, yahut geçişli olarak içeren solo veya piyano eşlikli parçalar.
2. Tek oktavı içeren bir gam ve arpeji.

Sınav Programı:

- 1. maddeden beş ayrı örnek istenir.
- 2. madde olduğu gibi istenir.
- Programın tümü ezber olarak istenir.

YZ II

1. İki oktavı içeren bir majör, bir minör gam ve arpeji.
2. Vibrato kazanımı.
3. Çeşitli metodlarda yer alan 1. 2. 3. ve 4. pozisyonları tek tek, yahut geçişli olarak içeren solo veya piyano eşlikli parçalar.
4. Barok döneme ait bir sonatın bir yavaş, bir hızlı bölümü.

Sınav Programı:

- 1. ve 2. maddeler olduğu gibi istenir
- 3. maddeden beş ayrı örnek istenir.
- 4. maddenin sınava alınması ihtiyaridir, bu maddenin sınava alınması halinde 3.maddeden iki ayrı örnek yeterlidir.
- Programın tümü ezber olarak istenir.

YZ III

1. İki oktavı içeren iki majör, iki minör gam ve arpejleri.
2. a) S. Lee Op.101 veya Op.70
b) Kummer Op.60 (70 numaraya kadar)
c) Feuillard
d) Dotzauer I. Defter (Metod, etüt ve çeşitlemeler)
e) Stutschewsky "Etüden Sammlung" I. Defter
f) Mardirovski
g) Sapojnikov
h) Grützmacher Op.72 I. Defter
3. Sınıf seviyesinde küçük parçalar.
4. Marcello Sonatlardan biri ağır, biri hızlı olmak üzere seçilecek iki bölüm veya eş değerde bir başka eserden, aynı yöntemle seçilecek iki bölüm.
(Dalla Bella Sonat, Bréval Do Majör Sonat ve benzerleri)

Sınav Programı:

- 1. ve 4. maddeler olduğu gibi istenir.
- 2. maddeden iki ayrı örnek istenir.
- 3. maddenin sınava alınması ihtiyaridir.
- Programın tümü ezber olarak istenir.

YZ IV

1. Üç oktavı içeren iki majör, iki minör gam ve arpejleri.
2. Schlemüller "Perpetium Mobile"
3. a) Feuillard
b) Stutschewsky "Etüden Sammlung"
c) S. Lee Op.113, Op.131 ve Op.31
d) Grützmacher Op.72 I. ve II. Defter
e) Dotzauer "113 Etüt" I. ve II. Defter
f) Popper Op.76 "I"
g) Kabalevski Op.67 "Beş Etüt"ün ilk üç etüdü veya benzeri eserler
h) Kabalevski La minör gam etüdü
4. a) Mihaly Hajdu Konçertino'nun (1966) tamamı
b) Telemann La minör Sonat'ın tamamı
c) Bréval Fa Majör I. Konçertino'nun tamamı
d) 4. madde içerisinde görülenlerle eş değerde bir eserin tamamı

Sınav Programı:

- 1. ve 2. maddeler olduğu gibi istenir.
- 3. maddeden bir örnek istenir.
- 4. maddeden bir örnek istenir.
- Programın tümü ezber olarak istenir.

Ek 8: BUÜ Öğretim Programı

YARI ZAMANLI PROGRAMI 1. YIL:

ARA SINAV (YARIYIL SONU):

1- iki etüt

YIL SONU SINAVI:

1- iki etüt

YARI ZAMANLI PROGRAMI 2. YIL:

ARA SINAV (YARIYIL SONU):

1- iki oktav dizi (2,4,8 bağlı)

2- iki etüt

YIL SONU SINAVI:

1- iki oktav dizi (2,4,8,16 bağlı) 2 oktav arpej (3,6 bağlı)

2- iki etüt

5. Sınıf:

METODLAR:

F. Antal Gordonkaiskola I, II, III

L. Marderovsky

J. F. Dautzauer

S. Lee Op.70 Op.101 50 etüt

R. Matz (for young hands)

F. A. Kummer Op. 60

Suzuki Vol. I

DİZİLER:

2 oktav diziler, 2 oktav arpejler

ARA SINAV (YARIYIL SONU):

1- 2 oktav dizi (2,4,8 bağlı) 2 oktav arpej (3,6 bağlı)

2- Yukarıdaki metodlardan iki etüt

YIL SONU SINAVI:

1- 2 oktav dizi (2,4,8,16 bağlı) 2 oktav arpej (3,6 bağlı)

2- Yukarıdaki metodlardan biri çift sesli iki etüt

3- Piyano eşlikli bir parça

6. Sınıf:

METODLAR:

F. Antal Gordonkaiskola I, II, III

L. Marderovsky

J. F. Dautzauer

S. Lee Op.70 Op.101 50 etüt

R. Matz (for young hands)

F. A. Kummer Op. 60

Suzuki Vol. I, II

DİZİLER:

2 oktav diziler, 2 oktav arpejler

ARA SINAV (YARIYIL SONU):

1- 2 oktav dizi (2,4,8 bağlı) 2 oktav arpej (3,6 bağlı)

2- Yukarıdaki metodlardan iki etüt

YIL SONU SINAVI:

1- 2 oktav dizi (2,4,8,16 bağlı) 2 oktav arpej (3,6 bağlı)

2- Yukarıdaki metodlardan biri çift sesli iki etüt

3- Piyano eşlikli bir parça

ÖZ GEÇMİŞ

Adı Soyadı	Dilan AZAD		
Eğitim Durumu	Başlama	Bitirme	Kurum Adı
Lise	2013	2017	Düzce Güzel Sanatlar Lisesi
Lisans	2017	2021	Bursa Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Ana Bilim Dalı
Yüksek Lisans	2021	2023	Bursa Uludağ Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Güzel Sanatlar Eğitimi Ana Bilim Dalı Müzik Eğitimi Bilim Dalı
Üye Olduğu Bilimsel ve Meslekî Kuruluşlar	2019-2022 Nilüfer Oda Orkestrası 2023 Başkent Oda Orkestrası		
Yayımlar:	Azad, D. ve Alıcı, S. (2023). Müzik öğretmenliği programında Türk müziğinin viyolonsel ile seslendirmesinin değerlendirilmesi. <i>Akademik Müzik Araştırmaları Dergisi 11(17)</i> , 256-274		
Yurt İçi Sanatsal Faaliyetler	2016- Viyolonsel-piyano solo performans. Uluslararası V. Genç Yetenker Klasik Müzik Festivali, Burdur. 2019- Nilüfer Oda Orkestrası Yeni Yıl Konseri, Nazım Hikmet Kültürevi, Bursa. 2020- Nilüfer Oda Orkestrası Film Müzikleri Konseri. V. Çalı Köy Filmleri Festivali, Bursa. 2022- Nilüfer Oda Orkestrası Yeni Yıl Konseri, Nazım Hikmet, Kültürevi, Bursa. 2022- Bir Devrimcinin Güncesi, Nilüfer Oda Orkestrası. Fethiye Kültür Merkezi, Bursa 2022- Nilüfer Oda Okrestrası Ludwig Van Beethoven Piyano Konçertosu No. 3. Uğur Mumcu Sahnesi, Bursa 2022- Dilan Azad Çello Resitali Bursa Uludağ Üniversitesi Müzik Eğitimi A.B.D, Konser Salonu, Bursa 2023- Başkent Oda Orkestrası Konseri, CSO Ada, Ankara		
Yurt Dışı Sanatsal Faaliyetler	2021-German- Turkish Solidarity Concert Series. St. Mary Catholic Church Seligenstadt 2021- German- Turkish Solidarity Concert Series. Herrnscheune Mansion Langensbold. 2021- German- Turkish Solidarity Concert Series. Johann Georg II Church Hanau.		

Tarih 10.07.2023

İmza

Adı-Soyadı Dilan AZAD